

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑ วันอังคารที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๑๘

๕.๐๐ บาท

อาทิตย์ขึ้นทางซ้าย ที่เวียงจันทน์

คอมมิวนิสต์ออกจากถ้ำ
สัมภาษณ์รัฐมนตรีลาว
ทหารฝ่ายวิคังสู้อยู่ต่อไป

มิตรภาพบนคว้นฝิ่น

ที่นี้ไม่มีคอมมิวนิสต์
มีแต่มาตกร

โคลบิ: ฎุอำนวยการชีอเอ.

ภาพข่าวกรอง

โรงแรมที่จะสร้างชื่อทางประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ไทยจีนเร็ว ๆ นี้ กระแสข่าวกระแสเงินกระสายจากฮ่องกงแจ้วว่า ทหารการเงินได้ให้ฝ่ายไทย และตัวแทนจีนในกรุงเทพฯ ช่วยหาสถานที่ตั้งสถานทูตให้ สถานที่ที่หมายตาไว้คือ โรงแรมเอเชียหรือโรงแรมชาวลิต โรงแรมชาวลิตมีภาวีกว่าในความเห็นของจีน ทหารการเงินต้องการส่งคณะทูตมาเต็มอัตรา อย่านอยร่อยกว่าคน แผนกการค้าจะเป็นแผนกใหญ่ จีนจะซื้อโรงแรมชาวลิต ทั้งโรงแรม พร้อมกับเปลี่ยนแปลงตกแต่งให้เหมาะที่จะเป็นสถานทูตยิ่งขึ้น

ภาคสอง

ข่าวกรอง หนังสือพิมพ์จตุรัส ๔๒ อาคารทินกร ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์ ก.ท.๕

.....ขณะนี้ บริษัทยูเนี่ยนออยล์แห่งประเทศไทย กำลังเจาะบ่อที่แปดอยู่ในอ่าวไทยห่างชายฝั่งตะวันออกประมาณ ๑๓๓ กม. นายวิลเลียม กรีนวอลท์ ยูเนียร์ บอกว่า...เราลงทุนไปแล้วประมาณ ๔๐๐ ล้านบาท พบแหล่งน้ำมันกระจัดกระจายอยู่สามแห่ง เราอาจจะต้องเจาะคออีกสักปี กว่าแหล่งน้ำมันในไทยจะมีค่าคุ้มทางเศรษฐกิจ คงไม่เร็วกว่าสามปี หรือ อาจนานถึงห้าปีข้างหน้า....

.....ไวท์เฮาส์ เอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาประจำไทย เสนอเงินช่วยเหลือแม่แก่ไทยจำนวน ๗.๕ ล้านดอลลาร์ หรือ ๑๕๐ ล้านบาท แต่ไม่ยอมยุ่งเกี่ยวกับการเอาแม่ของวังเปาไปสหรัฐอเมริกา ข่าวแจ้งว่า ตอนนายกาไทยพบเจ้าหน้าที่ระดับรองปลัดกระทรวงต่างประเทศสหรัฐอเมริกา(นายฮามิบ) กระซิบบว่า..ขอให้เอาแม่ไปที่อื่น... ฮามิบตอบ-ไม่ได้.....

.....คณะรัฐมนตรีมีคำสั่งคว่ำโทษกระทรวงและหน่วยราชการต่าง ๆ สั่งเอกสารเกี่ยวกับหน่วยงานสหรัฐฯให้กับกระทรวงการต่างประเทศ...กระทั่งปลายเดือนมิถุนายน ยังไม่มีเอกสารใด ๆ จากกลาโหม...ส่วนสาธารณชนสงสัยเรื่องสหประชาชาติไปให้...คงเห็นคำว่า "สหรัฐฯ" เป็นคำเดียวกับ "สหประชาชาติ"...

.....กลุ่มนักธุรกิจใหญ่ของญี่ปุ่น กำลังวิ่งให้รัฐบาลญี่ปุ่นอนุมัติการสร้างเครื่องบินลาดตระเวน ความเร็วค่าน้ำให้กับกองกำลังป้องกันตนเองทางน้ำ นักธุรกิจกลุ่มนี้ ได้แก่ เคคันเรน ผู้ผลิตเครื่องบินและคอมพิวเตอร์....

.....ไต้หวันตกลงซื้อข้าวโพคไทย สามถึงสี่แสนตัน การตกลงนี้ทำกันในไทเป หลังการตัดความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างไทยกับไต้หวัน ๑๒ วัน

ทาน / ยูเนี่ยนออยล์ / สหรัฐฯ แม่ / หน่วยงาน สรอ. / ญี่ปุ่น / ไต้หวัน

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
 หน้าที่ ๑ ฉบับที่ ๓
 วันอังคารที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๑๘

บรรณาธิการบริหาร
 พันศักดิ์ วิญญรัตน์
 บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
 ธัญญา ผลอนันต์
 บรรณาธิการข่าวในประเทศ
 พิภพ รังไชย
 บรรณาธิการข่าวต่างประเทศ
 คดี ดิถรัตน์
 บรรณาธิการข่าวเศรษฐกิจ
 รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์
 บรรณาธิการบทความ
 สุชาติ สวัสดิ์ศรี
 บรรณาธิการศิลป์
 นวัตกรรม กงเพชร

การตน : กวน
 ผู้สื่อข่าวในประเทศ
 ปันดดา เลิศล้ำอาไฟ
 ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ
 Marcel Balang, Paris
 Mike Morrow, S.E. Asia
 B. Goodfellow, Washington D.C.
 Ken Ohara, Tokyo
 Jean Thoraval, Hanoi
 Jean Louis Arnaud, Saigon

ผู้จัดการ
 มงคล วุฒิสงห์ชัย
 ฝ่ายหาโฆษณา
 อมรศรี ธีระบัญชาศักดิ์
 ฝ่ายพิสูจน์อักษร
 สมศักดิ์ วงศ์รัฐ

สำนักงานกองบรรณาธิการ
 ๔๒ อาคารทินกร ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์
 กรุงเทพฯ ๑๕
 โทร. ๓๑๓๘๑-๕, ๓๘๓๐๑-๕ หรือ ๔๒
 และ ๓๕๐๒๕, ๓๕๐๑๘, ๓๖๓๒๘, ๓๖๘๘๖
 คือ ๒๗

สาขาสยาม

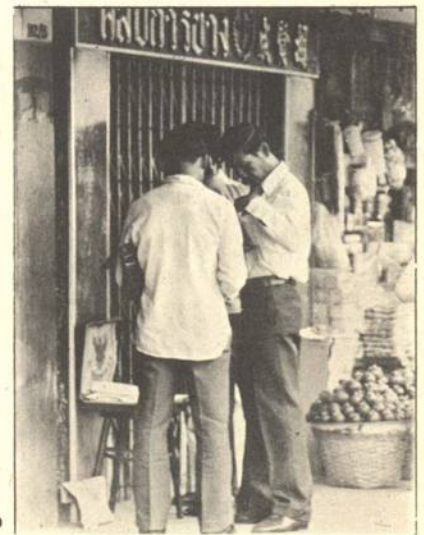
จัดจำหน่าย โทร. ๒๑๘๑๐๘
 พิมพ์ที่ กรังสยามการพิมพ์
 ๔-๑๐ ถนนราชบพิธ กรุงเทพฯ ๑๒
 พ.ศ. ๒๕๑๘ โทรศัพท์ ๒๒๕๔๓๖-๘
 จตุรัส ๒

กวนฝิ่น หน้า ๑๐

จูเลียต จีน หน้า ๔๘

ยาปลอม หน้า ๔๐

ควายขโมย หน้า ๕๐

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๓ วันอังคารที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๑๘

จกหมาย

ทหารไปอชิงตัน

๑	ข่าวกรอง	
๓	จดหมาย	ทหารไปอชิงตัน/พอใจกับลักษณะหยิกแกมหยอก
๖	จตุรัส	เผด็จการรูปใหม่ สังกัทธิระวัง
๘	ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์	กักกฤษ-ทวิช-ประมาณ/กะปิ/ลาว-ไทย แรงงาน/นพพล/สัญญา/ปว. 17 และ พรบ. กฎอัยการศึก
๙	เพื่อนว่า	สส. แจกมะพร้าว/ขอเงินใช้ในแม่น้ำโขง
๑๐	บ้านเรา	มิตรภาพบนควนฝั้น/บัญชีดำจากดลิตธาน กระพอลมให้ไฟดับที่เมืองยาโม
๒๐	ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์	สหประชาชาติ/สหรัฐ-โซเวียต จีน/ลาว/ญี่ปุ่น/จีน-ญี่ปุ่น
๒๑	เพื่อนว่า	นักศึกษาไทย: กลืนไอที่เหม็นตุ
๒๒	บ้านเขา	อิหร่าน: ทุนไม่มีคอมมิวนิสต์ มีแต่ฆาตกร/เวียตนามใต้: ปัญหาของการให้การศึกษาใหม่/ลาว: คอมมิวนิสต์ออกมาจากถ้ำ
๒๘	สัมภาษณ์	รัฐมนตรีลาว "ที่ว่าเราจะสู้ไทยนั้น เป็นเรื่องโฆษณาชวนเชื่อแท้ๆ"
๓๒	มองเอเชียอาคเนย์	การต่อสู้ของทหารป่ายังคงมีอยู่ต่อไป
๓๔	บทความพิเศษ	อาทิตย์ชนทางชายที่เวียงจันทน์
๓๘	จารกรรม	โคลบ: ผู้อำนวยการชไอเอ.
๔๐	วิทยาศาสตร์การแพทย์	ยาปลอมหรือยาตาย
๔๑	เศรษฐกิจ	การลงทุนของชาวต่างประเทศ
๔๔	ธุรกิจ	ฮ่องกง: ปักกิ่งบอกเก็บเอาไว้อีก
๔๖	มุมขำ	กล้องสารพัดประโยชน์
๔๗	สื่อมวลชน	'เพื่อน' กับการทำหนังสือในระบบนายทุน
๔๘	จดหมายจากมาเลเซีย	คุณคงไม่โดนแบบเรา
๕๐	ลมชายทุ่ง	ควายขโมย
๕๒	หนังสือ	จากโซจินท์ถึงเปลือง วรรณศรี
๕๔	คุยเฟื่องเรื่องหนัง	แผ่นดินแม่
๕๖	เส้นขนานจตุรัส	ความอดัดของซิการ์

หนังสือข่าวไทย ของสำนักงาน แดงข่าวไทยในกรุงวอชิงตันฉบับ วันศุกร์ที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๑๘ ได้ เสนอข่าวที่น่าสนใจในหน้าแรกและ หน้าสุดท้ายอยู่ ๒ ข่าว ข่าวหน้าแรก บอกว่า ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช นายกรัฐมนตรี จะนำคณะไปลงนาม เพื่อเปิดสัมพันธ์ไมตรีกับสาธารณรัฐ ประชาชนจีน ส่วนหน้าสุดท้ายก็ เสนอว่า ผู้บัญชาการทหารเรือพร้อม ด้วยมาดามสภกษัตริย์จะนำคณะนายทหาร เรือไปชมกิจการทหารเรือสหรัฐฯ และทหารอากาศ พลอากาศเอกเออม เชมะรังสี รองเสนาธิการทหารกอง บัญชาการทหารสูงสุด จะนำนาย ทหารชั้นผู้ใหญ่อีก ๒ ท่านไป 'ดูงาน ทางด้านทหารและกระชับสัมพันธ์ไม ตรีระหว่างกองทัพไทยกับสหรัฐฯ'

ข่าวดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ใน ขณะที่ผู้นำฝ่ายพลเรือนไปกระชับ สัมพันธ์ไมตรีกับจีน ผู้นำฝ่ายทหาร ก็ไปกระชับสัมพันธ์ไมตรีกับสหรัฐฯ ข่าวดังกล่าววนชี้ให้เห็นถึงกลางดและ ปลายร้ายของประเทศชาติ

ขอเริ่มที่กลางดก่อน ที่ว่าเป็นกลาง ดก็เพราะว่าในฐานะประเทศไทยกำลังเปลี่ยนแปลงนโยบายต่างประเทศและ นโยบายอื่น ๆ เพื่อให้เป็นตัวของตัว เอง ผู้นำของประเทศทั้งฝ่ายทหาร และพลเรือนมีความฉลาดที่จะดำเนิน นโยบาย โดยใช้บุคคลที่มีอยู่ทุกฝ่าย ไปกระชับความสัมพันธ์กับประเทศ มหาอำนาจ เพื่อให้ประเทศมหาอำนาจ เหล่านี้มองเห็นความสำคัญและเข้าใจปัญหาของประเทศ

ส่วนปลายร้ายเล่าใคร ๆ ก็ทราบดี ว่าสหรัฐฯ นั้นเป็นประเทศที่ชอบสนับสนุนและยุยงให้คณะนายทหารใน

ประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลายทำการ
ปฏิวัติรัฐประหาร เพื่อประโยชน์ของ
สหรัฐฯเองมาตลอดมาแล้ว การ
ปฏิวัติครั้งสุดท้าย ในชื่อที่สหรัฐบาล
เลือกตั้งของประเทศนั้นเป็นประจักษ์
พยาน ได้อย่างดี และหลังจากนาย
ทหารปฏิวัติแล้ว ประชาชนในประเทศ
ดังกล่าวต้องผจญความทุกข์ยาก
อย่างไร ก็เป็นบททราบกันดีอยู่ แต่
พวกผู้นำสหรัฐฯพอใจ เพราะผลประโยชน์
ของตนยังคงอยู่

เมื่อคิดอย่างนั้นแล้วก็เห็นได้ชัด
เจนว่า ภัยร้ายหนักกำลังคืบคลานเข้า
มาสู่ประชาชนคนไทย นายคิสซิง
เจอร์เองก็เคยให้สัมภาษณ์แล้วว่า นาย
ทหารไทยนั้นยังเบียดเบียนสหรัฐฯ อยู่
หนักก็ยิ่งเป็นเครื่องมือของสหรัฐฯ
อยู่นั่นเอง และเมื่อคนนโยบายของ
สหรัฐฯแล้วก็จะเห็นได้ว่าเขากระชับ
ความสัมพันธ์กับทหาร และพวกเผด็จ

การอย่างมาก การเชิญนายทหารไทย
ชั้นผู้ใหญ่ทั้งทหารเรือ และทหาร
อากาศ (ต่อไปคงจะเป็นทหารบก
และรัฐมนตรีกลาโหมในที่สุด?) ไป
กระชับสัมพันธ์ไมตรีในช่วงนี้ ก็เห็น
แล้วว่าเป็นลางอะไรอยู่ นอกจากนั้น
การขออาวุธจากสหรัฐฯ ก็เป็นข่าวมา

ปรากฏในเวลาไล่เลี่ยกันพอดี พวก
นักการทูตสมัครเล่นในสหรัฐฯ จึง
พยากรณ์กันว่า ไม่ช้าไม่นานข่าวการ
ปฏิวัติโดยคณะนายทหารไทยก็จะ
ปรากฏแก่ทั่วโลกอีก แต่ถ้าเป็นเช่น
นั้นจริง ก็แสดงว่า เดียวนี้แทนที่แผน
ปฏิวัติจะส่งผ่านซีไอเอ. ไปยังประ
เทศที่ปฏิวัตินั้นเล็กแล้ว แต่กลับเป็น
คนที่ปฏิวัติคว่าไปรับแผนถึงวอชิงตัน

แต่จะเป็นลางดีหรือลางร้ายดัง
กล่าวมาแล้วนั้นย่อมขึ้นอยู่กับผู้นำ
ฝ่ายทหารเท่านั้นเป็นสำคัญ (เพราะ
พลเรือนจะไม่มีปัญญาทำอะไรในทาง
ใช้กำลังได้นักหนา) ถ้าผู้นำฝ่าย
ทหารยังรักประเทศและประชาชน
คนไทยอย่างจริงใจแล้ว ก็ย่อมจะใช้

โอกาสการไปเยือนสหรัฐฯ ดังกล่าว
ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้อง
เปลี่ยนแปลงนโยบายต่างประเทศ
และการสร้างประชาธิปไตยขึ้นใน
เมืองไทย โดยไม่ยอมเป็นเครื่องมือ
หรือลูกสมนของสหรัฐฯ

แต่ถ้าผู้นำฝ่ายทหารไม่มีความ
รักชาติรักประชาชนคนไทยจริง และ
ขาดความนับถือตนเองเสียแล้วก็ ย่อม
จะใช้โอกาสดังกล่าวเจรจาสขอความช่วยเหลือ
และสนับสนุนจากสหรัฐฯ
มาทำการปฏิวัติรัฐประหารขึ้นใน
เมืองไทย ซึ่งจะนำไปสู่การสูญเสีย
ชีวิต เลือดเนื้อของคนไทยเอง และ
ในท้ายที่สุดก็ยอมสูญเสียอธิปไตย
ของไทยอย่างเช่นที่อิตาลีและกรีซ
มาหา

ผู้สื่อข่าวพิเศษสหรัฐอเมริกา

พอเข้าใจกับลักษณะ

หยิกแกมหยอก

ดิฉันได้พบหน้าพี่แปลกใหม่และ
เนื้อหากลางในที่เข้มนั้นของหนังสือ
แล้ว อดไม่ได้ที่จะชมและให้กำลังใจ
มา เพราะเพียงฉบับแรกของ 'จตุรัส'
และฉบับที่สองที่ออกมาสู่สายตา ดิ
ฉันคิดว่าคนอ่านคงจะพอรู้ว่ลักษณะ
'หยิกแกมหยอก' แต่จริงจิงในข้อ
สารที่พวกคุณทำกันได้ดี

ก่อนได้อ่านเนื้อหากลางในเล่ม
เห็นแต่ภาพหน้าปกก็สะดุดตา ครั้ง
แรกก็คิดว่าคล้าย 'ประชาชาติราย
สัปดาห์' แต่กลับมีลักษณะเด่นมาก
โดยเฉพาะหน้า 'ข่าวกรอง' คงเป็น
ที่สนใจของกรมประมวลข่าวกลางมิ
ใช่น้อย อย่างไรก็ตามเนื้อข่าว
วิเคราะห์ในบ้าน ดูจะน้อยไปหน่อย

ในฉบับแรกแต่ละเรื่องแต่ละบท
ล้วนเป็นสาระมิใช่น้อย โดยเฉพาะ
เลศนัยบางอย่างเช่น 'ความกึกกัก
ของกักกฤทท์ในบังกิ่ง' เน้นให้เราอย่า
เพิ่งไว้วางใจในท่าที่เข้มนัก และทำ
ให้คิดไปถึง 'ทำไมต้องบังกิ่งก่อน

ชานอย'

หน้าสัมภาษณ์ก็ถูกใจมาก เพราะ
ดิฉันเชื่อว่าคนส่วนมากคงอยากรู้ถึง
ความรู้สึกของประชาชนอเมริกันบ้าง
ว่าเขาคิดอย่างไรในขณะที่เราโจมตี
รัฐบาลของเขา

เกี่ยวกับของเบาๆ ภายในเล่ม
'มุ่มซ่าง' ดิฉันอยากให้มีตลอดไป
โดยเฉพาะเห็นควรแนะนำในสิ่งที่
สามารถนำไปปฏิบัติได้ และไม่แพง
นัก

'จดหมายจากเกาหลี' ที่มัชฌก
ชน กล่าวว่ "โปรดปกป้องประชาธิปไตย
ในประเทศของท่านอย่างมั่นคง
นั้นจะเป็นการต่อสู้เพื่ออิสรภาพของ
คนเกาหลี" ทำให้ดิฉันคิดถึงสุนทร
พจน์ของนายรัช บันยารชุนที่กล่าว
ว่ "ในสงครามต่อต้านคอมมิวนิสต์
ข้าพเจ้าเองไม่ลังเลใจเลยที่จะใช้ยุทธ
วิธีของคอมมิวนิสต์เอง" ซึ่งในทัน
เขาหมายความว่า คอมมิวนิสต์เป็น
ลัทธิทรูทราน และเขาก็กลับจะใช้
ยุทธวิธีนี้เองต่อต้าน

ครั้งแรกอ่านยังไม่ทันจบ คิดว่า
หนังสือเล่มนี้ จะปลุกผีคอมมิวนิสต์
อีกหรือไง แต่เมื่ออ่านจบแล้วและ
พิจารณาเนื้อหากว่ทั้งหมด ก็เลยขมอยู่
ในใจ ดิฉันอยากถามบรรณาธิการว่
นายรัช บันยารชุน กับนายอานันท์
บันยารชุน ที่ไปเมืองจันกับ ม.ร.ว.
คึกฤทธิ์ เมื่อเร็วๆ นี้ เกยวต้องเป็น
อะไรกันคะ

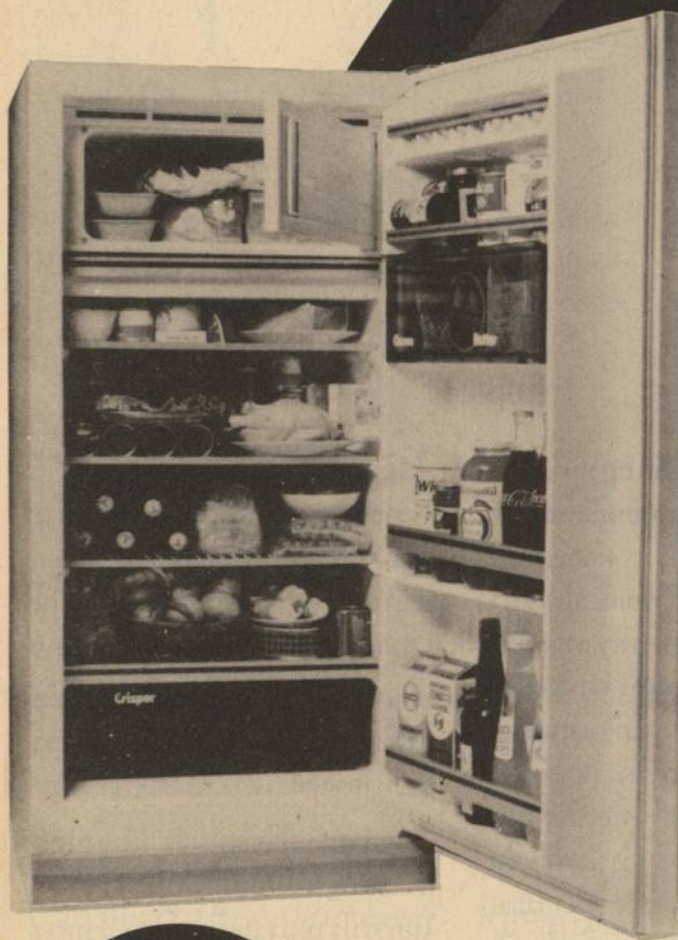
ศรีดาวเรือง

กรุงเทพฯ

ตอบ รัช บันยารชุน เป็นพี่ชายของ
อานันท์บันยารชุน ในฉบับแรกเรา
ลงตำแหน่งผิดไป ที่จริงแล้วรัช
บันยารชุน ดำรงตำแหน่งเป็น รมต.
ช่วยว่าการกระทรวงต่างประเทศ

บ.ก.

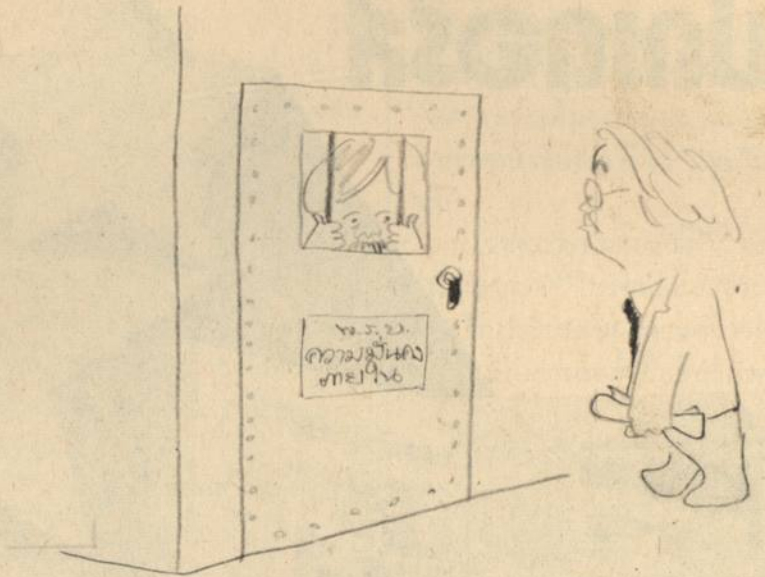
มาตรฐานใหม่ขอตั้งเป็นคุณใหม่แล้ว ตั้งเป็นคุณภาพ 5 ดาว เฟดเดอร์ส

- ★ สีเคลือบพิเศษ Epoxy
- ★ คอมเพรสเซอร์พิเศษทำความเย็นได้ดีกว่า
- ★ ช่องทำน้ำแข็งใหญ่กว่าและแข็งแรงกว่า
- ★ ประตูแข็งแรงและแน่นสนิทตลอดกาล
- ★ "สถาบันผู้ผลิตเครื่องใช้ในบ้านของสหรัฐอเมริกา" รับรองคุณภาพ

Fedders

หนังสือข่าวกรอปร:จำสัปดาห์

อ่าน

สัมพันธ์ความเจริญ

ทุกวันอังคาร

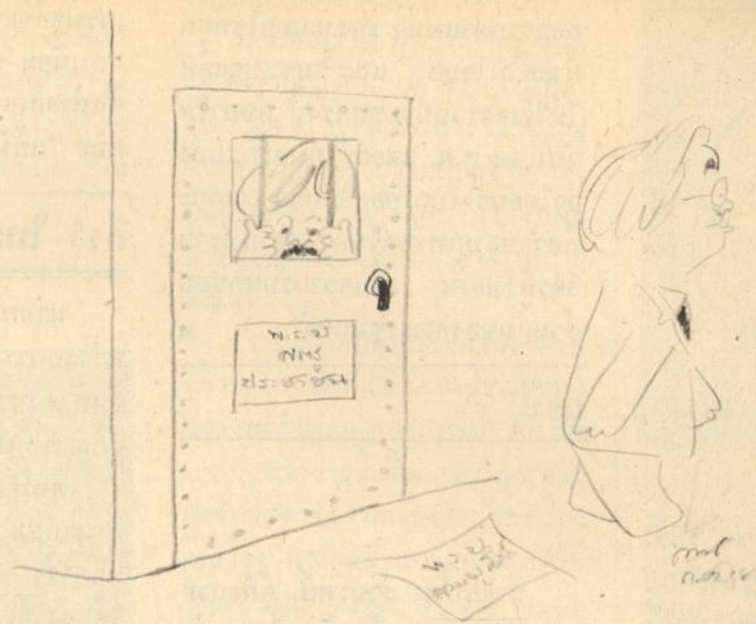
รัฐบาลที่จะยกเลิกกฎหมายป้องกันการทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ก็ไม่ใช่รัฐบาลสังคมนิยม หากแต่เป็นรัฐบาลที่มีพรรคกิจสังคมเป็นแกนนำตามข่าวว่า นายกรัฐมนตรีแห่งประเทศไทยเอง เป็นผู้เสนอร่างกฎหมายเพื่อยกเลิกกฎหมายหายดังกล่าวนี้เสียภายหลังจากที่เดินทางกลับมาจากการเยือนปักกิ่ง เพื่อเปิดความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างไทยกับจีน เห็นจะไม่ต้องสาธยายมากมายว่า กฎหมายป้องกันคอมมิวนิสต์ฉบับนั้นมันเพื่อปกป้องใคร และใช้ประโยชน์ได้แค่ไหน แต่ที่รู้กันแน่ ๆ ก็คือ ทำให้เกิดการเมืองหัวก้าวหน้า ถูกปิดปาก ถูกโยนเข้าคุกมาากต่อมาก และก็ยังทำให้คนที่ไม่ใช่คอมฯ กลายเป็นคอมฯ ไปหลายคนแล้วด้วย

จริงอยู่ฝ่ายทหารอ้างว่า กฎหมายคอมมิวนิสต์ฉบับนี้ของกันฝ่ายทหาร

ที่ปฏิบัติการ ไม่ให้ถูกฟ้องศาลได้ เพราะว่าหากไม่มีกฎหมายนี้ ชาวบ้านที่ถูกหลอกลวง หรือคอมมิวนิสต์ที่ถูกปราบปราม อาจจะฟ้องศาลได้ เพราะไม่มีหลักฐานแน่ชัดว่า ชาวบ้านหรือทหารป่าผู้เป็นคอมมิวนิสต์จริงหรือไม่ ฝ่ายปราบปรามเขาอ้างมาอย่างนี้

สำหรับผู้วิจัยเห็นว่า นับตั้งแต่มีการใช้กฎหมายฉบับนี้เป็นเครื่องมือในการปราบปรามเป็นต้นมา ทหารป่าได้เพิ่มขึ้นจากเดิมจำนวนร้อยสองร้อยจนถึงปัจจุบันนี้ประมาณ ๑,๐๐๐ คน

การยกเลิกกฎหมายคอมมิวนิสต์ครั้งนี้ดูประหนึ่งว่า รัฐบาลเริ่มจะเห็นความจริงว่า ที่แล้ว ๆ มานี้รัฐบาลไม่สามารถใช้กฎหมายนี้ให้เป็นประโยชน์ได้ แม้อำนาจรัฐบาลเองก็ตาม

เผด็จการรูปใหม่ สิ่งที่ควรระวัง

รัฐบาลที่มีพรรคกิจสังคมเป็นแกน
จึงยินดีที่จะเปลี่ยนนโยบายและความ
คิดเห็นที่เกี่ยวกับปัญหาทางการเมือง
ภายในเสียใหม่

แต่เมื่อเราได้ยินเสียงของรอง
นายกรัฐมนตรีว่า ท่านรองนายกเอง
นั้นไม่หวังว่าจะมีการเลิกกฎหมาย
ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์
เพราะว่าในปัจจุบันรัฐบาล
ได้สั่งให้สภาความมั่นคงร่างกฎหมาย
'ความมั่นคงแห่งรัฐ' ขึ้นมาใหม่

ทั้งรัฐบาลจะยังไม่ยอมเลิกกอง
บัญชาการความมั่นคงภายใน เพื่อ
ปราบปราม 'พวกที่เป็นศัตรูของชาติ'
ถ้าพิจารณาจากคำพูดข้างต้น

ของรองนายกแล้ว ก็สามารถตั้งข้อ
สังเกตไว้ได้ก่อนเลยว่า รัฐบาลมิได้
รับบทเรียนดังที่ดูเหมือนว่านั่นจะเป็น
เช่นนั้น ตรงกันข้ามการยกเลิกกฎ
หมายป้องกันการกระทำอันเป็นคอม
มิวนิสต์นั้น เป็นความจำเป็นทางการเมือง
ระหว่างประเทศ ทั้งนี้เพราะเงิน
ถือว่ากฎหมายนี้ เป็นกฎหมายต่อ
ด้านเงินโดยตรง รัฐบาลจำเป็นต้อง
เลิกกฎหมายนี้ ถ้าประสงค์จะเปิด
ความสัมพันธ์ทางการทูตกับจีน

แม้จะเลิกกฎหมายที่เงินถือว่า
เป็นการต่อต้านเงินไปแล้ว รัฐบาลก็
ยังมีลูทางออกกฎหมายใหม่ที่ร่างขึ้น
มา กฎหมายใหม่นี้จะมีลักษณะ

อย่างไร ครอบจักรวาลแค่ไหน เรา
ยังไม่อาจรู้ได้

แต่ถ้าหากว่ากฎหมายใหม่นี้ เป็น
กฎหมายที่ให้โอกาสแก่ฝ่ายรัฐบาล
เท่านั้น ก็จะเป็นผู้คิดว่า ใครคือ
กลุ่มคนที่ เป็น 'ศัตรูของชาติ' สังคม
ของเราที่จะเคลื่อนไหวเข้าสู่ยุค 'ฟาส
ซิสต์' และ 'เผด็จการโดยรัฐบาล
พลเรือน' นั่นที่

ประเทศไทยจะไม่มั่นคง โทษการ
เมื่ออีกต่อไป แต่จะมีนักโทษทำ
ผิดกฎหมายอาญาแทน

ถูกของเราอาจจะเต็มไปด้วยผู้
ต้องโทษฐานมีความคิดเห็นทางการเมือง
เมืองไม่ตรงกับรัฐบาล ก็ได้

บ้านเราในรอบสัปดาห์

วิกฤต-ทวิซ-ประมาณ

ก่อนเดินทางไปมาเลเซีย รมต. เกษตรได้ทิ้งรอยราวไว้ให้รัฐบาลผสม ขูดนอกรอยหนึ่ง ด้วยการเสนอให้ มรว. กฤษทุทเป็นผู้รักษาการแทนใน ตำแหน่งรัฐมนตรีเกษตรฯ ในระหว่าง ที่นายทวิซเดินทางไปมาเลเซีย โดย ไม่ยอมให้นายดาบชัย อัครราช (พรรค ชาติไทย) และนายอนันต์ ภัคดีประไพ (พรรคไท) ซึ่งเป็นรัฐมนตรีช่วยฯ เป็นผู้รักษาการแทน

นายทวิซเสนอเช่นนี้ในการประชุมกรม. เมื่อวันที่ ๑๕ เดือนนี้ ซึ่ง พลตรีประมาณ (หัวหน้าพรรคชาติไทย) อยู่ด้วยจึงเกิดไม่พอใจและเกิดการโต้เถียงกันขึ้น ในที่สุดกรม. ก็ลงมติให้นายดาบชัยเป็นผู้รักษาการแทน

นอกจากนี้ พตท. บุญเลิศ เลิศ ปรึชา รมช. มหาดไทยยังได้ยื่นใบลา ออกจากตำแหน่ง เพราะน้อยใจที่ถูก ฝ่ายค้านโจมตี และ รมช. บุญเลิศ ไม่ได้เข้าร่วมประชุมครั้งนั้น ต่อมาใน วันที่ ๑๗ ก.ค. นายกรัฐมนตรีก็แถลง ว่าได้ขอยังใบลาออกไปแล้ว เพราะ ถ้าวางข้อบกพร่องในการปราบปราม โจรผู้ร้ายนั้น เป็นความรับผิดชอบ ร่วมกันของคณะรัฐมนตรี

กะปิ

นายสนั่น ร่วมรักษ์ ผู้อำนวยการอุตสาหกรรมห้องเย็นเปิดเผยว่า ไทยต้องส่งกะปิจากมาเลเซียและพม่า เข้ามาใช้บริโภคภายในประเทศเมื่อ ปี ๒๕๑๔ เป็นมูลค่ากว่า ๑๗ ล้านบาท และปี ๒๕๑๕ เป็นมูลค่า ๒๔ ล้านบาท ที่เป็นเช่นนั้นเพราะ 'กึ่งเคย' ลด น้อยลงไป และเสนอให้มีการออกกฎ หมายควบคุมห้ามจับ 'กึ่งเคย' ใน ฤดูออกไข่ เพื่อทวงเวลาให้มันออกลูก ออกหลาน

นवल

นายพล ผดุงรัตน์ ประธานสัน นิบาตเสรีชนให้สัมภาษณ์เมื่อวันที่ ๑๗ เดือนนี้ว่า นवलต้องการใช้กำลัง เข้าเผชิญหน้าและปราบปราม

พวกรุ่นรุ่งขึ้นนายสด คุรมะโรหิต ซึ่งเคยเป็นวิทยากรคนหนึ่งของนवल ก็แถลงว่า ไม่ขอเกี่ยวข้องกับนवल อีกต่อไปแล้ว เพราะนवलเปลี่ยน

นโยบายเศรษฐกิจจากที่เคยบอกว่า จะใช้สหกรณ์เป็นแนวทาง มาเป็น เศรษฐกิจแบบผสม คือเอาสังคมนิยม -ทุนนิยม-ศักดินานิยม มาผสมกัน ซึ่งนายสดเห็นว่า "เป็นไปได้" และ "แก้ปัญหาเมืองไทยไม่ได้"

ลาว-ไทย

นายกฯ พุดถึงเรื่องการต่อสู้ระหว่างทหารลาวกับทหารเรือไทย เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคมศกนี้ว่า รัฐบาลไม่ ถอนมาเป็นเหตุขัดใจกับลาว

ต่อมาในวันที่ ๑๑ นายประชา คุณะเกษม อธิบดีกรมสารนิเทศ ก็ แถลงว่า กระทรวงต่างประเทศลาว ได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่กงสุลไทยประจำ ห้วยทราย สุวรรณเขตและปากเซให้ ย้ายไปอยู่ในเวียงจันทน์เป็นการชั่วคราว เพื่อความปลอดภัย เมื่อเหตุ การณ์ปกติจึงให้กลับไปปฏิบัติงาน ตามปกติ

พอลงวันที่ ๑๔ ก.ค. กระทรวง ต่างประเทศก็เรียกกงสุลไทยประจำ ลาวสามคนกลับ เพราะเรื่องพัวพัน กับแมวอพยพจากลาวมาอยู่ในไทย ทำให้ประชาชนลาวไม่พอใจไทย และมีปฏิกริยา อาจจะเป็นอันตราย

กระทรวงต่างประเทศยังเปิดเผยอีกว่า แมวจากลาวมาอยู่ในประ เทศไทย ๓๔,๐๐๐ คน และแหล่งข่าว ทางลาวอ้างว่า ซีไอเอ. มีส่วนให้เงิน จำนวนหนึ่งสนับสนุนการอพยพของ แมวลาวเข้าไทยครั้งนั้น เพื่อที่จะได้ ฝึกแมวลาวไว้เป็นกำลัง กลับไปก่อ ความวุ่นวายในลาวอีกครั้งหนึ่ง

แรงงาน

คนงานโรงงานกระสอบสระบุรี นัดหยุดงาน เนื่องจากมีการย้ายตา

แห่งคนงานโดยไม่เป็นธรรม ตั้ง
แต่กลางเดือนมิถุนายน ตัวแทน
กรรมกรกล่าวหาว่านายจ้างใช้อันธ
พาลมาก่อความทำลายเข้าของของ
ตน และทำผิดกฎหมายแรงงาน

เนื่องจากโรงงานนี้เป็นของชาว
ญี่ปุ่น คนงานกลุ่มหนึ่งจึงเดินทางไป
วางประท้วงและยื่นจดหมายประท้วงที่
สถานทูตญี่ปุ่นในกรุงเทพฯ เมื่อวันที่
๑๒ ก.ค.

สัญญา

สำนักนายกรัฐมนตรีออกคำข
แจ้งเกี่ยวกับการสอบสวนและดำเนิน
คดีจอมพลถนอมกับพวกว่า รัฐบาล
ชุดนายสัญญา ธรรมศักดิ์ไม่เคยตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนเรื่องนี้แต่
อย่างไร

กระทรวงกลาโหมผู้ได้รับมอบ
หมายจากรัฐบาลให้รวบรวมหลักฐาน
และสอบสวนเรื่องนี้ ได้แจ้งกับรัฐ
บาลว่า ในหนังสือฉบับวันที่ ๑๘
ธันวาคม ๒๕๑๖ กระทรวงกลาโหมไม่
สามารถสอบสวนแต่ลำพังได้ เพราะ
ถนอม-ประภาส-ณรงค์ได้กระทำการ
ปะปนกับพลเรือน ไม่อยู่ในอำนาจ
ศาลทหารจะพิจารณาได้

และเมื่อครั้งที่จอมพลถนอมเดิน
ทางกลับเข้าไทย กรม. ได้มีมติให้

รมต. กลาโหม และมหาดไทย ดำเนิน
การควบคุมตัวและสอบสวนบุคคลทั้ง
สาม แต่ก็ไม่ปรากฏว่า มีการดำเนิน
การตามนั้นแต่อย่างไร กระทั่งจอม
พลถนอมเดินทางออกจากไทยไป

พล.อ.ควรวุ สุทธานันท์ อดีต
รัฐมนตรีกลาโหม กล่าวว่า ทางกลา
โหม ได้สั่งให้เจ้ากรมพระธรรมนูญ
ทหารทำหน้าที่รวบรวมหลักฐาน แต่
อดีตรัฐมนตรีกลาโหมก็ไม่ได้รับผล
การสอบสวนจนสิ้นสมัยรัฐบาลนาย
สัญญา

กลุ่มนักศึกษาธรรมศาสตร์ผู้รัก
ความเป็นธรรม ได้แถลงข่าววิจารณ์
ข่าวของสำนักนายกรัฐมนตรีว่า สำนัก
นายกฯออกข่าวเพื่อเบนความสนใจ
ของประชาชนจากเรื่องใหญ่สองเรื่อง
คือเรื่อง 'การคัดค้านบริษัทไทยซาโก้
ชุดแร่' และ 'กรณีสหรัฐอเมริกา ๓,๐๐๐
ล้านบาทให้ไทยชนแม่ฆ่าไวทนาน'

ปว. ๑๗

และ พรบ. กฎอัยการศึก

สภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติเอก
ฉันท์เมื่อวันที่ ๑๐ ก.ค. รับหลักการ
พรบ. ยกเลิกประกาศฉบับที่ ๑๗ ของ
คณะปฏิวัติ ตามร่างที่เสนอโดยนาย
วิชัย กมทมาศ แห่งพรรคพลังใหม่
วุฒิสภาได้รับวาระ พรบ. ฉบับ
นี้ไปแล้วในวาระแรกเมื่อวันที่ ๑๖
ก.ค. และกำลังรอให้คณะกรรมการ
การปกครองรับไปแปรญัตติในวาระ
ที่สอง

การประชุมสภาผู้แทนฯ เมื่อวันที่
ศุกร์ที่ ๑๑ ก.ค. ได้มีมติไม่รับหลักการ
ร่าง พรบ. แก้ไขกฎอัยการศึกทนาย
สวัสดิ์ กำประกอบ สส. นครสวรรค์
เป็นผู้เสนอ ในการอภิปราย สส.
พรรคแนวร่วมสังคมนิยม นายทอง
บักษ์ เทียงเกษ ได้อภิปรายว่า "ไม่
สนับสนุน ร่าง พรบ. แก้ไข แต่เห็น
ควรให้มี พรบ. ยกเลิก"

เพื่อนา

สส. แจกมะพร้าว

นายสอาด บัวยรรณ สส. ลำปาง
พรรคแรงงาน แจกมะพร้าวพันธุ์จาก
เกาะสมุยให้ราษฎรในเขต ๑ ของจ้ง
หวัดลำปาง หลังการเอนลระห่งตน
โรงเรียนและวัดได้แห่งละสามต้น
ได้แจกไปแล้ว ๕,๐๐๐ ต้น

มะพร้าวที่นำมาแจกนายสอาด
อ้างว่าใช้เงินส่วนตัว ราคารวมทั้งต้น
ทุนและค่าขนส่งตกต้นละ ๑๐ บาท

ขณะนี้ได้แจกมะพร้าวให้ราษฎร
ตำบลต่าง ๆ ในอำเภอenganไปแล้ว
๒,๕๐๐ ต้น ตำบลกล้วยแพะและ
ตำบลพิชัย อำเภอเมืองลำปางอีก
๒,๕๐๐ ต้น โดยเริ่มแจกเมื่อวันที่ ๕
และ ๖ เดือนนี้ ต่อไปนายสอาดจะ
แจกให้แก่ราษฎรทุกอำเภอในเขต ๑
ซึ่งมี อำเภอเมือง อำเภอางว อำเภอ
แม่หม่ม และวังเหนือ ซึ่งรวมทั้งสน
สหมนกว่าหลังคาเรือน

มะพร้าวานจะให้ผลชุดแรกในสิบ
และนายสอาดแถลงว่าเพื่อเป็นการ
ส่งเสริมการเกษตรเกี่ยวกับการปลูก
ไม้ยืนต้น และเพื่อเป็นการเพิ่มพูน
รายได้แก่เกษตรกร

ลำปาง ๑๔ ก.ค. ๒๕๑๘

ขอเงินใช้น้ำ ในแม่น้ำโขง

เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ

นายเต็มศักดิ์ ช่างหล่อ สส. จังหวัดนครราชสีมา พรรคฟื้นฟูชาติไทย ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการแม่น้ำโขง และใช้โครงการนี้ในการหาเสียงเลือกตั้งเมื่อเดือนมกราคม สกน ได้เดินทางร่วมไปกับคณะนายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ หรือโควตง หมง ไปเยือนจีนเมื่อเดือนที่แล้ว

เพื่อนสส. ที่ไปด้วยหยอกล้อนายเต็มศักดิ์ว่าแม่โขงมีเจ้าของอยู่หลายประเทศ และต้นน้ำอยู่ในเขตประเทศจีน ถ้าจะทำโครงการนี้ก็ต้องขออนุญาตจากจีนเสียก่อน นายเต็มศักดิ์จึงไปขออนุญาตใช้น้ำจากเตียงเสี่ยวผิง โดยระบุว่า เนื่องจากได้ทราบมาว่า

แม่น้ำโขงต้นน้ำกำเนิดมาจากทางตอนเหนือของประเทศจีน ฉะนั้นประเทศจีนจึงต้องเป็นเจ้าของ จึงอยากจะขออนุญาตในฐานะเป็นผู้แทนของประชาชนชาวไทย

แต่เจ้าหน้าที่จีนปฏิเสธว่าเงินไม่ได้เป็นเจ้าของแต่อย่างใด

บ้านเรา

มิตรภาพบนควันฝืน

“วันหนึ่งผมไปที่สถานทูตกรุงเทพฯ เพื่อไปฟังการบรรยายเรื่องปัญหาชายเสพติด และการค้าฝิ่นแถบสามเหลี่ยมทองคำ” อดีตเจ้าหน้าที่องค์การสหประชาการดับกลางสหรัฐอเมริกา บอกกับหนังสือพิมพ์ ‘ซีกาโกเดลล์นิวส์’

“ถนนมเจ้าหน้าทตงของสถานทูต ขององค์การสหประชาการดับกลาง และเจ้าหน้าที่กรมยาเสพติดอยู่รวมในการบรรยายครั้งนี้ด้วย มีการฉายหนังแสดงไร่ฝิ่น ซึ่งฉากหนึ่งฉายให้เห็นเจ้าหน้าที่ของกรมกำลังเดินเด็ดดอกฝิ่นดมเล่น คนที่อยู่ในหนังเรื่องนี้ก็อยู่ในห้องบรรยายด้วย ผมหันไปถามเขาว่า นโยบายของเราให้ปราบปรามค้าฝิ่น และการปลูกฝิ่นไม่ใช่หรือ เจ้าหน้าที่คนนั้นบอกผมว่า ทำอย่างนั้นไม่ได้แน่ เพราะจะผิดนโยบาย”

วันคืนนี้ วันหนึ่งในฤดูหนาว ขณะที่ดอกฝิ่นกำลังออกสะพรั่ง ชาวเขาเผ่าแม้วผู้ลงแรงลงทุนปลูกฝิ่นไร่นี้ ก็กำลังรอวันที่จะมาถึง วันนั้นจะเป็นวันที่พวกเขาจะต้องออกแรงเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ที่ไต่ลงไว้ นั่นคือเจ้านายแห่งชนชาติดำ ที่คนกลุ่มอย่างเราเรียกมันว่า ‘ฝิ่น’

แต่วันนั้นก็ไม่ได้มาถึง เพราะว่าในวันนั้นเอง ชาวเขาหมู่บ้านซึ่งอยู่ทางใต้จากหลวงพระบางมาประมาณสามสิบกิโลเมตร ก็ได้ขึ้นเสียงเครื่องบินเฮลิคอปเตอร์มาแต่ไกล

เสียงเครื่องบินเฮลิคอปเตอร์สำหรับชาวแม้วนั้นปกติมันหมายถึงเสียงของความช่วยเหลือ ข้าว หรือยา ซึ่งมักจะมากับเสียงนี้ เมื่อชายหนุ่มหรือเด็กชายจากหมู่บ้านนั้นไปรบให้

นายพลวังเปา แต่ในวันนั้น สังทเจ้าแมลงปอ ยักขฬามากคือ ‘เปลวเพลิง’ ที่เผาผลาญไร่ฝิ่น ที่กำลังออกดอกสะพรั่งจนเป็นเถาเถา

ไม่มีใครในหลวงพระบางเชื่อว่าผมอยากที่จะเปิดเพลิงเผาไร่ฝิ่นของชาวเขาครั้งนี้ เป็นผมเองของหน่วยสหประชาการดับกลางแห่งสหรัฐอเมริกา เพราะเป็นที่รักกันมาตลอดมา จนเป็นที่น่าเบื่อหน่ายว่า หากทำเช่นนั้นก็จะเท่ากับเชือดคอตนเอง เพราะว่องการฯ ต้องฟังชาวเขาเผ่าแม้วให้เป็นกองกำลังสำคัญในการต่อสู้กับฝ่ายปะเทดลาว

ด้วยเหตุนี้ทุกสายตาดึงมุ้งมายังหน่วยปราบปรามยาเสพติดของสหรัฐอเมริกา ที่เวียงจันทน์และที่กรุงเทพฯ ไม่มีใครจับมือใครดมได้ว่า ใครกันแน่เป็นคนทำลาย หรือคิดทำลายความสัมพันธ์อันลึกลับ ระหว่างกรมสหประชาการดับกลางสหรัฐอเมริกา กับชาวเขาเผ่าแม้ว

แต่ไม่มีความลับในหลวงพระบาง โดยเฉพาะกับผู้สื่อข่าวต่างประเทศทุกคน ทล่าวว่าลาวเป็นหม้อข้าวสำคัญ ย่อมรู้ว่าฝ่ายองค์การสหประชาการดับกลางแห่งสหรัฐอเมริกาเริ่มสงสัยเจ้าหน้าที่ของกรมปราบปรามยาเสพติดและยาอันตรายของกระทรวงยุติธรรมสหรัฐฯ

ดังนั้นข่าวที่กระเซ็นกระสายออกมาจากกระทรวงยุติธรรมสหรัฐอเมริกาเมื่อเร็ว ๆ นี้ ทว่าองค์การสหประชาการดับกลางเป็นตัวจักรสำคัญที่คอยปกป้องพ่อค้ายาเสพติดรายใหญ่ จนกระทั่งทำให้กระทรวงยุติธรรมไม่สามารถดำเนินคดีได้ และต้องปล่อย

นครราชสีมา ๕ ก.ค. ๒๕๑๘

ปลาตัวใหญ่ไปอย่างน่าเสียดายนั่นจึง
ไม่เป็นข่าวที่น่าสนใจแต่อย่างใด
นอกจากว่ามันจะบอกเราถึงความ
ขัดแย้งระหว่างกระทรวงยุติธรรมของ
สหรัฐฯ กับกรมสหราชการลับกลาง
ว่าเหมือนจะอ้งหาบทสรุปไม่ได้

แต่ความสนใจอยู่ที่ข่าวที่ออกมา
ว่า ปลาตัวใหญ่ของกระทรวงยุติ
ธรรมสหรัฐนั้นเป็นปลาไทยที่มีชื่อว่า
'พุทธพร กักรวญ' และอดีตอาสา
สมัครสันติภาพอเมริกัน ที่เคยปฏิบัติ
งานอยู่ในไทย

'พุทธพร' คือใคร มาจากไหน
และนายบรูสเฮฟ เป็นอาสาสมัคร
ประเภทไหน ถึงได้ไปมีเรื่องออกร
เช่นนั้น

ตามรายงานข่าวอ้างว่า 'พุทธพร'
เป็นชาวเขาเผ่าแม้ว ท้องการปราบ
ยาเสพติดสหรัฐอเมริกาเผ่าสังเกด
การเคลื่อนไหวของเขามาเป็นเวลา
นาน

วันหนึ่งในปี ๒๕๑๖ นายพุทธพร
ก็ถูกจับขึ้นศาลสหรัฐฯ ในข้อหาค้า
'ฝิ่น' เป็นมูลค่าถึง ๑๐ ล้านบาท และ
หลังจากถูกจับ เขาก็บอกหมดว่าตัว
เขานั้น แท้จริงเป็นสายขององค์
การสหราชการลับกลาง และทำงาน
ให้กับองค์การนั้นมาเป็นเวลานานพอ

สมควร

นายพุทธพรยังพูดต่อไปว่า ใคร
บ้างที่ให้ความร่วมมือกับเขา แต่ดู
เหมือนว่าเขาคงเบอหน้าต่อการนั่ง
รออยู่ในคุก ตามคำสั่งขององค์การ
สหราชการลับกลาง เขาจึงว่าจ้าง
ทนายความสำหรับเป็นผู้ว่าความให้
เขา

ทนายความหัวใสคนนั้นอ้างว่า
จะต้องใช้เอกสารบางอย่างจากองค์
การสหราชการลับกลาง เพื่อเป็น
หลักฐานสำคัญในการสู้ความของลูก

ความ

เรื่องเลกลงเอยที่ว่าองค์การสห
ราชการลับกลาง จำต้องบีบกรมย
การสหรัฐฯ ให้ยกฟ้อง 'พุทธพร'
ด้วยเหตุผลว่า หากให้เอกสารนั้นไป
ใช้ในศาลแล้วละก็ วิธีการหาข่าว
กรองและตัวสายสืบต่างๆ ขององค์
การสหราชการลับกลาง ทางตอน
เหนือของไทย ก็จะถูกเปิดโปง ซึ่ง
จะเป็นเรื่องที่เสียหายอย่างร้ายแรง
ต่อการปฏิบัติงานขององค์การฯ ใน
ประเทศไทย

กรมอัยการสหรัฐฯ จึงต้องยก
ฟ้องคดีนี้

องค์การสหราชการลับกลางอ้าง
ความจำเป็นที่จะต้องว่าจ้างนายพุทธ

พร ว่าเพราะนายพุทธพรนั้นเป็นชาว
เขาเผ่าแม้ว ที่จะคอยเผ่าเส้นทาง
และบอกความเคลื่อนไหวของการค้า
ฝิ่นในภาคเหนือของไทย ทางองค์
การเองได้ให้เงินเดือนนายพุทธพร
๓,๐๐๖ บาทต่อเดือน

เพราะในความเห็นของนายพล
ตำรวจไทยคนหนึ่งซึ่งมีหน้าที่ปราบ
ปรามยาเสพติดโดยเฉพาะ เห็นว่าค่า
กล่าวอ้างขององค์การฯ ดูเหมือนว่า
จะเป็นค่ากล่าวอ้างที่ผิดต่อความจริง
"องค์การสหราชการลับกลางสหรัฐฯ
ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการปราบปรามการค
ยาเสพติดแต่อย่างใด กรมปราบยา
เสพติดสหรัฐฯ ต่างหากที่มันทำ
เราให้ความร่วมมือกับองค์การฯ นี้ใน
การปราบปรามยาเสพติด ทางเขาจึง
ส่งเฮลิคอปเตอร์มาให้แก่เรา"

ในรายงานข่าวของสำนักข่าว
เอพี. และหนังสือพิมพ์ซีกาโกเดล
นิวส์กล่าวว่า ทางกรมอัยการสหรัฐฯ
ยังอ้างอีกว่า บุคคลที่ช่วยนายพุทธพร
ทำการค้าฝิ่นข้ามประเทศอีกคนหนึ่ง
นั่นคือนายบรูส เฮฟ ซึ่งเขานอกจาก
อาสาสมัครสันติภาพ ที่เคยทำงาน
อยู่ในไทยระยะหนึ่ง

จึงเป็นที่น่าสังเกตว่าทำไมใน
รายงานข่าวดังกล่าวของกรมอัยการ
สหรัฐฯ จึงมิได้มีข่าวว่านายบรูสเฮฟ
ได้ถูกฟ้องศาลด้วยหรือไม่

แต่ตามรายงานข่าวนั้นแสดงว่า
เขาไม่ได้ถูกฟ้องศาลแน่ ทำไมเขา
จึงไม่ถูกฟ้องศาล ในเมื่อนายพุทธพร
เองกลับถูกจับขึ้นศาล

จากการสรุปรายงานข่าวของผู้
สื่อข่าว 'จตุรัส' ปรากฏว่า นายพุทธ
พรกับนายบรูส มีความสัมพันธ์กัน
อย่างลึกซึ้ง และเริ่มรู้จักกันครั้งแรก
เมื่อปี ๒๕๑๔ เมื่อครั้งทนายบรูสถูก
ส่งให้ไปปฏิบัติงานร่วมกับศูนย์วิจัย
ชาวเขาที่จังหวัดเชียงใหม่

นายบรูสเองเป็นลูกพยานายพุทธ
พรเดินทางไปสหรัฐอเมริกา เพื่อทำ

การศึกษาต่อด้วยทุนของกระทรวง
การต่างประเทศสหรัฐฯ (ทุนเอไอดี.)
ปัญหาจึงอยู่ที่ว่า ทำไมอาสาสมัคร
อเมริกันจึงเขียงเกี่ยวกับการค้าฝิ่น
ข้ามประเทศ หรือว่าบางที่เขาไม่ได้
ค้าฝิ่นแต่เข้ามาปฏิบัติงานอย่างอื่น
แล้วพลอยติดร่างแหไปด้วย ก็ได้

แต่ในขณะเดียวกัน ก็มีข้อกล่าว
หาว่า องค์การอาสาสมัครสหรัฐฯ เป็น
องค์การที่องค์การสหประชาการลับส
สหรัฐฯ ส่งคนของตนแทรกเข้ามาเพื่อ
หาข่าวกรอง และข่าวนี้ก็ยังคงตั้งอยู่
ออดอง ทงทเจาหนาทชนสงฝายไทย
ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติงานร่วมกับองค์การ
อาสาสมัครของสหรัฐฯ ต่างปฏิเสธ
เสียงหลง เมื่อเราลามถึงนายบรูสว่า
มีกิจกรรมอย่างอื่นนอกจากเป็นอาสา
สมัครหรือไม่

“พวกอาสาสมัครมักถูกกล่าวหา
เสมอว่าเป็นซื่อๆ แต่พอเราสืบ
เรื่องเข้าจริงๆ แล้วก็ปรากฏว่าไม่
จริง และเป็นเรื่องส่วนตัวเท่านั้น
ส่วนเรื่องนายบรูส เราไม่รู้มาก่อน
เรารู้ก็เมื่อทางตำรวจหน่วยปราบ
ปรามยาเสพติดโทรศัพท์แจ้งมาว่า
เขาจะเอาตัวอาสาสมัครคนนั้นกลับไป
อเมริกา และเป็นเพราะว่าทางการ
สหรัฐฯ เขาขอความร่วมมือมาด้วย”

ทางเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยอาจจะไม่
รู้เรื่องนี้ และนายบรูสเองก็คงไม่ได้
แสดงพิรุธอะไรว่าเขานั่นเป็นสายให้
กับองค์การสหประชาการลับสหรัฐฯ

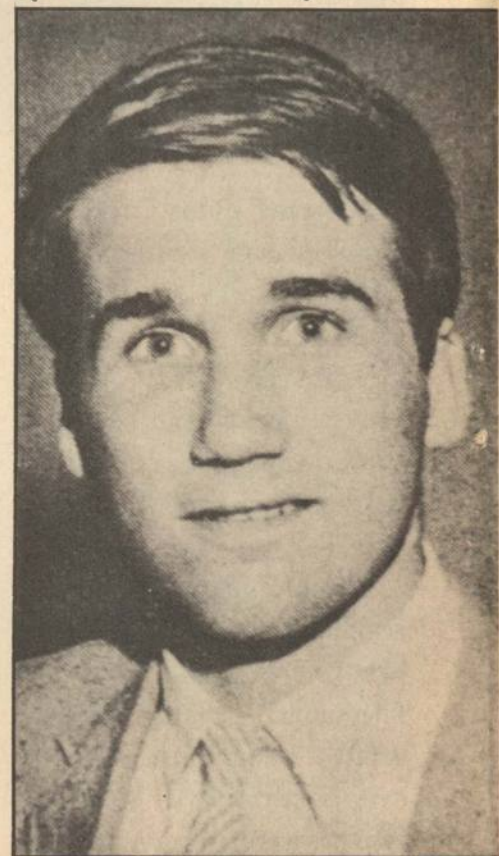
แต่เมื่อ ‘จตุรัส’ สอดตามไปทาง
สำนักงานองค์การอาสาสมัครสันติ
ภาพสหรัฐฯ ในกรุงเทพฯ ก็ปรากฏ
ว่า เมื่อขอความร่วมมือที่จะดูเอกสาร
บางอย่างเกี่ยวกับอาสาสมัครสันติ
ภาพ ก็ปรากฏว่าได้รับความร่วมมือ
เป็นอย่างดี แต่เมื่อ ‘จตุรัส’ ถามถึง
ชื่อ ‘นายบรูส เฮฟ’ อาสาสมัครรุ่นที่
๒๕ ก็ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ขององค์การ
กรุงเทพฯ รับผิดชอบเอกสารที่กำลังให้
คุณน พร้อมกับบอกเราว่า

บรูส เฮฟ อาสาสมัครอเมริกันผู้จากไปพร้อมควีนฝิ่น

“เรื่องของนายบรูส นั้นเป็น
เรื่องลับที่เบ็ดเสร็จไม่ได้ และเอกสาร
ทั้งหมดเกี่ยวกับคนคนนั้นก็ให้ทาง
สถานทูตสหรัฐฯ ไปแล้วด้วย”

จากรายงานของผู้สื่อข่าว ‘จตุรัส’
ปรากฏว่า นายบรูส เฮฟ ได้เข้ามา
ไทยเมื่อปี ๒๕๑๑ ประมาณต้นเดือน
กันยายน เป็นอาสาสมัครสันติภาพ
รุ่นที่ ๒๕ งานแรกที่ทำคืองานใน
โครงการกำจัดไข้มาลาเรีย ที่จังหวัด
สุราษฎร์ธานี และอยู่ที่นั่นจนถึงปี
พ.ศ. ๒๕๑๔ จนกระทั่งทางกรมประ
ชาสงเคราะห์ได้แจ้งไปยังกรมวิเทศ
สหการ (ซึ่งเป็นสายงานไทยที่ทำงาน
ร่วมมือกับองค์การอาสาสมัครของ
สหรัฐฯ) ว่าต้องการผู้ที่มีความรู้ทาง
ด้านการสำรวจพื้นที่และรู้ภาษาไทยดี
เพื่อไปช่วยงานสำรวจของศูนย์วิจัย
ชาวเขาที่เชียงใหม่ กรมวิเทศสหการ
และองค์การสันติภาพสหรัฐฯ จึงได้
ตกลงร่วมกันที่จะส่งนายบรูส เฮฟ

ไปรับหนาทัน นับตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๑๔

โดยครั้งแรกให้อยู่เพียงหกเดือน แต่ทางศูนย์วิจัยชาวเขาขอให้เขาอยู่คอกหนึ่งปี จนถึงเดือนมกราคม ๒๕๑๖ เพื่อทำการสำรวจเส้นทางทำถนนต่อไป จนเมื่อเดือนมิถุนายนปีเดียวกันนั้นเอง ทางการค้ารวมไทยจึงได้ส่งตัวเขากลับ

ในฐานะผู้ถูกส่งสยว่าพัวพันในการค้าฝิ่นข้ามประเทศ แต่เมื่อไปถึงสหรัฐอเมริกา เรื่องนายบรรต ในฐานะผู้ถูกส่งสยว่าค้าฝิ่น หรือร่วมมือค้าฝิ่น กตกหายต่อมไป มแต่เรื่อง

ของนายพุทธพรเท่านั้นที่โดนขโมยศาลปัจจุบันนี้ เรื่องที่ว่ากรมสืบราชการลับกลางสหรัฐฯ ช่วยค้าฝิ่นข้ามประเทศในสมัยสงครามอินโดจีน โดยผ่านบริษัทการบินแอมริกา นั้น ดูเหมือนเป็นเรื่องที่ไม่มีใครปฏิเสธ

และการใช้โครงการอาสาสมัครสันติภาพเพื่อช่วยแก้ปัญหาสงครามประชาชน ของรัฐบาลเวียดนามใต้ที่ล้มเหลว ก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ต่อไปแล้วเช่นกัน ในเมื่อเอกสารของกระทรวงกลาโหมสหรัฐอเมริกา ฉบับ 'กราแวลด์' ได้แสดงอย่างแน่ชัดว่าอาสาสมัครสันติภาพ ได้ถูกใช้เพื่อกิจการดังกล่าว

ความสัมพันธ์ระหว่างชาวเขาเผ่ามั่ว และอาสาสมัครสันติภาพบนควนฝิ่น บนดอยเขาแห่งภาคเหนือของไทย อาจจะก่อประโยชน์ทางข้างรองให้กับรัฐบาลทั้งของไทยและสหรัฐฯ แต่เป็นประโยชน์ทางที่กรมปราบปรามยาเสพติดสหรัฐฯ ไม่พอใจก็ได้

หากพอใจ ก็เชื่อได้ว่าชาวเขาจะไม่เดือดร้อนออกมาแน่ แต่เมื่อมันออกมาแล้ว การที่เจ้าหน้าที่ของไทยและสหรัฐฯ ยังพยายามจะปิดบังมัน ออกก็เห็นจะยาก

เส้นทางขายฝิ่นหลังสงครามอินโดจีน

ฝิ่นจากสามเหลี่ยมทองคำในสมัยสงครามเวียดนามัน มีเส้นทางไหลเข้าตลาดเวียดนามได้มากกว่าครึ่ง

ยังมีทหารอเมริกันมากขึ้นเท่าไรในเวียดนามใต้ ฝิ่นที่ได้รับการกลั่นกรองให้เป็นเฮโรอีนก็จะวิ่งผ่านลาวเข้าเวียดนามได้มากขึ้นเท่านั้น

จากเวียดนาม ฝิ่นหรือเฮโรอีนมีทางออกสู่ตลาดค้ายาเสพติดในสหรัฐฯ และในยุโรปได้ต่อไป การขนฝิ่นจากลาวเข้าสู่เวียดนามนั้น ใช้เครื่องบินขนส่งทหารของกองทัพอากาศลาวฝ่ายขวานั้นเอง

ในระยะแรกๆนั้น พวกชาวฝรั่งเศสเคยเช่าเครื่องบินเอาฝิ่นออกจากลาวมาก่อน แต่หลังจากที่การค้าฝิ่นในเวียดนามได้ทำให้ทหารสหรัฐฯ มีกำไรดีขึ้น ทางนายทหารแห่งกองทัพอากาศลาวฝ่ายขวาก็เข้าแย่งตลาดจากพวกฝรั่งเศส

ลาวเคยเป็นประเทศที่ส่งฝิ่นออกขาย แต่เมื่อสงครามเวียดนามรุนแรง และลามมาถึงลาว ลาวก็กลับกลายเป็นประเทศที่ส่งฝิ่นเข้า

ประเทศ และฝิ่นนั้นส่วนมากก็มาจากเขตไทย

ไทยเองนั้นเป็นศูนย์กลางการค้าฝิ่นที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียอาคเนย์ ในสมัยนั้น เส้นทางเดินของฝิ่นออกจากสามเหลี่ยมทองคำ ลงกรุงเทพฯ แล้วลงเรือเล็กวิ่งเลียบฝั่งเขมร-เวียดนามไปฮ่องกง หรือทางรถเข้ามาเลเซีย เพื่อส่งออกไปยุโรปอีกทีหนึ่ง

นักขนฝิ่นข้ามประเทศมักจะได้ค่าตอบแทนเป็นอัตราหนึ่งหมื่นบาท หรือสัหมื่นบาทต่อครั้งซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถและน้ำหนักที่นักขนฝิ่นจะขนได้ด้วย

ไทยผลิตฝิ่นได้ประมาณปีละ ๑๕๐ ตัน

พม่าผลิตได้ประมาณปีละ ๔๐๐-๖๐๐ ตัน

ลาวผลิตได้ประมาณปีละ ๕๐ ตัน แต่ส่วนใหญ่ใช้เองในประเทศ

หลังชัยชนะของฝ่ายซ้ายในอินโดจีน กรุงเทพฯ จึงเป็นศูนย์กลางการค้าเฮโรอีนที่สำคัญที่สุด ที่ไม่มีเวียงจันทน์ หรือไซ่ง่อนมาทาบบัติไปโดยอัตโนมัติ

บัญชีค่าจากคูสิตธานี

“ถ้าจะยังไม่ล้มกันเสียเสียทีเดียวว่า รัฐบาลชุดนายสัญญา-ดร. ประกอบได้หลอกหลวงชาวนาในข้อพิพาทเกี่ยวกับที่ดินไว้อย่างไร และรัฐบาลชุด ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ปฏิเสธข้อเรียกร้องของชาวนาครั้งที่เข้ามาสนามหลวงครั้งสุดท้ายว่าอย่างไรแล้ว สำหรับกรรมกรผู้ใช้แรงงานก็ไม่มี ความแตกต่างกัน

ข้างต้นเป็นความเห็นของผู้สนใจด้านแรงงาน ที่ได้พูดถึงสถานการณ์ด้านแรงงาน ในเมืองไทยปัจจุบัน

เมื่อกรรมกรจากกลุ่ม ๖๕ สภาพแรงงานได้นัดชุมนุมประท้วงรัฐบาลเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๑๘ เรื่องสำรวจทำรายคนงานหญิงบริษัท สแตนคาร์ด การ์เมนต์ ซึ่งเรียกร้องให้รัฐบาลประกาศมาตรการรับรองความปลอดภัยของกรรมกรในการนัดหยุดงานทั่วไป และประท้วงด้วยข้อเรียกร้องให้รัฐบาลรับหาทางยุติกรณีพิพาทแรงงานโรงแรมคูสิตธานี เพื่อให้ลูกจ้างได้เข้าทำงาน

กระทิงแดงนักรบของใคร

รัฐบาล ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ได้ตกลงทำสัญญากับกลุ่ม ๖๕ สภาพ จนเป็นที่พอใจของกรรมกรที่มาชุมนุมประท้วงที่หน้าสวนลุมพินี ว่าจะให้หลักประกันความปลอดภัยแก่คนงานในการนัดหยุดงาน พร้อมกับบอกว่า ได้ตกลงกับนายจ้างคูสิตธานีแล้ว จะให้ลูกจ้างได้เข้าทำงานภายใน ๔๘ ชั่วโมง และให้ได้ค่าจ้าง ๑๕๐ บาท ตามกฎหมายค่าแรงงานขั้นต่ำกำหนดไว้

เวลาผ่านไป ๑ เดือน ลูกจ้างคูสิตธานีก็ได้กลับไปเข้าทำงานอีกเลย

ในขณะเดียวกัน คนงานหญิงในโรงงานทอกระสอบสระบุรีนัดหยุดงานมาเกือบเดือนแล้ว กลับถูกกลุ่มอันธพาลบุกเข้าทำร้าย คนงานต่างยืนยันว่าอันธพาลเหล่านั้นเป็นตำรวจนอกเครื่องแบบ แห่งสถานีตำรวจภูธรอำเภอแก่งคอย

เมื่อความจำเป็นทางเศรษฐกิจบีบบคหนัก และนานเข้า ลูกจ้างคูสิตธานี ๑๑๕ คน ที่ถูกไล่ออกในระหว่างการนัดหยุดงาน ต่างก็ยินยอม

รับเงินชดเชยแล้วออกจากงานไปเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน พร้อมกับทำสัญญาลงนามร่วม โดยนายวิชิต แสงทอง รองอธิบดีกรมแรงงาน ซึ่งมีความสำคัญว่า “จะไม่มี การกลั่นแกล้ง โขกย้าย หรือไล่ออก หรือปิดงานงคว่าจ้างพนักงานส่วนที่เหลือ”

แต่พอถึงวันที่ ๓ กรกฎาคม ลูกจ้างคูสิตธานีส่วนที่เหลือก็ได้รับแจ้งว่า ‘ปิดกิจการ’ ขอให้ทุกคนมารับเงินชดเชยได้ ในขณะเดียวกัน ก็ขอให้ ‘ผู้ที่ประสงค์จะทำงานต่อ’ มาลงชื่อทำสัญญากับโรงแรม ซึ่งมีสัญญาให้เลือก ๒ สัญญา

ซึ่งเราก็ไม่ทราบเหมือนกันว่า คำว่า ‘ปิดกิจการ’ ในกฎหมายแรงงานนั้น หมายความว่าอย่างไรกันแน่ เพราะขณะนี้ โรงแรมคูสิตธานีกำลังรับสมัครพนักงานจำนวนมาก และกำลังทำความสะอาดเพื่อที่จะดำเนินการต่อไปตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคมที่จะถึง

สัญญาที่ ๑ “ข้าพเจ้าขอรับเงินชดเชยตามกฎหมายเนื่องมาจากโรงแรมประกาศปิดกิจการ และข้าพเจ้าจะไม่เรียกร้องกลับเข้ามาทำงานอีก”

ลูกจ้างส่วนใหญ่ต้องเลือกเอาสัญญาที่ ๑ เพราะสัญญาที่ ๒ “กลับไปทำงานโดยได้รับเงินเดือนเท่าเดิมบวกกับ ๘๐๐ บาท” ซึ่งเงินเดือนจำนวนแรกได้ ๖๐๐ บาทเป็นส่วนใหญ่ “และจำนวนหลังก็เป็นเงินที่ลูกจ้างเคยได้รับจากค่าบริการที่ได้จากแขกเดือนละ ๘๐๐ บาทโดยเฉลี่ย ซึ่งแต่เดิมค่าเช่าของมหาดไทยมิให้นับเงินจำนวนรวมเข้ากับเงินเดือน อันเป็นผลทำให้ต้องนัดหยุดงานเรียกร้องค่าแรงงานให้เป็น ๑๕๐ บาท ดังที่รู้ๆกันอยู่แล้ว

ตามสัญญาที่ ๒ ให้ลูกจ้างเซ็นชื่อยอมรับสภาพการจ้างงานไปก่อนแล้วทางโรงแรมจะประกาศสภาพ

การจ้างงานที่หลัง แต่ลูกจ้างมีสิทธิ
เลือกตามสัญญาที่ ๒ ได้เพียงข้อหนึ่ง
ข้อใดใน ๔ ข้อ คือ

(๑) ถ้าพอใจสภาพการจ้างงาน
ใหม่ (ซึ่งยังไม่รู้ขณะที่ทำสัญญา) ก็
จะยอมรับการเป็นลูกจ้าง

(๒) ถ้าพอใจ แต่โรงแรมเปิด
กิจการไม่ได้ ก็ต้องยอมรับเงินชด
เชย แล้วออกไป

(๓) ถ้าไม่พอใจรับเงินชดเชย
และ

(๔) “ในกรณีที่โรงแรมไม่ประ
สงค์จะรับข้าพเจ้าเข้าเป็นพนักงาน
โรงแรมจะแจ้งให้ทราบภายในเดือน
กรกฎาคม พร้อมกำหนดวันให้มารับ

คดีชดเชยผู้เป็นเจ้าของบัญชีดำ

เงินชดเชย”

พอถึงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ทาง
โรงแรมจึงได้ประกาศขอตกลงสภาพ
การจ้างงานใหม่ออกมา

“ก็ไม่มีอะไร เหมือนๆกับของ
เดิม” คุณอ้อย ประชาสัมพันธ์คดี
ชานี้กล่าวกับ ‘จตุรัส’ เมื่อ ‘จตุรัส’
ได้พยายามขอทราบเรื่องกับนายสม
พงษ์ บียะอ้อย ผู้จัดการใหญ่เป็นจำ
นวนหลายครั้ง แต่ก็ได้รับคำตอบ
เพียงว่า “ท่านไม่วาง”

“สภาพการจ้างงานใหม่ ห้ามมิ
ให้ลูกจ้างเรียกร้องหรือก่อความ
ไม่สงบใดๆภายในเวลา ๒ ปี” ลูก
จ้างคนหนึ่งในวัน ๒๐๐ คนที่ยอมเขา

ทำงานตามเดิม กล่าวกับ ‘จตุรัส’
อันที่จริงการเรียกร้องของลูกจ้าง
นั้นเข้าใจได้ไม่ยากเลยว่าเป็นการ
เรียกร้องความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ
เพราะลูกจ้างไม่เคยเรียกร้องที่จะเอา
เปรียบนายจ้าง “แต่การเรียกร้อง
ความเป็นธรรมที่สุดคือชานต่อไปถูก
ห้ามเด็ดขาดเป็นเวลา ๒ ปี”

ลูกจ้าง ๑๑๕ คนที่ถูกไล่ออกไป
ในระหว่างการนัดหยุดงาน ไปหา
งานอะไรที่ไหนทำ และที่ถูกไล่ออก
ละลอกสองด้วยข้ออ้าง ‘ปิดกิจการ’
อีกไม่น้อยกว่า ๓๐๐ คน จะไปหางาน
ที่ไหนทำ

ลูกจ้างคนหนึ่ง ใน ๑๑๕ ตอบข้อ
สงสัยแก่ ‘จตุรัส’ ว่า เขาไปสมัคร
งานที่โรงแรมราม่า ผู้จัดการฝ่าย
บุคคลของโรงแรมดังกล่าวตั้งกระ
ดาศออกมาจากตู้เอกสารแล้วบอกแก่
เขาว่า “นี่เป็นลิสรูดของคุณ”

พร้อมทั้งแสดงให้เขาดู มีรายชื่อ
ชื่อประวัติของเขา พร้อมทั้งรูปถ่าย
อดีตสำเนา

“ซึ่งมันก็คือ ‘บัญชีดำ’ ผมก็
ต้องเดินออกไปตามระเบียบ” แล้ว
จนถึงเดี๋ยวนี้เขาก็ไม่ได้งาน

ที่โรงแรมมโนहर่า มีการสั่ง
พนักงานไว้เลย “ห้ามมิให้พวกที่ถูก
ไล่ออกจากคดีต่างๆมาขู่เป็นอันขาด”

“ที่โรงแรมสยาม มีการเขียน
ป้ายตั้งไว้ที่เคาน์เตอร์เลย . . .”

“บางแห่งก็บอกว่า แล้วเราจะ
เรียกคุณที่หลัง”

อีกหลายคนในจำนวนผู้ที่มีชื่ออยู่
ในบัญชี ๑๑๕ คน แย่งกันเล่าเรื่อง
เหล่านั้นเป็นทสนกสนาน

แต่อีกหลายครั้งและหลายคน
ที่ ‘จตุรัส’ ได้พบปะซักถามทุกข์สุข ก็
ได้รับฟังการเล่าถึงเรื่อง ค่าเช่าบ้าน
ค่านมลูก ค่าเล่าเรียนลูก ค่าอาหาร
และงานใหม่ ที่ยังไม่มีความหวัง

“กรณีคดีต่างๆ ไม่ใช่เรื่องธรรม
ดา ทางนายจ้างร่วมมือกับสมาคม

โรงแรมและเจ้าของโรงแรมอื่นๆ พยายามที่จะทำลายการรวมตัวของ พนักงานโรงแรม โดยเฉพาะสหภาพแรงงานโรงแรม” กรรมการสหภาพฯ คนหนึ่งอธิบายเรื่องกับ ‘จตุรัส’

และจากข้อเท็จจริงก็คือ สหภาพแรงงานนั้นนำโดย นายเทอดภูมิ ใจดี ซึ่งเป็นที่รู้จักและทราบกันดีว่าเป็นสหภาพที่เข้มแข็งและก้าวหน้า ในสายตาของนายจ้าง

การต่อสู้ในกรณีคดีสหภาพฯ ทำให้สหภาพฯ ซึ่งมีสมาชิกกว่า ๒,๐๐๐ คน ในกว่า ๑๐ โรงแรมใหญ่ๆ อ่อนกำลังลงไปมาก เมื่อเหลือสมาชิกเพียงห้า

ระเงินค่าจ้างสหภาพฯอยู่เพียง ๒๐๐ กว่าคนเท่านั้น

ในโรงแรมบางแห่งลูกจ้างก็ไม่ได้บอกให้นายจ้างรู้ว่าตนเป็นสมาชิกสหภาพฯ

“เป็นการโง่อย่างมากสำหรับนายจ้างที่ไล่พนักงานที่สมัครออก ๑๑๕ คน เพราะคนเหล่านั้นคือเมล็ดพันธุ์ที่ถูกเพาะแล้ว พร้อมที่จะงอกงามในที่ไหนๆก็ได้ที่มันกระจายไปอยู่”

“กรณีคดีสหภาพฯนั้นยังไม่สิ้นสุด และจะไม่มีทางสงบเงียบได้” กรรมการสหภาพแรงงานโรงแรมกล่าวให้ข้อคิดเห็นกับ ‘จตุรัส’

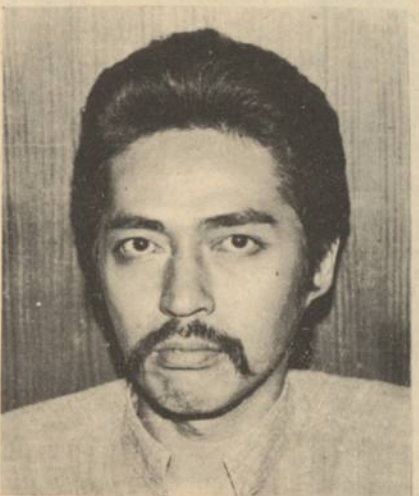
กระพ้อลมให้ไฟดับที่เมืองย่าโม

คดีฆาตกรรมเพื่อปล้นทรัพย์ ซึ่ง รุกหักสวาท หรือแก๊งแก๊งเพื่อรักษาเกียรติตนเป็นเรื่องปกตวิสัยที่เกิดขึ้นไม่เว้นแต่ละวันของเมืองทมออาวูรเถื่อนเกลื่อนตลาดมดอย่าง โคราช เมืองที่จะหาระเบิดน้อยหน้ามาโยนเล่นได้ ในราคาถลกละ ๒๐ บาท

แต่คดีล่าสังหารสองรายที่เกิดขึ้นเมื่อปลายเดือนมิถุนายน ก่อนหน้าการรณรงค์เพื่อขับไล่อเมริกัน ๔ กรกฎาคม ไม่อยู่ในข่ายคดีปกตวิสัย หากเป็นคดีที่บางกนขนานนามว่า ‘แผนปฏิบัติการกวาดล้างนักศึกษาศา-ประชาชน’

แผน ๑ ของกนข้างแรม

นายศรีศักดิ์ นพรัตน์ อดีต อาจารย์วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น สส. ในนามพรรคสังคมนิยมฯ เขต ๑ ที่โคราช เป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ‘เสียงเหนือ’ และมีบทบาทพร้อมเคลื่อนไหวกับขบวนการนักศึกษาประชาชนในโคราชมาตั้งแต่กรณี ๑๔ ตุลาคม ได้ตกเป็นเป้ากระสุนบนคาร์บินออจตุรัส ๑๖

ศรีศักดิ์ นพรัตน์

โตเมตค ๘ มม. ซึ่งผู้เห็นเหตุการณ์อ้างว่าซุ่มยิงมาจากกรวบ้าน ผ่านหน้าต่างห้องของสำนักงาน เฟอร์ล. เอส. บค. (ตั้งอยู่ในบริเวณรวเดยกับบ้านนายศรีศักดิ์) เมื่อเวลาประมาณ ๕ ทุ่มของคืนวันที่ ๒๑ มิถุนายน

มีบนผู้วิกระสุน ๓ ชุด จำนวนประมาณ ๑๕ นัด กงต้องสยบในใจ ทมนายอมร พุทธานุกรณ์ มานงบัง วิถกระสุนอยู่

แต่เมื่อปืนกระบอกนี้ไม่อยู่ผลจากฝีมือของตัวเอง ลั่นกระสุนได้สองชุดก็วิ่งแนบไปชนรถยนต์สีขาวที่จอดรออยู่ที่ปากซอย บนถนนมิตรภาพ เขตหนองจะบก ในเมืองโคราช

นายศรีศักดิ์กับนายอมรถูกกระสุนจากหลังและแขน แต่อาการไม่สาหัส

แผน ๒ บนทางสายเปลี่ยว

กลางดึกของสามคืนถัดจากนั้น บนถนนสายเปลี่ยวทางไปท่าทำการชลประทานตะวันออกเฉียงเหนือ รถจักรยานที่นักศึกษากลุ่มหนึ่งใช้ตระเวนดูความเรียบร้อยของโปสเตอร์ขับไล่อเมริกันที่ต่างคำว ก็หยุดวิ่งเสี้ยค้อๆ แล้วโดยตาครวณสีขาว (ถ่ายขนยันจาก พ.ต.ท. เอนก จันทรกานตานนท์) ที่วิ่งไล่ตามมาติดๆ ก็จอดขนาบเทียบ พร้อมเสี้ยงตะโกน

“นี่เจ้าหน้าที่ตำรวจนะ คุณกำลังจับคนมาใช้ไหม” (ประชาริปีไทย ๓ ก.ค.)

และจากการเพิ่มเติมของนักนายมานะ อินทะสุริยะ นักเรียนที่ถูกลยิงตาย

ศึกษาคนหนึ่งที่อยู่ในรถจักรยานยนต์ บอกว่ายังมีเสียงตะโกนถามอีกว่า “น้ำมันหมดหรือ?”

พวกนักศึกษาในจปก็ได้ออกไปว่า “ครับ คงจะเป็นอย่างนั้น”

แก๊งตัวท่อนั้นจึงสตราทรไปจอดข้างท้ายจป ชายผู้หนึ่งเดินถือสายขางลงมา อีกหลายคนเดินตามลงมาติดๆ

ทันใดความขุ่นม่นักก็เกิดขึ้น วิษณุมอดอกไปสเตอร์คนหนึ่งที่ถูกนำตัวมาในรถจปด้วย ดันหลุดจากการเกาะกุม วิ่งไปยังแก๊งขาว แล้วเสียงปืนหลายนัดก็กระเบิดขึ้น

แก๊งขาวคิดเครื่องพากลุ่มมือปืนและมอดอกไปสเตอร์จากไปอย่างรวดเร็ว ทั้งกระสุน ๑๑ มม. ไว้ ๓ นัด นัดหนึ่งฝังในหน้าผากของนายมานะ อินทะสุริยะ และหัวเข้าทางสองข้างอีก ๒ นัด นายมานะเป็นนักเรียนชั้น ม.ศ. ๔ ของโรงเรียนราชสวามิภักดิ์ เขาสันใจตายคาเบาะหน้าของรถจักรยานยนต์

ตำรวจไปพักร้อน

พ.ต.ท. เอนก จันทรกานตานนท์

พ.ต.ท. เอนก จันทรกานตานนท์ ผู้กำกับตำรวจภูธรนครราชสีมา คนใหม่ ให้สัมภาษณ์ ‘จตุรัส’ ถึงผลคืบหน้าของการสอบสวนคดีคนเมือเช้าวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ว่า

“ทางตำรวจยังไม่ลงความเห็น ว่า คดีทั้งสองเป็นเรื่องการเมืองหรือเรื่องส่วนตัว”

“... รถที่มายังเป็นโตโยต้า คราวนี้สีขาว เลขทะเบียนอาจเปลี่ยนได้”

“... ที่ให้สัมภาษณ์ ‘ประชาชาติ’ ไปว่ารู้แกวคนร้ายแล้วนะหรือ... ยังหกรอก ที่แรกก็คิดว่าเป็นฝ่ายที่จะต่อต้านการขับไล่ว่านที่พของนักศึกษา คือพวกที่ชุมนุมที่หนองไผ่ล้อม แต่สืบแล้วปรากฏว่า ไม่มีมูลความจริง ตอนนั้นเชื่อว่า เป็นฝีมือของฝ่ายที่ต้องการให้แยก... ก็หมายถึงฝ่ายตรงข้ามที่ต้องการให้บ้านเมืองเราวุ่นวาย”

“จับตัวคนร้าย อันผมหนักใจ พยานไม่ให้ความร่วมมือ ไม่ค่อยยอมพูด... เหตุผลหรือ อาจจะรอแก้แค้น หรือมองอันอื่นผมไม่ทราบ”

“ยังตอบไม่ได้ว่าคนร้ายทั้งสองรายมีอะไรเกี่ยวข้องกับหรือไม่ ผมเพิ่งเข้ารับงานใหม่ รองผู้กำกับฯ ศิริระ ศรีทองทวม รับผิดชอบอยู่... ตอนนั้นไปพักร้อน”

บก. ไปใต้หัว

‘นายศรีศักดิ์ ออมร น่าจะตาย’ พาดหัวข่าวของ ‘ราชสวามิภักดิ์’ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นฝ่ายขวาที่ท่าหน้าที่โจมตี ขบวนการฝ่ายซ้ายในโคราชอย่างเป็นทางการ เป็นปีเป็นชุลยกับหนังสือพิมพ์ ‘เทอดไท’ ด้วยยุทธวิธีที่ไม่แปลกใหม่อะไร

นายรักเกียรติ สุภรัตน์พงศ์ บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ‘เทอดไท’ ผู้ได้รับเชิญจากกรมประชาสัมพันธ์ ใต้หัวให้ ไปเที่ยวใต้หัวกับคณะนักหนังสือพิมพ์ภูมิภาค ๑๐ คน เมื่อ

ปลายเดือนที่แล้ว กลับมาพาดหัวข่าว ในหนังสือพิมพ์ของตนว่า “กลุ่มซ้ายหนักข้อมัดตลอด ‘หมอลือ’ เฝินไปฮ่องกง”

ในเนื้อหาข้างอ้างว่าตัวเขาได้พบหมอลือด้วยตัวเองในฮ่องกงเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม โดยหมอลือบอกว่ามาตระที่ฮ่องกง

“ตอนนั้น ผมไม่รู้ว่ามีอะไรเกิดขึ้นที่นั่น ผมไปได้หัวตั้งแต่วันที่ ๒๑ มิถุนายนเรื่องคุณศรีศักดิ์เลย เจอหมอลือที่เขาที่ฮ่องกง ผมก็นั่งไปเที่ยวหรือไปประชุมธรรมดา” นายรักเกียรติชี้แจงกับ ‘จตุรัส’

“โดยส่วนตัวผมเองก็เป็นเพื่อนชอบพอกับคุณศรีศักดิ์และหมอลือดี แต่ผมขอเขียนไม่เห็นด้วยกับความคิดของพวกเขาบ้าง ก็เป็นธรรมดาครับ นักเขียนในหนังสือพิมพ์ผมมีหลายคน อย่างกรณีการขับฐานที่พัน หลายคนที่เห็นชัดว่า บิ ๑๕ เขาก็จะออกไปอยู่แล้ว ยังต้องไปขับทำไม่อีก” เขาชี้แจง

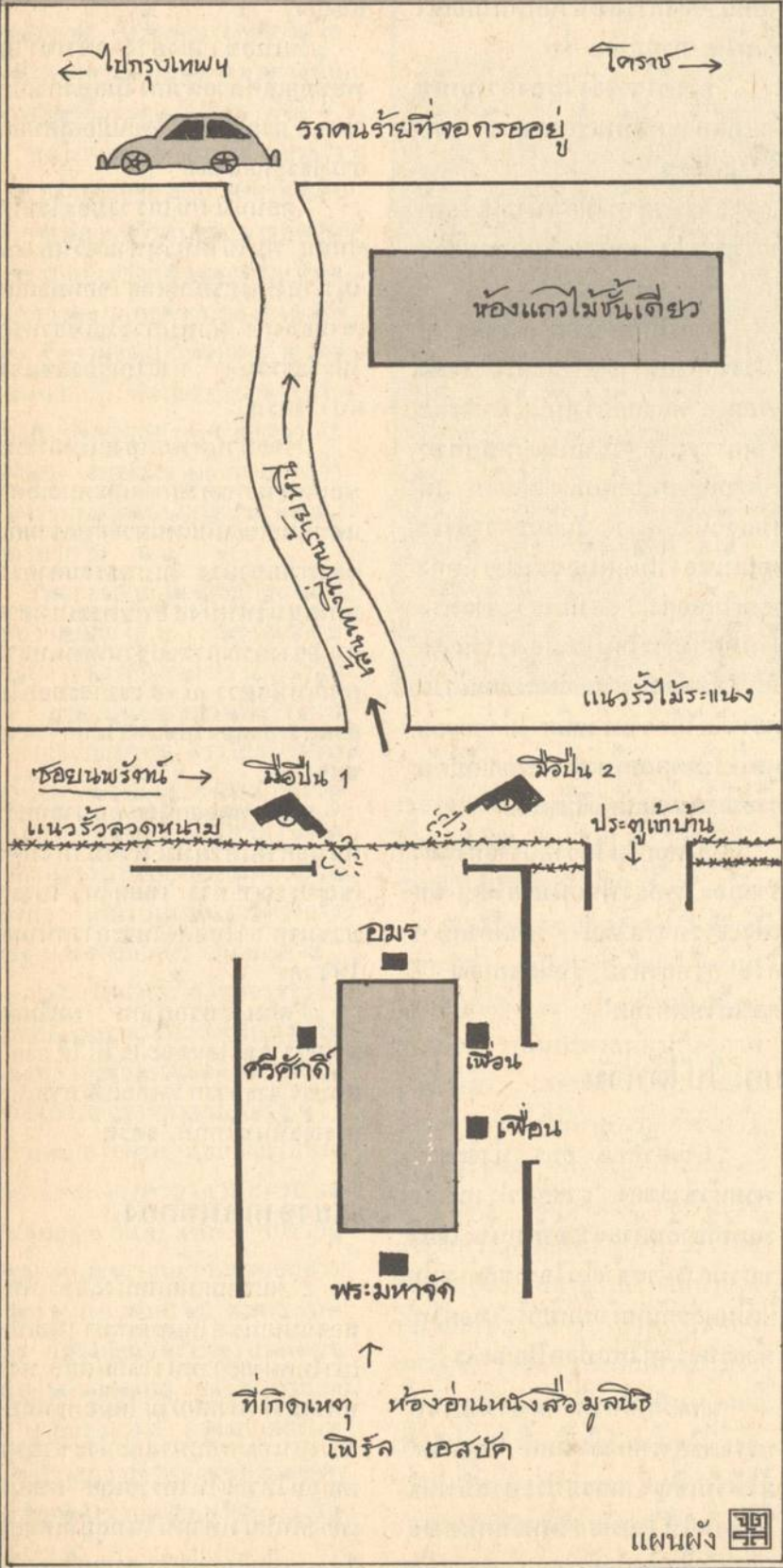
ขณะที่พูดคุยกันอยู่ ก็มีการอาหารหนุ่มยศพันตรีผู้หนึ่งเข้ามาส่งบัตรเชิญบรรณาธิการ ‘เทอดไท’ ไปงานบวชนาค ทำให้ขัดจังหวะการสนทนาไปชั่วคราว

“ตอน ๔ กรกฎาคม ผมไม่อยู่ คงเล่ารายละเอียดอะไรไม่ได้มาก” แต่บรรณาธิการก็ได้เอื้อเฟื้อภาพเหตุการณ์วันนั้นให้กับ ‘จตุรัส’

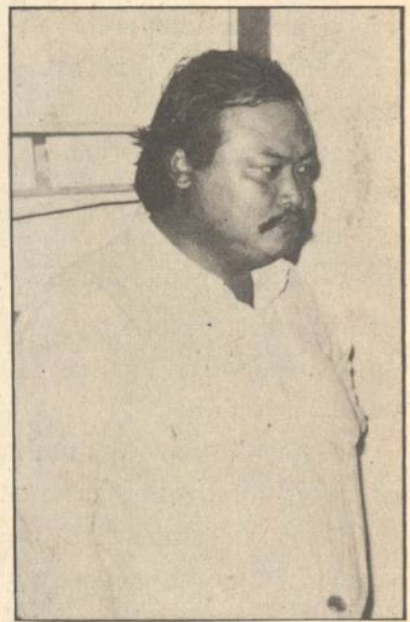
เสียงจากคนถูกยิง

“ผมสามคนถูกหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับยื่นเช็คให้เดินขบวน เพื่อเป็นเบ้าให้ตฝ่ายก้าวหน้าได้ถนัดมือ ทงๆ ที่ความจริงพวกผมไม่ได้มีอิทธิพลกับการเหนือนักศึกษาและประชาชนที่เคลื่อนไหวอยู่ในโคราชเลย ผมเป็นเพียงคนหนึ่งเท่านั้น ในกลุ่มที่เคลื่อนไหว เห็นไหมว่า ตอนผมไม่อยู่ใน

แผนผังแสดงเส้นทางที่หนีไปได้
ของคนร้ายที่ลอบยิงนายศรีศักดิ์ นพรัตน์

โคราชวันที่ ๔ นักศึกษาประชาชนที่
ขังเคลื่อนไหวกันปกติ” นายศรีศักดิ์
ผู้สวมเสื้อกั๊กแขนซ้ายคล้ายกับ ‘จตุ
รัส’

อมร พุทธานุกรณ์ ๑ ใน ๓ เบ้า

‘ผมสามคน’ ที่เขาหมายถึง
นอกจากตัวเขา และนายอมร พุทธา
นุกรณ์ เจ้าของร้านสรรพสินค้า ‘พิ
หุยมง’ แล้ว ก็มีนายแพทย์เลิศ จีระ
ศิริ เจ้าของคลินิก ‘เลิศ-จีระ’ รวม
อยู่ด้วย

นายอมรรฯ แจงเรื่องของเขาให้
‘จตุรัส’ ฟังว่า,

“ผมเห็นด้วยกับการกระทำของ
กลุ่มนักศึกษาที่ก้าวหน้านานาน แต่
เพิ่งร่วมการต่อสู้ครั้งกักต้อนอเมริกัน
เรื่องมาษาเกษ พอผมถูกยิงพร้อม
อาจารย์ศรีศักดิ์ และเอาไปสเตรนุก
อินทรมรัง ไทยบ่กอกขันแขวนหน้า
ร้านในวันที่ ๔ กรกฎาคม ก็ถูกหนึ่ง
สอพิมพ์ทองถันฝ่ายขวาโจมตีอย่าง
หนัก มีเสียงจะเผาบ้านผม และจะ
เก็บผมอีก มันวุ่นไปหมด”

กระพ้อลมให้ไฟดับ

‘แผนกระพ้อลมให้ไฟดับ’ ได้
ส่งภาพสะท้อนทชัดเจน ในกรณี ๔

ไปสเตอร์หน้าร้านของ อมร พุทธานุกรณ์
กรกฎาคมที่โคราชก็คือ การเคลื่อน
ไหวของขบวนการเพื่อการอยู่รอด
ของปากท้อง และชาติบ้านเมือง
(ข.ร.ป.ช.) ซึ่งมีนายสมาน บัวเบีย
อาชัพลุ่มประจำหน่วยรักษาความ
ปลอดภัยฐานที่พ้ออากาศสหรัฐฯ เป็น
ประธานกลุ่ม

เขาได้ออกแถลงการณ์เมื่อวันที่
๒๕ มิถุนายน ประนามกลุ่มนักศึกษา
ที่จะขับไล่ฐานที่พ้ออเมริกันว่าเป็น
กลุ่มกวนเมือง สร้างความเดือดร้อน
แก่ประชาชนที่ท่ามาหากินกับทหาร
สหรัฐฯ แล้วนัดใหม่การประชุมที่
สนามบินพานิชเก่า (หนองไผ่ล้อม)
ในคืนวันที่ ๓ กรกฎาคม เพื่อเตรียม
ต่อต้านการเคลื่อนไหวของนักศึกษา
ในวันที่ ๔

เมื่อถึงเวลานัดหมาย ผู้มาร่วม
สนธิบาตในกลุ่ม ข.ร.ป.ช. ซึ่งส่วน
ใหญ่เป็นพวกหญิงสาวเจ้าของเพลง
“ไอเขยนเสตเตอร์ลึงยู เด็บจอร์น”
นอคนนก็มีลูกจ้างฐานที่พ้อสหรัฐฯ
ส่วนหนึ่ง กับคนขับรถสองแถววิ่งระ
หว่างเมืองกับฐานที่พ้ออีกส่วนหนึ่ง

ทั้งหมดเฮากับเหล่ายาปล่าปิง

ในคืนวันที่ ๓ เสร็จ วันที่ ๔ ก็เดิน
ขบวนไปอ่านแถลงการณ์ท่อนสาวรีย์
ย่าโม เสร็จแล้วก็เดินกระห่มกลับ
หนองไผ่ล้อมไป เมื่อไม่เห็นขบวน
นักศึกษาก็จุดนัดพบ

นักศึกษาสงบ

ฝ่ายนักศึกษาออกแถลงการณ์ช
แจงการงดการชุมนุมแสดงมติขับไล่
ฐานที่พ้อ เพื่อไม่ให้ตกเป็นเครื่อง
มือของฝ่ายตรงกันข้าม และขอจัด
แสดงนิทรรศการขับไล่อเมริกันที่
วิทยาลัยครู และวิทยาลัยเทคนิค

จังหวัดตลกแล้ว

ก่อนหน้านั้น ตลอดวันที่ ๒ กรกฎ
าคม รถประชาสัมพันธ์ของทาง
จังหวัด ออกวงทวเมือง เสมอหน่ง
บ้านเมืองตกอยู่ในภาวะวิกฤต ประ
กาศเดือนประชาชนให้ระวังเหตุร้าย
ในวันที่ ๔

โดยอ้างว่า ทางจังหวัดได้สืบ
ทราบว่า อาจมีฝ่ายตรงข้ามแทรกแซง
เข้ามาก่อเหตุร้ายในวันที่ ๔ และอาจ
มีการจราจล เผาสถานที่ราชการ
ทางจังหวัดจึงต้องเตรียมรับสถาน

การณ์เต็มที่ ด้วยการส่งปิดโรงเรียน
และทหารตำรวจต่างก็เตรียมรับเหตุ
ฉุกเฉินเต็มที่

แต่ในความเป็นจริงนั้น ทาง
จังหวัดจะสืบเรื่องมาได้อย่างน่าเชอ
ถือจริงๆ หรือเป็นไปอย่างทมึงเสียง
วิพากษต์ก็ถือว่า ‘สร้างสถานการณ์ให้ตึง
เครียดเกินจำเป็นเพื่อปราบปรามการเคลื่อน
ไหว’ กันแน่นอน ก็ไม่มีหลักฐานที่แน่
ชัดยืนยันสมมติฐานฝ่ายใดออกมา

“ฝ่ายข้าราชการของทางจังหวัด
สืบมาจากหลายๆ กระแสครับ” นาย
กร รอดคำัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด
นครราชสีมากล่าวกับ ‘จตุรัส’

“ทางจังหวัดก็คิดว่า กันไว้ดี
กว่าแก้ และผมก็คิดว่า เราทำโดย
สมควรแก่เหตุ”

“ขณะนั้นทุกอย่างก็สงบเรียบร้อย
ดีแล้ว ส่วนสองกรณีขงนั้น เป็น
เรื่องใหญ่ ก็คิดว่าทางตำรวจจะต้อง
เร่งระดมเจ้าหน้าที่สอบสวนเรื่องอย่าง
สำคัญ... ผมไม่คิดว่า ต่อไปจะมี
การฆ่ากันอีก คนไทยนั้นนับถือ
ศาสนาพุทธ การฆ่ากันมันเป็นบาป”

เก้าอี้วันยังไม่อาจ

โคราชวันที่เราผ่านไป แม้จะ
อยู่ในความสงบเรียบร้อย แต่เก้าอี้วัน
ของการ ‘เตรียมพร้อมเต็มที่’ ของ
ฝ่ายราชการ ยังมีหลงเหลือให้เห็น
ด้วยลวดนามหลายชนรอบค้ายสรนาร์
ที่ตั้งกองบัญชาการทหารไทยที่สำคัญ
หลายหน่วย และที่ตั้งฐานที่พ้ออากาศ
สหรัฐอเมริก้า

บรรณาธิการ ‘เทอดไท’ บอกเรา
ว่า เขาเข้าไปในค่ายหลังวันที่ ๔ กรกฎ
าคม มาแล้วถึง ๑๐ วัน ก็ยังต้อง
มีการตรวจบัตรฉุกเฉินอยู่

การเตรียมพร้อมอย่างเต็มที่ของ
ทางจังหวัดนครราชสีมาครั้งนั้น มี
ผลขงกว่า “ขิงกระสุนนัดเดียวได้คน
สองตัว” ชาวโคราชคนหนึ่งกล่าวแก่
‘จตุรัส’

สหประชาชาติ

รัฐบาลปฏิวัติชั่วคราวแห่งเวียดนามโดยขอเข้าเป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๑๕ เดือนนี้ ประธานาธิบดี ฮันฮั ทันทัท เป็นผู้ลงนามในคำร้อง ซึ่งมีความว่า "ข้าพเจ้าขอประกาศว่า สาธารณรัฐเวียดนามขอรับข้อผูกมัดที่อยู่ในกฎบัตรสหประชาชาติ และขอปฏิญาณอย่างมั่นคงว่าจะปฏิบัติตามข้อผูกมัดนั้น" และขอให้เลขาธิการ เคอร์ท เวลด์โฮม ให้บรรจุข้อเสนอต่อคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติด้วย

คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องตัดสินใจว่าจะเสนอเรื่องการรับเข้าไปในการประชุมสมัชชาสามัญสามัญในตอนกลางเดือนกันยายน หรือสมัชชาพิเศษซึ่งจะเริ่มวันที่ ๑ กันยายน หรือไม่

เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ผู้สังเกตการณ์เปิดเผยว่า ทกๆ คนในวงการทูตและหนังสือพิมพ์ได้พยายามตามหานายออสโนมียา โคคมา มา ๔๘ ชั่วโมงแล้ว ก็ยังไม่พบร่องรอย สถานทูตญี่ปุ่นเองก็ไม่ยอมบอกว่านายออสโนมียาอยู่ที่ป่องยางหรือไม่ และเจ้าหน้าที่จกก็ไม่ยอมเปิดเผยที่อยู่ของเขา

ผู้สื่อข่าวชาวญี่ปุ่นในปักกิ่งเห็นที่สนามบินเมื่อวันที่ ๑๑ กค. โดยมีเจ้าหน้าที่ของสมาคมมิตรภาพญี่ปุ่นไปรอรับ เป็นที่เชื่อกันว่า นายออสโนมียาออกไปจาก 'โรงแรมปักกิ่ง' ตั้งแต่เช้าวันที่ ๑๒ กค. และไม่ได้กลับมาอีกเลย

มีข่าวว่าเขาเดินทางมาปักกิ่งครั้งนั้นเพื่อเจรจากับทูตเกาหลีเหนือ เรื่องความเสื่อมโทรมทางการค้าระหว่างเกาหลีเหนือกับญี่ปุ่น

ส่วนข่าวอีกกระแสหนึ่งแจ้งว่า ก่อนออกเดินทาง นายกรัฐมนตรีก็ได้พบกับเขา เพื่อขอให้เขาแจ้งให้จีนทราบถึงสถานะของญี่ปุ่นในเรื่องการเบ็ดเตล็ดการบินกับได้หวนอีกครั้งหนึ่ง

วงการนักการทูตญี่ปุ่นให้ความเห็นว่า ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่เจ้าหน้าที่ญี่ปุ่นหายไปโดยไม่มีใครรู้

สหรัฐ-โซเวียต

'วอดคาผสมโคล่า' เป็นเครื่องดื่มสำหรับเลี้ยงผู้ไปคอยชมการปล่อยจรวดอะพอลโล ตอนเช้าวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ณ ศูนย์อวกาศเคนเนดี ผู้รับเชิญในงาน มีทั้งเจ้าหน้าที่สถานทูตรัสเซียและนักวิทยาศาสตร์ ทั้งหมดประมาณ ๒๐๐ คน ส่วนคนอื่นๆ ที่มาดู แต่ไม่ได้รับเชิญ ประมาณแปดแสนคน และยังมียกหนังสือพิมพ์อีก

ถึง ๒,๘๐๐ คน ส่วนทางด้านรัสเซีย ก็ได้มีการเปิดเผยว่า นอกจากเลโอนอฟ และคูบาซอฟแล้ว ยังมีเจ้าหน้าที่ของโซเวียตอีกสองคนที่จัดเตรียมพร้อมไว้ สำหรับโครงการนัดพบในอวกาศครั้งนี้ ทั้งนี้กับข่าวทาสซ์แกลงว่า เป็นการเตรียมไว้เพื่อว่าทางสหรัฐฯ เกิดข้อติดขัดก็จะได้ส่งสองคนที่สำรองไว้คนไปช่วยแก้ไข

รายการนัดพบครั้งนี้สถานีวิทยุ 'เสียงอเมริกา' จะถ่ายทอดสด ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ถึง ๒๔ เดือนนี้ด้วย

จีน

หนังสือพิมพ์ต้ากั๋งเป้ารายงานว่า จีนเตรียมสร้างหอสมุดแห่งชาติขนาดมหึมาขึ้นใหม่ โดยจะมีเนื้อที่ถึง ๑๖ ล้านตารางเมตร ซึ่งจะใหญ่กว่า 'หอประชาชน' ถึงสองล้านตารางเมตร หอสมุดใหญ่จะอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของปักกิ่ง

หอสมุดเดิมที่เป่ไห่ ตอนกลางกรุงปักกิ่ง นั้นไม่พอเพียงที่จะเก็บหนังสือเสียแล้ว ข่าวแจ้งว่าที่ต้องการหอสมุดใหม่ ก็เพราะการศึกษาไม่ใช่สำหรับอภิสิทธิ์ชนอีกต่อไป หากแต่เป็นของประชาชนถึง ๘๐๐ ล้านคน

จีน-ญี่ปุ่น

สมาชิกสภาระดับอ่าวใต้จากพรรคเสรีประชาธิปไตย ซึ่งเป็นพรรครัฐบาลได้หายตัวอย่างลึกลับในปักกิ่ง

สหรัฐฯ ญี่ปุ่น อังกฤษ และฝรั่งเศส
เสถียรนามร่วมกับลาวเพื่อให้ทุนสนับสนุน
เงินกับลาว การลงนามครั้งนี้
ต้องชดเชยมาจนถึงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม
ก็เพราะลาวแจ้งให้สหรัฐฯถอนยืม
ออกไปภายในวันที่ ๓๐ เดือนก่อน
ซึ่งทำให้ความช่วยเหลือสหรัฐฯ ให้
แก่ลาวต้องลดไปถึงหนึ่งในสาม

กองทุนนี้มีมูลค่าประมาณ ๒๕๐
ล้านบาทจากต่างประเทศ และลาว
เองสมทบด้วยอีก ๑๒ ล้านบาท กอง
ทุนนี้ตั้งขึ้นมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๖ เพื่อ
การเงินกับ และคาดกันว่าเงินทุน
จะสิ้นสุดลงในบั้นปลาย เพื่อเป็นการ
เบ็ดเตล็ดให้ความช่วยเหลือแบบอน
เหมาะสมกับสถานการณ์ทางการเมือง

ญี่ปุ่น

รัฐมนตรีต่างประเทศญี่ปุ่น นาย
คิชิ มิยาซาวา กล่าวเกี่ยวกับการเปิด
สายการบินระหว่างญี่ปุ่นและไต้หวัน
เมื่อวันที่ ๘ เดือนนี้ว่า “ธงชาติ
ขาวเหนือฟ้าสีเงินของจีนชาติหนึ่ง
ได้รับการยอมรับว่าเป็นธงชาติของ
ไต้หวันในหมู่ประเทศที่ยอมรับรอง
ไต้หวัน”

นายเลียวเซิงชี่ ซึ่งเป็นประธาน
สมาคมมิตรภาพจีน-ญี่ปุ่น กล่าวใน
วันรุ่งขึ้นว่า นับเป็นตัวอย่างที่พบกัน
บ่อย ๆ ที่แสดงให้เห็นว่าคนญี่ปุ่นบาง
กลุ่มยังยอมรับการมีจีนสองประเทศ
อยู่ และกล่าวต่อไปว่า “เรื่องนี้เป็น
เรื่องสำคัญทีเดียว” มันแสดงให้เห็น
ถึงความมุ่งหมายสามประการว่า “๑.
เป็นการเหยียดหยาม แลดูการณ์ร่วม
จีน-ญี่ปุ่นปี ๒๕๑๕ (ซึ่งสถาปนา
ความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศ
คนใหม่) ๒. เป็นการแสวงหาช่อง
ทางยอมรับสองจีน ๓. ความคิดเช่น
นี้ ทำให้เกิดการเริ่มมีกลุ่มต่อต้านจีน
ขึ้นมา”

PEKING REVIEW 27
July 4, 1973

Chairman Mao Meets Prime Minister Kukrit Pramoj

President Bongo Visits China

Profound Revolution on the Health Front

จีน

“ตั้งมั่นสนับสนุนประชาชน
ชาวไทยในการต่อสู้ปกป้องอิสรภาพ
ของชาติและอธิปไตยของรัฐ” ข้อ
ความนี้ปรากฏอยู่บนป้ายต้อนรับคณะ
ของนายกรัฐมนตรีแห่งประเทศไทย
ทวารสาร ‘ปักกิ่งรีวิว’ นำมาตีพิมพ์
อีกครั้งหนึ่ง

วารสารฉบับนี้ถือกันว่าเป็นกระ
จุกที่สะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้ม
ของจีนในแง่มุมต่างๆออกมาให้โลก
ภายนอกได้รู้อย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับความ
จริง

‘ปักกิ่งรีวิว’ ฉบับวันที่ ๔ กรกฎาคม
คม สกนได้พาดหัวว่า ‘ประธานเหมา
พบนายกคิกฤทธุ์’ เป็นหัวข้อแรก
บนหน้าแรกของวารสารฉบับนี้ และ
ตีพิมพ์รูปประกอบข่าวถึง ๕ ภาพ จาก
จำนวนข่าวทั้งหมด ๖ ข่าวที่ลงเรื่อง
เกี่ยวกับการเยือนของ ม.ร.ว. คึกฤทธุ์
และคณะพร้อมแถลงการณ์ร่วมเต็ม
ฉบับและข้อเสนอทรพจน์ของนายเติ้ง
เสี่ยวผิงและ ม.ร.ว. คึกฤทธุ์ ในที่
ต่างๆมาลงตีพิมพ์ไว้ด้วย

การลงข่าว ม.ร.ว. คึกฤทธุ์อย่าง
มากมายเช่นนี้ ย่อมแสดงว่าจีนให้
ความสำคัญเกี่ยวกับการเยือนครั้งนี้
อย่างมาก

เพื่อนว่า

นักศึกษาไทย กลั่นไอท่เหม็นตุ

週刊読売

“... การเดินขบวนของนักศึกษ
ไทยแตกต่างไปจากของญี่ปุ่นอย่าง
มากมาย ทิศเจนนที่สุดคือ ขณะ
ตะโกนต่อต้านอเมริกาอยู่นั้น ก็มี
ลักษณะรักชาติอย่างงั้น ถ้าจะยกตัว
อย่างเช่นนอกมาคงเห็นชัดเจนขึ้น
อย่างเช่น การเดินขบวนของนักศึกษ
ไทยนั้นจะมีรูปถ่ายแผ่นใหญ่ของ
องค์พระมหากษัตริย์นำหน้าขบวนอยู่
ด้วยเสมอ ในขณะที่การเดินขบวน
ของนักศึกษญี่ปุ่น คงไม่มีกลุ่มใดที่
ชูรูปจักรพรรดิในการเดินขบวนดอก
กรรมมัง

“นอกจากนี้ ก็คือการกระทำที่
ลักษณะจัดตั้งที่ดัดจริต อย่างเช่นการ
เดินขบวนที่สถานทูตอเมริกันนั้น นัก
ศึกษาจำนวนหมื่นคนถูกระดมกันมา
ได้ภายในพริบตาเดียว มีรถบรรทุก
นำขบวน บนรถคันนี้ผู้นำนักศึกษา
จะกล่าวปลุกกระดมมวลชนผ่านทาง
เครื่องขยายเสียง รอบๆผู้นำหน่วย
ก็มกัน มีหน่วยปฐมพยาบาล ตำรวจ
นั้น เล็กลุ่มความคิดที่จะควบคุม
ขบวนเสียตั้งแต่แรก และยกถนน
ยาวประมาณ ๒ กม. หน้าสถานทูต
สหรัฐฯ ให้แก่นักศึกษา และห้ามรถ
ธรรมดาเข้าและออกถนนสายนี้ เพื่อ
ปล่อยให้ให้นักศึกษาสามารถใช้ถนนได้
อย่างเสรี...”

“... การเดินขบวนครั้งนั้นยุติ
ลง เมื่อนายมาสเตอร์ผู้รักษาการ
แทนเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกา
ประจำประเทศไทย ได้เข้าพบ รมต.
ชาติชาย ชุณหะวัณ และเบ็ดเตล็ดถึง

จดหมายที่กล่าวขอโทษ เมื่อตอนเช้าของวันที่ ๑๕ พฤษภาคม

“แต่ว่า จดหมายฉบับนี้ได้แลงออกมาในตอนเวลา ๑๑.๕๕ น. ซึ่งในเวลานั้น นักศึกษาที่นั่งประท้วงอยู่ต่างก็ไม่พอใจและกล่าวว่า ไม่ใช่การขอโทษ

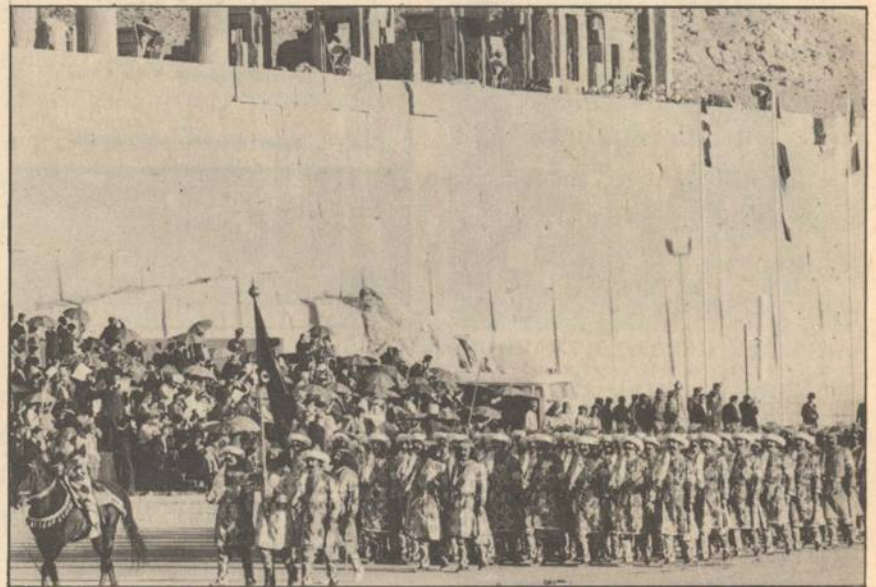
ในตอนบ่าย มีการเจรจาระหว่างตัวแทนนักศึกษาและนายกฯ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ในการเจรจากรงนั้น มีการตกลงกันอย่างไรนั้นไม่มีทางรู้ได้ แต่ผู้นำนักศึกษาที่กลับมาได้ประกาศว่า “ขอเรียกร้องของเราได้รับการตอบสนองหมดแล้ว การชุมนุมจึงขอยุติลงเพียงเท่านั้น” นักศึกษาที่มา ต่างก็เปล่งเสียงแสดงความยินดี และเลิกชุมนุมไปอย่างไม่มี ปมขลุ่ย ทิ้งๆ ในตอนกลางวันต่างแสดงความไม่พอใจอย่างมากมาย”

ทำไมถึงได้เป็นเช่นนั้น นักข่าวชาวญี่ปุ่นประจำไทย อธิบายให้ฟังว่า “ในระยะ ๒-๓ ปีมาน การเดินขบวนของนักศึกษาไทยนั้น มีกลิ่นไอของการเดินขบวนที่เชิดโดยรัฐบาลเหินหามตั้งแต่ครั้งเดียว แม้ในตอนที่มีการโค่นล้มรัฐบาลเผด็จการถนอมเมื่อปี ๒๕๑๖ คำสั่งส่วนใหญ่ก็เป็นนักเรียนอาชีววะ นักศึกษามหาวิทยาลัยที่แสนฉลาดมองดูอยู่เบื้องหลังเท่านั้น

“ในเมืองไทยนั้น นักศึกษามหาวิทยาลัยเป็นอภิสิทธิ์ชน ที่มีอนาคตสดใสแน่นอน พวกเขาเหล่านั้น คงไม่โง่บัดซบพอที่จะกระทำอะไรจนสูญเสียชีวิตเหล่านั้นไปหรอก พูดไปแล้ว อาจจะกล่าวได้ว่า พวกนี้เป็นฝ่ายรัฐบาลที่เดียวแหละ”

ผู้สื่อข่าวพิเศษ โทะกิ อิโรชิ
นิตยสารรายสัปดาห์ ‘ซังกิงโยมอริ’
ญี่ปุ่น ๒๘ มิ.ย. ๒๕๑๘

ทำไมไม่มีคอมมิวนิสต์ มีแต่ชาตกร

ไม่ใช่ฉากหนังฮอลลีวูด แต่เป็นวันฉลองครบรอบ ๒๕๐๐ ปีของจักรวรรดิอิหร่าน

ถ้าจะถามว่าประเทศอะไรที่รวยที่สุดในโลก ให้ตอบภายในชั่วอึดใจเดียว ก็ต้องตอบว่า ‘อิหร่าน’

และถ้าจะถามต่อว่าประเทศอะไรที่ซอวาร์ในปีเดียว ก็พอใช้ทั้งกองทัพ และเหลือเฟือพอที่จะแบ่งปันให้คนอนาถได้อีกด้วย แล้วยังสามารถเซ็นเซอร์เพียงแคร์กเดียว ก็สามารถเป็นเจ้าของสายการบินยี่ห้อ ที่ดับบลิว.เอ. ของสหรัฐฯ ได้ทั้งสาย ทั้งๆ ที่ตัวเองก็มีบริษัทเครื่องบินในเครืออยู่แล้ว

ก็ต้องตอบว่า ประเทศอิหร่านนั่นไง

อิหร่านดูเหมือนว่าเป็นประเทศที่โชคดีที่สุดเท่าที่ประเทศต่างๆ ในโลกนี้จะโชคดีกันได้ เพราะภายในระยะเวลาเพียงสิบห้าผ่านมาน รายได้จากการขายน้ำมันดิบพุ่งขึ้นจาก ๒.๗ พันล้านดอลลาร์เป็น ๑๘ พันล้านบาทในปีนั้น และหากว่าราคาน้ำมันดิบจะเพิ่มขึ้นอีก ไม่ชานรายได้ของอิ

หร่านก็จะเท่ากับรายได้จากการส่งออกข้าวของประเทศในยุโรปตะวันตกบางประเทศ เช่นอังกฤษ ก็เห็นจะเป็นได้

อิหร่านมีประชากรประมาณ ๓๐ ล้านคน มีพื้นที่เพาะปลูกพอประมาณ นอกจากจะมีน้ำมันแล้ว อิหร่านยังมีแร่ทองแดง ซึ่งตลาดค้าแร่ทำนายว่าต่อไปราคาของมันจะสูงชันเรื่อย ๆ และคงมีค่าเท่ากับน้ำมันในไม่ช้า

พระเจ้าชาห์เองทรงกล่าวว่า ภายในชั่วอายุคนๆ เดียว อิหร่านจะเป็นมหาอำนาจที่ยิ่งใหญ่อันดับห้ารองจากสหรัฐอเมริกา โซเวียต ไซปรัส เชช ญี่ปุ่น และจีน จะถูกหรือจะผิดก็ไม่แน่ แต่ที่แน่ๆ ก็คืออัตราการเพิ่มรายได้ประชาชาติของอิหร่านนั้นสูงที่สุดในโลก

เตฮารานนั้นเป็นเมืองที่น่าพิศมัยของนักธุรกิจจากโลกตะวันตกและญี่ปุ่น นักธุรกิจบางคนไปเตฮาราน

มือเปล่า ๆ ด้วยความหวังว่า เมื่อเงิน
มันมากในทีเล็ก ส่วนเกินก็ต้องยอม
มากกว่าในทอน ๆ ซึ่งส่วนเกิน
เขาควรจะได้บ้าง

ความคลั่งกักของอิหร่านไม่ได้
ทำการค้าเท่านั้น เพราะในปัจจุบัน
พระเจ้าชาห์เองได้เพิ่มกำลังรบของ
กองทัพอิหร่านถึงสามเท่าตัว ทำให้
มีจำนวนพลถึง ๒๕๐,๐๐๐ คน ชาวอิ
หร่านน้อยคนนักที่จะรู้เหตุผลว่าทำไม
อิหร่านถึงขยายกำลังรบของตนมาก
มายถึงขนาดนี้ เพราะการขยายกอง
ทัพครั้งนี้เป็นเรื่อง 'ลับ' จะรู้ได้ก็ด้วย
การเดาเอาจากตัวเลขการใช้จ่ายของ
อิหร่านในการซื้ออาวุธเท่านั้น

ยกตัวอย่างเช่น เมื่อปี ๒๕๑๖
อิหร่านซื้ออาวุธจากสหรัฐ ๆ เป็นม
ลค่า ๒,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ พอถึงข
งส่งซื้ออาวุธจากที่เดิมอีกเป็นม
ลค่าถึง ๕,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ซึ่งจะทำให้อิหร่าน
ได้รับเครื่องบินขับไล่ แบบ เอฟ.๔ อี
๒๐๐ เครื่อง แบบ เอฟ. ๕ อี จำนวน
ไม่เปิดเผย และเฮลิคอปเตอร์อีก
ประมาณ ๖๐๐ เครื่องในปี ๒๕๑๗

นอกจากจะซื้อเครื่องบินแล้วอิ
หร่านยังตั้งซื้อรถถังอีก ๘๐๐ คัน รถ
ถังขนาดเบา ๒๕๐ คันจากอังกฤษ และ
ในบั้นเองอิหร่าน ได้ตั้งซื้อเครื่องบิน
ขับไล่รุ่นใหม่ที่สุดของสหรัฐ ๆ แบบ
เอฟ. ๑๔ เป็นจำนวน ๘๐ ลำ นอกจาก
จะซื้อเครื่องบิน พระเจ้าชาห์ยังส่ง
ระเบิดแบบพิเศษ ซึ่งมีโทรทัศน์นำ
เข้าเป้า และขีปนาวุธขนาดเบา แล้ว
พระองค์ยังเคยคิดที่จะซื้อหุ้นในบริ
ษัทผลิตเครื่องบินรบในสหรัฐ ๆ แต่
ทรงรู้ทีหลังว่ากฎหมายสหรัฐ ๆ นั้น
ห้ามบริษัทอาวุธอเมริกันขายหุ้นให้
แก่ชาวต่างประเทศ

ก่อนที่ราคามันดิบจะเป็นข่าว
หน้าแรกของหนังสือพิมพ์รายวัน พอ
เอเยชอพระเจ้าชาห์ คนส่วนมากก็
เพียงแต่นั่งกลังหนังสือลลดูตตนเตน
ไปด้วยแซกอาหารับและการค้าทาส

หญิงผิวขาว ในสหรัฐอเมริกาเอง
พระเจ้าชาห์นั้นหรือ ก็เป็นเพียงหนึ่ง
ในประมุขของประเทศเล็ก ๆ ที่เข้า ๆ
ออก ๆ จากวอชิงตันพอเป็นพิธี พร้อม
รูปจับมือกับประธานาธิบดีในหน้า
ข่าวสังคม

ผู้ยิ่งใหญ่ทั้งสอง วอชิงตันพบตะวันออกกลาง

แต่หลังจากที่ราคามันดิบขึ้น
เสียดของพระเจ้าชาห์ดั่งดิน "ฉัน
นั้นและเป็นผู้ชำนาญเรื่องน้ำมัน ฉัน
รู้หมดทุกสิ่งทุกอย่างเท่าที่คนจะรู้ได้
ในเรื่องน้ำมัน ฉันจะบอกกับพวกเธอ
ว่าราคามันดิบนั้นจะขึ้นแน่ ๆ มันไม่มี
ทางแก้ปัญหาอย่างอื่น ปัญหาอันเป็น
ปัญหาที่พวกโลกตะวันตกเองเป็นคน
ก่อขึ้น หรือจะพูดออกอย่างก็เกิดจาก
ปัญหาสังคม ตะวันตกที่ผิวใล้อย่าง
ถึงขีดสุดนั่นเอง"

คำพูดของพระองค์ในระยะนั้น
แตกดันประเทศโลกตะวันตกอย่าง
เต็มที่ ว่าไปแล้วก็น่าจะสมนาสม
เน้อกัน ในเมื่อโลกตะวันตกก็ได้ถูกลูก
หรือเย็นชากับพระองค์มาเป็นเวลา
หลายปี พระองค์เป็นที่นับถือของ
ชาวอิหร่านทุกครอบครัว ทุกบริษัท
การค้า ทุกโรงงาน ทุกโรงเรียน
ทุกกองทหาร ทุกโรงพยาบาล กล่าว
คือ อย่างน้อยก็ดูเหมือนว่านับถือพระ

องค์เพราะทุกแห่งจะมีรูปของพระ
องค์แขวนอยู่

"จะวิจารณ์อะไรก็วิจารณ์ไป
แต่อย่าวิจารณ์พระเจ้าชาห์นะ" นัก
หนังสือพิมพ์ชาวอิหร่านจะบอกเพื่อน
นักหนังสือพิมพ์ชาวต่างประเทศ

หากนักหนังสือพิมพ์ชาวต่างประเทศ
นั้นไม่ระวางตัว เขาเองก็อาจจะประ
สบเหตุการณ์บางเหตุการณ์ที่เขาจะ
ไม่พอใจนัก

เป็นที่รู้กันทั่วไปว่า ในจำนวน
ตำรวจลับของประเทศต่าง ๆ ในตะ
วันออกกลาง ตำรวจลับของอิหร่านดู
เหมือนว่าจะมีประสิทธิภาพมากที่สุด
การทำงานของ 'ชาวัก' เป็นอย่างไร
ไม่มีใครรู้จริง อย่างมากก็รู้กันแต่
เพียงว่า 'ชาวัก' อาจจะมีเอเยนต์ของ
ตนประมาณ ๗,๐๐๐ คน แต่นักเป็น
เพียงการเดา แต่ที่แน่ก็คือว่าบาง
ครั้ง บุคคลทั้งสำคัญและไม่สำคัญใน
วงการเมืองและไม่ใช่การเมืองของ
อิหร่านจะหายไปเฉย ๆ นับเป็นปี ๆ

องค์การนักโทษทางการเมือง
ระหว่างประเทศ ณ กรุงลอนดอน
เชื่อว่านักโทษการเมืองถูกจับขัง
ในคุกอิหร่านโดยไม่ขึ้นศาลประมาณ
๒๐,๐๐๐ คน

แต่พระเจ้าซาร์ทรงเคยกล่าวไว้
“คอมมิวนิสต์ไม่ใช่หนักการเมือง
พวกมันเป็นเพียงฆาตกรรมมาเท่านั้น”

ประวัติการเมืองของอิหร่าน พอ
จะสรุปได้ว่าเกิดจากการแย่งชิงบ่อน้ำมัน
ของประเทศมหาอำนาจตะวันตกด้วยกันเองอยู่พักหนึ่ง อีกเหตุผล
หนึ่งก็คืออิหร่านเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญ
ของโลกตะวันตก หากรัสเซียได้อิหร่านไป
ก็เท่ากับว่ารัสเซียจะได้บ่อน้ำมันในตะวันออกกลางไปด้วย

คงจะไม่ผิดความจริง ถ้าจะสรุปว่าพระเจ้าซาร์ทรงมีอิทธิพลทางการเมือง
ในอิหร่านถึงขนาดที่อยู่ในปัจจุบันนี้ ก็เพราะสหรัฐอเมริกาได้พยายามช่วยเหลือ
โดยการส่งความช่วยเหลือเป็นเงินหลายพันล้านบาทให้แก่ประเทศของพระองค์

แต่มาปัจจุบันนี้ ท่าทีของพระองค์ไม่ค่อยเป็นทาสบอารมณ์ของชาวอเมริกัน
ซึ่งต้องช้อน้ำมันราคาแพงขึ้นถึงกระนั้นก็ตามแม้ว่าประชาชนอาจจะไม่สบอารมณ์
แต่กระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ ก็มีความจำเป็นทางยุทธศาสตร์ทางการทหาร
ซึ่งยอมไม่ขึ้นกับความชอบหรือไม่ชอบของประชาชน
ว่าไปแล้วอิหร่านขอสินค้าสงครามจากสหรัฐฯ
มากกว่าสหรัฐฯ ขอน้ำมันดิบจากอิหร่านเสียอีก

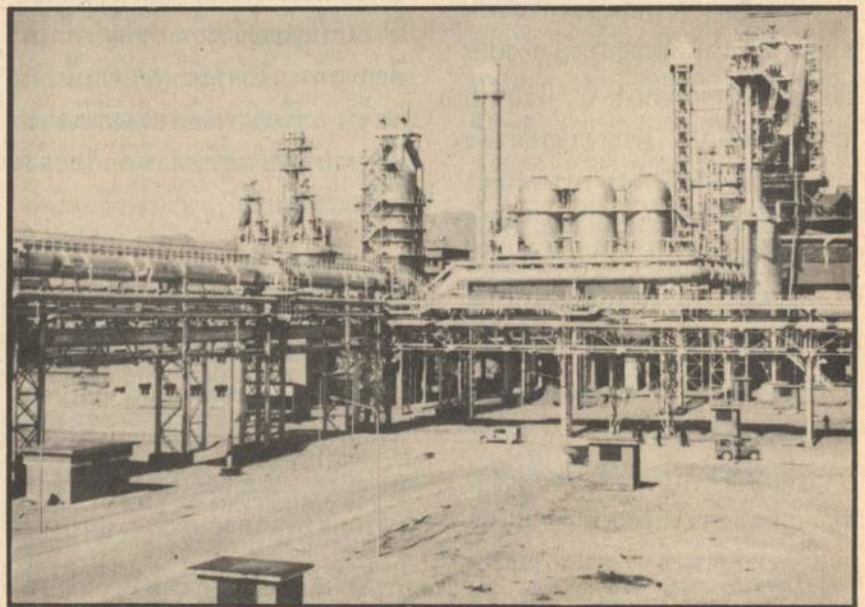
ทำไมพระเจ้าซาร์ถึงได้ขออาวุธมากมายจากสหรัฐฯ
นั่นยังเป็นเรื่องลึกลับอยู่ และการขออาวุธนั้นของพระองค์ก็ยังไม่เป็นเรื่องลึกลับ
ไม่มีใครรู้ อย่างไรก็ตามก็ทายกันว่ามีมากกว่า ๕,๐๐๐ ล้านเหรียญ

หากจะถามพระเจ้าซาร์ว่าทำไมถึงได้ขอมากขนาดนั้น พระองค์ก็จะตอบอย่างที่เคยตอบมาแล้วว่า
เพื่อความคุ้มกันทางเดินเรือเพื่อขนน้ำมันดิบผ่านอ่าวเปอร์เซีย
ซึ่งความเห็นของพระองค์ค่อนข้างจะฟังไม่ขึ้นเสียด้วย
เพราะเมื่อมองไปรอบๆอิหร่าน

อิหร่านจะเป็นมหาอำนาจที่ ๕ ของโลกถึงเมื่ออิหร่านจะมีความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างจะไม่ราบรื่นกับอิรัก แต่นั่นแหละ อิรักก็ไม่อยู่ในฐานะที่จะก่อความรำคาญให้กับอิหร่านได้

อิหร่านปัจจุบันให้ความช่วยเหลือเล็กๆ น้อยๆ กับสุลต่านแห่งมาสคัตและโอมาน พระเจ้าซาร์บางครั้งจะพูดถึงอนาคตของอิหร่านว่าจะต้องทำสงครามกับโซเวียตซึ่งทั้งที่ความจริงแล้วอาจจะเป็นไปได้ยาก

โรงกลั่นน้ำมันในเตหะราน ที่มาแห่งความรำววย

ว่าไปแล้วพระเจ้าซาร์ทรงเป็นทหาร เป็นโอรสของทหาร ทรงชอบอ่านหนังสือ และวารสารทางการทหาร และฐานแห่งอำนาจของพระองค์ก็คือกองทัพ การที่จะทำให้อังกฤษที่รู้สึกพอใจนั้นยอมเป็นทาสๆกันอยู่
ว่าไม่มืทสนสุด โดยเฉพาะเมื่อไม่มีกลุ่มกำลังทางฝ่ายพลเรือนคอยคานอยู่

พระองค์เปรียบเสมือนนักโทษของนายพลอิหร่านก็ว่าได้ แต่ในขณะเดียวกันเพราะฐานะของพระองค์พระองค์จึงสามารถควบคุมกองทัพของพระองค์ได้มากกว่าควบคุมประชาชน ความฝันของพระองค์ที่จะเสริมสร้างให้อิหร่านเป็นมหาอำนาจระดับที่ห้าใน ดูเหมือนว่าไม่ใช่เรื่องเกินความจริง “เมื่อคิดถึงความจริงที่ว่าประเทศในโลกตะวันตกเคยดูถูกพระองค์มานาน” เพื่อนของพระเจ้าซาร์คนหนึ่งกล่าว

ปัญหาเหมือนจะอยู่ที่ว่าพระองค์จะเอาอย่างไรแน่กับกำลังอันมหาศาลของกองทัพของพระองค์ เจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ให้ความเห็นว่า พระองค์จะปกป้องผลประโยชน์ของสหรัฐฯ ซึ่งว่าไปแล้วก็เข้ากับลัทธิกันสนในการที่

จะใช้ทหารของประเทศนั้นๆเองเป็น
แนวหน้าในการรบ

ความเห็นของเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาอาจจะถูกก็ได้ เพราะพระองค์สามารถที่จะรักษาความสงบของประเทศที่ผลิตน้ำมันในตะวันออกกลาง โดยการคุกคามว่าจะใช้กองทัพของพระองค์ในแถบอ่าวเปอร์เซีย

แต่ในขณะที่เดียวกันพระองค์อาจรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการที่จะเพียงแต่เฝ้ามองการเดินทางสวนสนามของกองทัพราคาแพงของพระองค์ พระองค์อาจจะคิดที่จะเข้ายึดประเทศเล็กๆเพื่อนบ้านของพระองค์ เพราะนั่นก็เป็นการเบนความสนใจของประชาชนของพระองค์ออกจากปัญหาภายในประเทศ

คำตอบเช่นนั้น เป็นคำตอบต่อความฝันของพระองค์ ที่อยากจะเห็นอิหร่านเป็นประเทศที่ยิ่งใหญ่ก็ได้เช่นกัน และเมื่อสงครามเกิดขึ้น พระองค์ก็กลายเป็นนักโทษของนายพลอิหร่านอย่างแท้จริง

โซเวียตรัสเซียนั้นแล้ว เมื่อเห็นว่าพระองค์เพิ่มพูนกำลังรบเช่นนั้น ก็อาจจะตัดไฟเสียตั้งแต่ต้นลมก็ได้เช่นกัน และวันหนึ่งเมื่อพระองค์สนพระชนม์ลง รถถัง เรือบิน และเครื่องบินปฏิกรณ์ปรมาณูก็จะตกไปสู่อุ้งมือของใครก็ได้ ไม่มีใครรู้

“เราไม่สามารถที่จะทำนายอนาคตได้ นั่นเป็นเรื่องแน่ แต่ฉันเชื่อว่าระบบการปกครองในแบบกษัตริย์นั้นจะคงอยู่ได้นานกว่าระบบการปกครองอื่นๆของเธอ หรือจะพูดอีกอย่างก็ได้ว่า ระบบการปกครองของเธอจะพัง ส่วนของฉันนั้นจะอยู่ชั่วนิรันดร์ “พระองค์ทรงให้ความเห็น

“ฉันเชื่อว่าสังคมปราศจากกฎเกณฑ์นั้นเป็นจุดเริ่มต้นแห่งความพินาศของมวลชีวิต... เสรีภาพทางความคิดนั้นหรือ... ประชาธิปไตย

นั้นหรือ... การเดินขบวนนั้นหรือ... การสไตรคกันนั้นหรือ... มันเป็นเรื่องที่หนักหน่วงและ เก็บเอาไว้ใช้เถอะ ฉันไม่เอาด้วยหรอก ประชาธิปไตยอันทรูทรากของพวกเขาคนนี้ละ คอยดูเถอะ อีกสองสามปีก็จะเห็น” พระเจ้าชาห์ทรงกล่าวกับผู้สื่อข่าวคนหนึ่ง

ในอิหร่านเอง ไม่มีกลุ่มบุคคลหรือกลุ่มพลังอะไรที่เป็นองค์กรอย่างจริงจังที่จะต่อต้านพระองค์ หรือกำลังทหาร หรือตำรวจลับของพระองค์ แต่ในขณะที่เดียวกันพระองค์เองก็ได้ให้อาวุธแก่พลเมือง สองแสนกว่าคนของพระองค์ ใครจะปรู๊ดได้ในสองแสนกว่าคนนั้น คนใดคนหนึ่งอาจจะหันปากกระบอกปืนมาทางพระองค์ก็ได้

พระเจ้าชาห์เองมีโอรสอยู่สองพระองค์ องค์แรกอายุเพียงสิบสี่ขวบ สมเด็จพระบรมราชินีแห่งอิหร่านทรงกล่าวว่า “อะไรเกิดขึ้นกับลูกของฉัน

นั้นขึ้นอยู่กับว่า เมื่อพระเจ้าชาห์จากไปแล้ว พระองค์ท่านทำอะไรไว้ให้อิหร่าน”

นั่นนะซี อะไรจะเกิดขึ้นกับอิหร่าน ประเทศที่กำลังร่ำรวยที่สุด “ผมเองก็คิดอย่างนั้นเหมือนกัน อะไรจะเกิดขึ้นกับเราหลังพระองค์สิ้นแล้ว พระองค์ไม่ทิ้งทางออกไว้ให้กับเราเลย” นักธุรกิจชาวอิหร่านคนหนึ่งกล่าว

เมื่อสิ้นพระเจ้าชาห์แล้ว ใครก็ตามที่ขานนามมีอำนาจแทนพระองค์ ก็จะได้รับคามสวามิภักดิ์จากเหล่าผู้มีอำนาจและพวกสกุลสูงแห่งเตฮราน เช่นเดียวกับที่พวกเขาได้ให้ความสวามิภักดิ์กับพระราชวงศ์ฆาจาซี และเปลี่ยนมาให้กับพระราชวงศ์ปาวีสต์ของพระเจ้าชาห์

แต่ใครจะเข้ามาแทน ระบบอะไรที่จะเข้ามาแทนเสียงของประชาชนที่ถูกอัดแน่นไว้เป็นเวลานาน คอมมิวนิสต์หรือ ฟาสซิสต์หรือ

ปัญหาของการให้การศึกษาใหม่

การรณรงค์รื้อฟื้นวัฒนธรรมอเมริกัน ปัญหาใหม่ของเวียดนามใต้

ขณะที่ประเทศไทยกำลังวิตกว่า ชาวเวียดนามจะก่อปัญหาผู้ก่อการ

ร้ายเพิ่มขึ้นบนผืนแผ่นดินไทยนั้น ชาวเวียดนามเองก็มีปัญหาผู้ก่อการร้ายภายในบ้านที่จะต้องแก้ไขอยู่

เหมือนกัน

มีการเดากันว่าในกรุงไซ่ง่อน ขณะนั้นพวก ซีไอเอ. ยังคงมีส่วนเกี่ยวข้องกับ 'ออบาสกปรก' อยู่ในเวียดนามใต้ เพื่อจะแก่งทำลายโครงการสมานไมตรีของรัฐบาลปฏิวัติเฉพาะกาล

หลังจากที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสหรัฐมานานถึง ๒๐ ปีก็ยอมยกอยู่เองที่จะรับรองรอยแห่งวัฒนธรรมอเมริกันให้หมดสิ้นไปได้ และด้วยทำนองอย่างนี้ทำให้คนจำนวนมากไม่ให้ความร่วมมือ ทั้งด้วยตัวเอง และยังช่วยเหลือบุคคลอื่นในการบ่อนทำลาย 'การให้การศึกษาใหม่' ซึ่งอยู่ในระหว่างดำเนินการทั่วทั้งประเทศในขณะนั้นอีกด้วย

ดังตัวอย่างที่พอจะเห็นได้เช่นในเมือง ฮู ตาว โมต เมื่อเดือนที่แล้ว ประชาชนที่ทำงานใกล้ชิดกับหน่วยความมั่นคงได้จับกุมผู้ไม่ยอมไปรายงานตัวต่อทางการเป็นจำนวนถึง ๒๕ คน และผู้ถูกกล่าวหาว่าเป็น ซีไอเอ. อีก ๓ คน

การสู้รบก็เช่นกัน ยังคงดำเนินอยู่ในจังหวัดต่างๆ ระหว่างฝ่ายนิยมคอมมิวนิสต์กับศัตรูผู้มอฆฆและการและวิธีการปกครองต่างจากตน หนังสือสอประเภทนวนิยาย หนังสือเพลง แผ่นเสียงและเทปที่รัฐบาลปฏิวัติเฉพาะกาลเห็นว่าเบ็นสอมวลชนปฏิบัติกริยาหรือเป็นของเลวสำหรับคนหนุ่มสาวจะต้องถูกทำลาย หรือไม่ก็ส่งมอบให้แก่ฝ่ายทหารเสนาธิการซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบเรื่องการให้การศึกษาใหม่

อย่างไรก็ตาม พวกคารอลิกในในกรุงไซ่ง่อน ก็มีได้มีความรู้สึกว่ามีข้อขัดแย้งอะไรกันมากระหว่างการปฏิวัติที่กำลังปรับปรุงอยู่กับหลักการของคริสตศาสนา ยิ่งในระดับการปฏิบัติด้วยแล้ว พวกเขาคงต้องการที่จะอำนวยความสะดวกให้พวกคารอลิก

ลิกกลุ่มน้อยในเวียดนามมีความผสมผสานกับชีวิตของชาติเวียดนามทั้งหมดด้วยซ้ำ

ร้อยโทเลอ นัท ทั้ง ซึ่งเป็นนายทหารในกองทัพของรัฐบาลเหียงวันเทียว มิได้เป็นคารอลิก เขาถูกศาลทหารของเวียดนามใต้ตัดสินประหารชีวิตเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคมที่ผ่านมา ด้วยข้อหาว่าเป็นอาชญากรสงคราม ชุกซ่อนอาวุธและกระสุนปืน และยังดำเนินการสนับสนุนอเมริกาอยู่

เจ้าหน้าที่รัฐบาลซึ่งออกไปตามหมู่บ้านหลายแห่งในอำเภอทัน มาย

ไท ไกล่กรุงไซ่ง่อน เรียกร้องให้ประชาชนกำจัดทหาร และข้าราชการสมัยรัฐบาลเหียงวันเทียวออกจากคณะกรรมการปฏิวัติของประชาชน

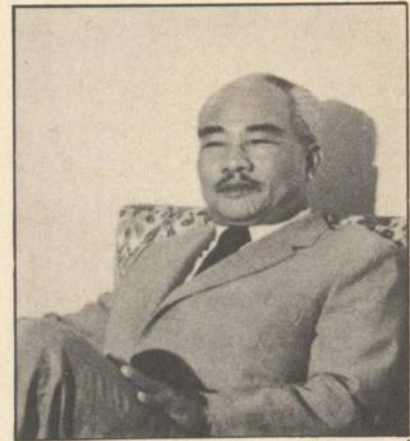
ขณะที่รัฐบาลเวียดนามต้องทำหน้าที่สมานสามัคคีของคนในชาติอย่างสันติวิธี ท่ามกลางปัญหาต่างๆ ร้อยแปดอันเกิดจากการเข้ายึดครองของทหารต่างชาติ ในรอบสองทศวรรษที่ผ่านมา รัฐบาลไทยมิได้มีความหวั่นใยอะไรมากไปกว่าการรักษาความสงบที่เคยมีมาตลอดเท่านั้นเอง

คอมมิวนิสต์ออกมาจากถ้ำ

“เรื่องนี้เป็นข่าวที่น่าหัวเราะเยาะสำหรับเราเป็นอย่างยิ่ง” ท้าวภูมิวงวิจิตร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศลาวกล่าวกับผู้สื่อข่าวประจำเวียงจันทน์

ข่าวอะไรเล่าที่เป็นที่น่าหัวเราะเยาะสำหรับท้าวภูมิวงผู้ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้นำของฝ่ายปะเตลลาวในคณะรัฐบาลผสมลาวที่เพิ่งขว กลาง ซ้าย เพราะข่าวที่กระแสนกระสายออกมาก็คือข่าวที่ว่าท้าวภูมิ ท้าวโชต เพชรราตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเศรษฐกิจและวางแผน และท้าวสุกวงสีก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงโฆษณาการ กำลังจะเดินทางออกนอกประเทศเพื่อพักผ่อนและรักษาตัวเกือบพร้อม ๆ กัน

ข่าวที่ออกมานี้ทำให้วงการข่าวลือในเวียงจันทน์เริ่มปลอ่ยข่าวในแง่มุมต่างๆ มาสู่ตลาดข่าวลือ ข่าวหนึ่งอ้างว่าที่คณะรัฐมนตรีฝ่ายปะเตลลาวจะต้องออกจากตำแหน่งครั้งนั้นก็เพราะว่าเกิดการขัดกันในหมู่แนวร่วมของลาว โดยเฉพาะระหว่างฝ่ายแนวลาวยุติธรรม ซึ่งมุ่งสมาชิกแนวลาวยุติธรรม

เจ้าสุภานุวงศ์

โดยตรง และสมาชิกพรรคประชาชนลาว ซึ่งมีการก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๔๙๔

กระทรวงข่าวลือประจำเวียงจันทน์อ้างว่า พรรคนี้เป็นพรรคสังคมนิยมที่แท้จริงของลาว เป็นแกนนำในเรื่องนโยบายทั้งหมดของฝ่ายขบวนการปะเตลลาว ที่รวมเป็นสมาชิกกับฝ่ายขวาและเป็นฝ่ายกลางที่เวียงจันทน์ในปัจจุบันนี้

ชัยชนะทางการเมืองและทางการทหารของฝ่ายซ้าย จะถือว่าเป็นชัยชนะเด็ดขาดก็ได้แล้ว พวกสมาชิกพรรคประชาชนลาวก็ทำท่าว่าจะออกมาจากถ้ำหลบภัยไปซ่อนหนี เพื่อ

จะเข้าบริหารประเทศอย่างตรงไปตรงมาโดยไม่ต้องส่งผ่านตัวแทนของขบวนการ ซึ่งกระทรวงข่าวลืออ้างว่าเป็นรัฐมนตรี อย่างเช่น ท้าวภูมิ และท้าวโชตเป็นคน

กระทรวงข่าวลือนี้ใช้ว่าจะผิดไปเสียหมด เพราะข่าวทางการแจ้งมาว่า ผู้ซึ่งจะมารับตำแหน่งรักษาการว่าที่รัฐมนตรีต่างประเทศของลาวคือ นายพลพัน สีปะเส็ด นอกจากเป็นบุคคลสำคัญของขบวนการประเทศลาวแล้ว ยังเป็นเลขาฯพรรคประชาชนลาวอีกด้วย

พรรคประชาชนลาวนอกจากจะมีนายพลพัน สีปะเส็ด ยังมีหัวหน้าแม่ทัพฝ่ายขบวนการประเทศลาวที่ชื่อ 'เฟ้แดง' ซึ่งคุมกำลังรบแม่ทัพกับขบวนการ เช่นเดียวกับที่นายพลวังเป่าคุมกำลังรบแม่ทัพสหรัฐฯ ในระยะสงครามยังไม่สงบ นอกจากนี้ยังมี 'หน่ออีก' ซึ่งต้องนับว่าเป็นมันสมองของฝ่ายขบวนการประเทศลาว

กระทรวงข่าวลือออกกระทรวงหนึ่งนั่นเชื่อว่า ไม่ได้มีการทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างบุคคลสำคัญต่างๆ ของขบวนการแต่อย่างใดแต่เหตุการณ์ทางการเมืองได้เปลี่ยนรูปไป โดยเฉพาะในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างลาวกับสหรัฐฯ

แต่ในปัจจุบันนี้แน่เสียยิ่งกว่าแน่ว่า เป็นการยากอย่างยิ่งที่สหรัฐฯ จะเข้าไปมีบทบาททางการเมืองและทางการทหารในลาว เพื่อเสริมฝ่ายขวาของลาวอีก การเลิกทางการเมืองอย่างนุ่มนวลจำเป็นที่จะต้องใช้ผู้นำทางการเมืองที่ไม่แข็งขันจนเกินไปนัก เพื่อไม่ให้ฝ่ายตรงกันข้ามตกใจ หรือตงบอมสืออย่างหัวชนฝา ซึ่งทงภูมิ และ โชตเหมาะเหลือเกินที่จะทำหน้าที่ดังกล่าว

โชตเคยเป็นผู้แทนขบวนการประเทศลาวประจำเวียงจันทน์ และสามารถพูดจากับฝ่ายเป็นกลางของ

ภูมิ วงศ์จิตร

เจ้าสุวรรณภูมิได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้นยังสามารถพูดจาอย่างตรงไปตรงมาและมีความสัมพันธ์กับเอกอัครราชทูตและอดีตอุปทูตสหรัฐฯ ประจำลาว เช่นนายจอห์น กั้นเตอร์ตัน

ส่วนท้าวภูมินั้นเป็นตัวอย่างของนักการทูตผู้มีความสามารถ หากจะเปรียบเทียบแล้ว ท้าวภูมิก็หมายถึง 'รัฐมนตรีจรูญพันธ์แห่งราชอาณาจักรลาว' ก็ว่าได้

เมื่อขบวนการประเทศลาวเริ่มคบคลานเข้ามามีอำนาจในเวียงจันทน์ ท้าวภูมิเป็นบุคคลที่สามารถทำให้รัฐบาลไทยและรัฐบาลอเมริกัน ไม่มีปฏิกริยารุนแรงจนเกินไปนัก อันที่จริง

พัน สีปะเส็ด

เมื่อท้าวภูมิเป็นรัฐมนตรีในคณะรัฐบาลผสมชุดนี้ทำให้กระทรวงการต่างประเทศของไทยมีความหวังอย่างมากที่จะพูดจาและหาทางแก้ปัญหาต่างๆ ระหว่างลาวกับไทย

"หลายครั้งที่มีปัญหากระทบกระทบกระทั่งระหว่างลาวกับไทย เราสามารถแก้ปัญหาด้วยกันได้อย่างเจ็บปวดด้วยความร่วมมือของท้าวภูมิ" เจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศไทยผู้หนึ่งกล่าว

แต่ในความเห็นของกระทรวงข่าวลือ เห็นว่าบัณฑิตสถานการณทางการเมืองได้เปลี่ยนไป ซึ่งสหรัฐฯไม่สามารถแสดงบทบาทอะไรได้อีกแล้ว และฝ่ายลาวเองก็คงจะไม่ได้อะไรมากกว่าที่ได้จากฝ่ายไทยอยู่แล้ว ด้วยความจำเป็นที่จะใช้คนเช่นท้าวโชตและท้าวภูมิต่อไปจึงไม่มี

ข่าวลือทั้งสองข้างวนเองที่ท้าวภูมิว่า "นำหัวเราะเขาะสำหรับเราอย่างยิ่ง"

โชต เพชรสี

ตามความเห็นของผู้สังเกตการณ์ทางการเมืองลาวและรายงานของผู้สื่อข่าว 'จตุรัส' แจ้งว่า ทงท้าวโชตและท้าวภูมิต้องการพักผ่อนด้วยกันทั้งคู่ โดยเฉพาะท้าวภูมิกับท้าวสุก วงศ์กั ผู้ซึ่งเป็นสมาชิกของขบวนการที่อายุมากพอๆ กันทั้งสองคน

ภูมิเองเป็นโรคหัวใจ ส่วนสุกวงศ์กั ก็มีสายตาไม่ดีและต้องการรับการรักษาย่างทันที หากจะมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายเกิดขึ้น ก็เป็นเรื่องเผอิญมากกว่าอย่างอื่น

แต่สิ่งหนึ่งที่น่าแปลกคือ เมื่อท้าวภูมิไม่อยู่ กระทรวงการต่างประเทศไทยอาจจะรู้สึกหนาวๆ ร้อนๆ ขนบาง

“ที่ว่าเราจะรวมกันสู้ไถยนั้น เป็นเรื่องโฆษณาชวนเชื่อแท้ๆ”

บทสัมภาษณ์บุคคลหนึ่งในคณะรัฐมนตรีของรัฐบาลลาว

จตุรัสเดินทาง ไปเวียงจันทน์ก่อน ที่สงครามในเขมรและเวียตนามจะสงบ และเข้าพบบุคคลสำคัญในรัฐบาลผสมของลาว เพื่อขอทราบสถานการณ์ต่างๆ ไป และความสัมพันธ์ระหว่างลาวกับไทย ผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งเป็นรัฐมนตรีคนหนึ่ง ขอร้องมิให้เปิดเผยชื่อ เพื่อว่า “จะได้พูดถึงเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับลาว ได้อย่างตรงไปตรงมา”

บัดนี้ ถึงเวลาที่ฝ่ายไทยและฝ่ายลาวจะได้พูดถึงปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศนี้อย่าง ‘ตรงไปตรงมา’ กันเสียที ‘จตุรัส’ จึงได้นำบทสัมภาษณ์มาลงในฉบับนี้

เกี่ยวกับเรื่องขบวนการรวมไทย จากประวัติศาสตร์ เราเห็นได้ว่า คนไทยและคนลาว ผูกพันซึ่งกันและกัน เพราะเราต่างอพยพมาจากตอนใต้ของจีน คนลาวหยุดอยู่ที่ริมฝั่งแม่น้ำโขง ในขณะที่คนไทยอพยพต่อลงมาทางใต้ และประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ของสองประเทศก็ปรากฏว่า เคยมีการต่อสู้เพื่อที่จะรวมสองชาตินี้เข้าด้วยกันอยู่หลายครั้ง จนกระทั่งเมื่อฝรั่งเศสเข้ามาไทยกับลาวก็ถูกแยกออกจากกัน

ในราวปี พ.ศ. ๒๔๐๓ ซึ่งขณะนั้น อังกฤษเป็นชาติที่เข้มแข็งกว่าฝรั่งเศส ได้บังคับให้ฝรั่งเศสต้องสละทั้งหลายสิ่งหลายอย่าง ตอนนั้นอังกฤษต้องการให้แม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน แต่ฝรั่งเศสกลับต้องการให้แม่น้ำจตุรัส ๒๔

น้ำสายหนึ่งในประเทศไทยเป็นเส้นกั้นพรมแดนแทน

เส้นกั้นพรมแดนที่แท้จริงของลาว คือ ประมาณ ๓๐๐ กิโลเมตรเข้ามาในประเทศไทย เวียงจันทน์ซึ่งเป็นเมืองหลวง เคยตั้งอยู่ในใจกลางเมืองของประเทศ แต่เดี๋ยวนี้เวียงจันทน์อยู่ทางใต้สุดของประเทศ

ในปี พ.ศ. ๒๔๓๕ ขอดตกลงระหว่างอังกฤษและฝรั่งเศส ผลให้ประชาชนจำนวนแปดล้านคนของลาวอาศัยอยู่ในภาคเหนือของประเทศไทย และจำนวนคนลาวเพียงสามล้านคนเท่านั้นที่อยู่ในเขตประเทศลาว ไทยในครั้งนั้นยังถือว่าลาวเป็นอาณาเขตของไทยอยู่ ดังนั้นเมื่อฝรั่งเศสเข้ามา ไทยจึงต่อสู้กับฝรั่งเศส

ในปี พ.ศ. ๒๔๘๓ ญี่ปุ่นเข้ามา

ควบคุมดินแดนภูมิภาคส่วนนี้ แต่คนไทยบางส่วนก็หนีไปเข้ากับอเมริกัน จนกระทั่ง พ.ศ. ๒๔๘๘ ญี่ปุ่นก็ถูกคว่ำออกไป แล้วอเมริกันก็เข้ามาจับช่วงต่อ แต่ความคิดของไทยในอันที่จะยึดลาวไว้ และทำให้ลาวเป็นส่วนหนึ่งของไทย ยังคงมีอยู่จนทุกวันนี้ (นั่นคือ ‘ขบวนการรวมไทย’)

พออเมริกันเข้ามาในเมืองไทยก็ได้ผลักดันให้อังกฤษออกไป แล้วอเมริกันก็นำฐานะที่เข้ามากควบคุมไว้จากปี พ.ศ. ๒๔๘๘ เป็นต้นมา ขบวนการปลดแอกในเวียตนาม เขมร และลาวก็เกิดขึ้น ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้คนไทยกลัวว่า ถ้าเมื่อไรที่ขบวนการปะเทดลาวมีอำนาจขึ้นมา พวกเขา ก็จะเรียกร้องเอาอาณาเขตที่คนลาวอาศัยอยู่คืนไป

แล้วเรื่องอเมริกันในไทยล่ะ

พวกอันธพาลชั้ไอเอ.ก็ได้สัญญา กับประเทศไทยว่า ถ้าประเทศไทย ให้ความร่วมมือแล้วละก็ ชั้ไอเอ. จะ ช่วยไทย ให้สามารถขจัดครองอาณา เขตลาวไว้ได้

ไทยต้องการขจัดลาวไว้ เพราะ ฉะนั้นจึงได้ร่วมมือกับแผนของอเมริ กาย ขบวนการปลดแอกในเวียดนาม เชมร และลาว ทำให้ไทยตกอยู่ใน ความกลัวอย่างมาก

ไทยกล่าวไว้ ใครก็ตามที่ลุกขึ้น ต่อสู้เพื่อปลดแอก ก็คือ คอมมิวนิสต์ ซึ่งนำความสูญเสียมารยาทมาให้ไทย ดังนั้น ไทยจึงได้ร่วมมือกับอเมริกา และยอม ให้อเมริกามาตั้งฐานทัพอยู่ในประ เทศไทยได้ทั่วประเทศ มีทั้งทหาร ราบ ฐานทัพอากาศ และฐานทัพเรือ และอื่น ๆ รวมทั้งใช้ทหารไทยไปรบ ในลาวและเวียดนาม นับเป็นเหตุผลว่า ทำไมอเมริกาจึงต้องการเข้ามาควบคุมเมืองไทย

แน่นอน ที่สงครามเวียดนาม มีทหารจากออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สหรัฐฯ และไทยเข้าร่วมรบ และ ในที่สุดก็พ่ายแพ้ไป รวมถึงความ พยายามที่อเมริกาใช้ระเบิดในเวียด นาม ก็ล้มเหลวเช่นเดียวกัน ดังนั้น รัฐบาลอเมริกันจึงต้องยอมลงนามใน ข้อตกลงปารีส ซึ่งมีผลบังคับให้ต้อง ยินยอมถอนฐานทัพออกจากเวียดนาม และฝ่ายขวาในเวียดจันทน์ก็ย้ายอม ลงนามในข้อตกลงเวียดจันทน์

เมื่ออเมริกาถอนตัวออกไป ทหารจำนวนมากก็ต้องถอนออกไป แต่ก็เป็นแค่ไปอยู่ในเมืองไทย เท่านั้น สงครามเองที่ทำให้กองทัพ รักษาติของลาว เวียดนามและเชมร รู้สึกสงสยไทยเป็นอย่างมาก ทรบ เท้าทหารสหรัฐฯยังคงมีฐานทัพและอาวุธ อยู่ในประเทศไทย ความสงสยนัก

ชาวลาวไม่ต้องการเขื่อนบนแม่น้ำสาขานี้

จะมอ่ยเรื่อยไป

ส่วนรัฐบาลไทยนั้นก็ได้ประกาศ ว่ากำลังทหารของไทยจะถอนตัวออก จากลาว แต่ความจริงก็คือชั้ไอเอ. ไม่ได้เคยเห็นด้วยอย่างแท้จริงเลยใน การที่จะถอนตัวนี้ นาน ๆ ที่เรือลาด ตระเวน ไทยก็เข้ามาใกล้ชายฝั่งลาว และยัง เข้ามาในฐานทัพลาว

ไทยยังคงรักษาสัญญาต่อกอง ทัพฝ่ายขวาของลาว และพร้อม ๆ กันนั้นก็พัวพันกับการลักลอบตัดไม้ สักในตอนกลางคืน แล้วใช้เรือขน เข้ามังไทย ถ้าตำรวจของเราพยายาม ติดตาม ทางไทยก็ใช้วิธีข่มขู่และ หนักทำให้สถานการณ์ทางชายแดน ดังเครียดมากขึ้น

ความเจ็บปวดในเรื่องเศรษฐกิจ

สำหรับความ สัมพันธ์ทางด้าน เศรษฐกิจ ส่วนใหญ่แล้วเป็นการส่ง สิ้นค้าเข้าจากเมืองไทยมาสู่ลาวแทบ ทั้งหมด ประเทศไทยต้องการให้จ่าย เงินเงินอเมริกันดอลลาร์ ดังนั้นของ ต่าง ๆ ที่ขอจากเมืองไทยจึงแพงและ

นับวันก็ยิ่งแพงขึ้น ๆ

การส่งเข้าต้องผ่านกำแพงภาษี สูง การขนส่งก็ต้องทำผ่านประเทศ ไทย และต้องจ่ายมากถึงสิบเท่าที่ คนไทยต้องจ่าย ในการขนส่งอย่าง เดียวกัน ซึ่งเป็นเรื่องทล่าวเจ็บปวด เหลือหลาย

ตอนที่อเมริกาประกาศว่า ได้ ถอนทัพออกจากลาวหมดแล้ว แต่ที่ จริงก็คือไม่ได้ถอนออกไป แต่เป็น การแฝงเร้นอยู่ในสถานทูตอเมริกัน 'ยูเสด' และกองปราบปรามยาเสพติด ให้โทษ

มีฐานทัพอยู่ ๑๐ แห่ง ซึ่งอยู่

ภายใต้การควบคุมของกองบัญชาการ ใหญ่ ๓๑๓ ฐานทัพอยู่ครในประเศ ไทย ฝ่ายขวาได้ส่งเจ้าหน้าที่มาผูก ฐานทัพแห่งนี้ โดยเฉพาะ นักบินซึ่ง ได้รับการฝึกจากฝ่ายอเมริกันและ ไทย นักบินเหล่านี้จะได้รับเงินเดือน ประจำในฐานะทหารลาว และได้รับ เงินเดือนพิเศษเพิ่มอีกเดือนละพัน บาท

ข้อตกลงเวียดจันทน์กล่าวไว้ว่า

จะต้องมีการขุดฐานทัพ และหยุดกิจ
ทั้งหมด แต่เขาก็ยังคงทำต่อไป
ในขณะที่แนวร่วมรักชาติเรียกร้องให้
ขุดฐานทัพและให้กองกำลังพิเศษ
ต่างๆหยุดปฏิบัติการเสีย และต้อง
ยุติการติดต่อทางทหาร ระหว่างกอง
บัญชาการ ๓๓๓ กับฝ่ายขวาเสียด้วย
มีเจ้าหน้าที่ไอเอ. มากมายที่
เป็นชาวลาว อเมริกัน คนไทย คน
ฟิลิปปินส์อยู่ในประเทศลาว พวกคน
จ่ายเงินอย่างไม่อื่น และคอยติดตาม
ความเคลื่อนไหวของนักศึกษา ซึ่ง
คิดว่าจะมีประโยชน์ต่ออเมริกาได้
การสอดส่องควบคุมทำกันทุกวิถีทาง
และถ้าใครที่โผล่ขึ้นมา ก็ตกอยู่กับ
ยูเอสดี

นอกจากนี้ยังมีกองพันพลัดถิ่น
ของเจียงไคเช็คอยู่ทางตอนเหนือของ
ลาว ซึ่งถูกลาวผลักไสไปให้จีนและ
ถูกจีนผลักไสมาให้ไทย แล้วถูกไทย
ผลักไสกลับมาให้ลาว ทหารพวกนี้
คอยปล้นสะดม ทำการค้า และขาย
ฝิ่น

ในเรื่องของโครงการเขื่อนผามอง
เกี่ยวกับแผนการพัฒนาลุ่มแม่น้ำ
น้ำโขง กองทัพรักชาติไม่ชอบแผน
งานนี้ และเจ้าสุวรรณภักก์ไม่เห็น
พ้องด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการ
เขื่อนผามอง

ถ้าเราสร้างเขื่อนที่นั่น น่าจะ
ท่วมบริเวณพื้นที่ฝั่งไทยและฝั่งลาว
อย่างกว้างขวาง เงินจากเขื่อนก็จะ

หลังไหลไปยังผู้คนที่ไม่ได้สร้างมัน
ขึ้นมา และความจริงก็คือ เขื่อนนี้จะ
ไม่ช่วยลาวแต่อย่างใดเลย และยัง
เป็นไปได้อีกว่า ถ้าเกิดมีน้ำท่วม
ขึ้นมา เวียงจันทน์จะได้รับความ
เสียหาย

เราเห็นประโยชน์น้อยนัก แต่
เห็นภัยมหาศาล เราต้องการแค่เขื่อน
เล็กๆ ซึ่งเหมาะสมกับสภาพการณ์
ของเรา เรามักมีน้ำเล็กๆ หลายสาย
ซึ่งจะเหมาะสำหรับสร้างเขื่อนเล็กๆ
จากทางเหนือลงมาถึงทางใต้ ถ้าเรา
จะมีโครงการร่วม เช่น กับประเทศ
ไทย เราก็อยากมีข้อตกลงระหว่าง
สองชาติเท่านั้น เราต้องการเขื่อน

เล็กๆหลายแห่งและจะขอให้ประเทศ
ต่างๆช่วยเรา
ชีวิตในเขตปลดปล่อย

กองทัพปลดแอกควบคุมเหนือ
๔ ใน ๕ ของประเทศลาว และคุม
เหนือ ๑ ใน ๕ ทางด้านเวียดนาม ถ้า
บรรดาผู้อพยพทั้งหมดกลับเข้ามา
สู่เขตปลดปล่อย เราก็มักเพิ่ม
มากขึ้น

ในสังคมสองแบบของลาวแตกต่าง
กันอย่างมากมาย ในบริเวณปลด
ปล่อย ทุกหนทุกแห่งเราเริ่มงาน
สร้างเศรษฐกิจไปแล้ว เราทำงาน
เพื่อให้อยู่รอดด้วยตัวเอง มีเครื่องนุ่ง
ห่ม และอาหารที่เพียงพอสำหรับทุก
คน เรามีกองแพทย์ทหารพื้นฐานอยู่
ไม่น้อยกว่า ๕ แห่ง

เราไม่สามารถใช้เงินเวียงจันทน์
ได้ เพราะเงินตระกูลนี้มันไม่แน่นอน
และที่จริงก็เป็นเงินของประเทศอื่น
เราจึงพิมพ์เงินของเราเองขึ้นมาใช้
ในประเทศ

ค่าของเงินกับในเขตปลดปล่อย
เพิ่มขึ้นมาดีกว่าที่จะลดค่าลง ค่าเงิน
กับในเขตปลดปล่อยมีค่ามากกว่าค่า
เงินกับในเวียงจันทน์ถึงเจ็ดเท่า
เหนือ ๑ กิโลกรัม ในเวียงจันทน์

ราคา ๒,๐๐๐ กีบ แต่ในเขตปลด
ปล่อยราคา ๓๕๐ กีบ เรายังใช้หน่วย
เงินสำหรับค้าขายกับเวียดนามด้วย
เรามาชนกลุ่มน้อยลง ๖๘ กลุ่มใน
ประเทศของเรา เราใช้ชีวิตตั้งองค์การ
ขึ้นมาเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกัน
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ เราเห็น
ว่าทุกคนเท่าเทียมกันหมด ผู้หญิง
และผู้ชายทำงานอย่างเดียวกัน งาน
อย่างเดียวกันจริงๆ

ในหลายจังหวัดเราทหารหญิง
ซึ่งไซบั้นใหญ่หรือเครื่องยิงจรวด และ
เขาคือด้วย เด็กๆ ได้รับการเลี้ยงดู
และฝึกฝนในศูนย์เลี้ยงเด็กจนถึงหก
ขวบ จึงเริ่มไปโรงเรียน

ส่วนเด็กๆ ทางเวียงจันทน์ไม่ได้
รับการเลี้ยงดู ไม่มีโรงเรียนพอ เข้า
โรงเรียนกันสองสามปี แล้วก็ออกมา
เป็นโจร

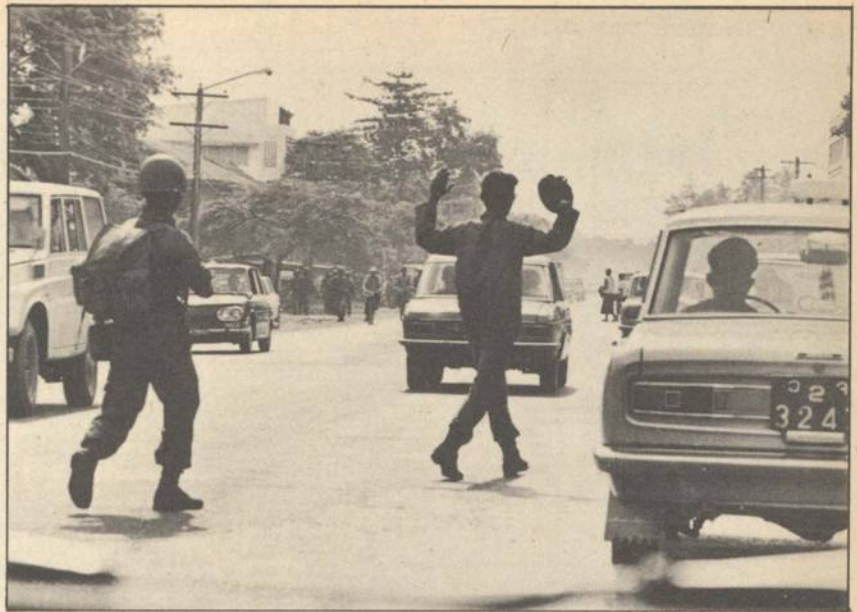
ทหารและตำรวจของเรา คิดว่า
มันยุ่งยากที่จะดอนรากดอนโคน แต่
พวกเขาไม่ค่อยๆ คืบกับปัญหา พวกเขา
ใช้ชีวิตเข้าไปหาผู้คนและอธิบายว่า
สิ่งเหล่านั้นไม่ถูกต้อง เรามืดและ
พระสงฆ์มากเหมือนกัน แต่คนหนุ่ม
สาวไม่ยอมไปฟังเทศน์

ปัญหาเวียดนาม เขมร ไทย

สำหรับเมืองไทย ผมเห็นขบวนการ
เพื่อเอกราชของชาติกำลังเติบโต
ขึ้น ถ้าอเมริกันถอนออกจากไทย
ปัญหาของทั้งสองฝ่ายคงจะแก้ไขไป
ได้ ขบวนการประชาชนของไทยไม่
ต้องการเห็นสหรัฐฯ อยู่ในประเทศ
ไทย และต้องการให้รัฐบาลไทย
เรียกร้องเอกราชอย่างจริงจัง

ขบวนการต่อสู้ของประเทศทาง
เหมือนกัน กล่าวคือต้องการเอกราช
ทางเศรษฐกิจและทางการเมือง

เวียดนามและเขมรก็ต้องชนะ
แต่ไม่ได้หมายความว่าเราจะรวมกัน
เป็นกลุ่มสหสังคมนิยม เราจะยังคง
รักษาความเป็นตัวของตัวเอง

เวียดนามเหนือบอกว่าได้เริ่ม
สร้างสังคมนิยมเรียบร้อยแล้ว เวียด
นามใต้ก็มุ่งไปสู่ความเป็นกลาง และ
เมื่อตกลงกันได้ก็จะรวมกัน

เขมรจะกลับมาเป็นประเทศที่มี
กษัตริย์เป็นประมุขอีก และจะสร้าง
เขมรตามวิถีทางของตัวเอง

ส่วนในลาวนั้นเราก็เดินตามทาง
ของเรา ทางของเรานั้นมีโครงการ
๑๘ ประการ โครงการนี้ไม่ใช่โครง
การสังคมนิยม

เรื่องที่ว่าเขมร เวียดนาม
และลาวจะรวมกับไทยนั้น เป็น
เรื่องโฆษณาชวนเชื่อแท้ๆ ไม่มีทหาร
จีนที่ 'ปากเบ้ง' ทางเหนือของลาวมี
คนจีนมาช่วยสร้างถนนหนทางบ้าง
แต่ไม่มีทหารเลย เจ้าสุวรรณภุม
ยอมตกลงยินยอมให้จีนสร้างถนน
จากหลวงพระบางไปถึงพรมแดนจีน
ได้ลาวไม่มีแรงงานพอ เราต้องพึ่ง
จีนและเวียดนามในการสร้างถนน
ซึ่งกว้างแปดเมตรและไม่ลาดยาง

เพื่อที่จะสร้างเศรษฐกิจของเรา
เราต้องมีถนนและทางรถไฟมาก ๆ
ประเทศเราเล็กมีประชากรเพียงสาม
ล้านคน เราจะไม่เข้าไปแทรกแซง
กิจการของคนอื่น เราแทบจะไม่มี
กำลังพอที่จะสร้างประเทศของเราเอง

อยู่แล้ว เราหวังว่าประเทศใหญ่ ๆ
รอบๆข้างเราจะไม่รุกรานเรา และ
ไม่เข้ามาแทรกแซงกิจการภายในของ
เรา

เอกอัครราชทูตไวท์เฮาส์ (ขณะ
นั้นยังประจำอยู่ในลาว) สนับสนุนรัฐ
บาลผสม และกล่าวว่าสหรัฐฯ จะไม่
สนับสนุนการยึดอำนาจรัฐประหาร
ถ้ามั่นใจจริงตามนี้ เราก็จะมีความ
สัมพันธ์อันดีระหว่างสหรัฐฯ และลาว

อย่างไรก็ดี ประชาชนชาวลาวยัง
มีความสงสัยของใจในซีไอเอ. ผมรู้
สึกว่าชาวอเมริกันไม่สามารถควบคุม
ซีไอเอ. ได้ และแม้รัฐบาลเองก็ยั
งคุมไม่ได้ องค์การนทำงานนอกเหนือ
รัฐบาล ซีไอเอ. ในลาวทำให้ประชา
ชนสงสัยมาก พวกเราฝ่ายลวาร์กชาติ
สามารถแยกแยะระหว่างรัฐบาลอเมริกัน
กับประชาชนได้ เมื่อเราไปเยี่ยมนิวยอร์ก
เราเห็นว่าประชาชนต้องการ
สันติภาพ และไม่ต้องการให้ซีไอเอ.
ก่อสงคราม

เราเห็นชาวอเมริกันฉลาด และ
ขยันประกอบอุตสาหกรรม แต่สิ่ง
ที่ต้องเปลี่ยนไปจากการผลิตเพื่อการ
ทำลาย เพื่อว่าต่อไปนออุปกรณ์การ
ผลิตจะได้ไม่ถูกใช้ไปเป็นอุปกรณ์ใน
การทำลาย

การต่อสู้ของทหารป่าในประเทศแถบเอเชียอาคเนย์ยังมีอยู่ต่อไป

ในหนังสือพิมพ์นิวยอร์กไทม์ฉบับวันอาทิตย์ที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๑๘ นายโยเซฟ เลล์เวลด์ ได้เขียนบทความเกี่ยวกับเรื่องการต่อสู้ของทหารป่า หรือทนายทางทหารไทยเรียกว่า 'ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์' ในประเทศแถบเอเชียอาคเนย์ ว่าการต่อสู้ยังคงมีอยู่ต่อไป ดังรายละเอียดในบทความของเขาต่อไปนี้

ในที่สุดกลุ่มทหารป่าสองกลุ่มใหญ่ในเอเชียก็หมดไป การหมดของกลุ่มทหารป่าทั้งสองนี้ ทำให้เป็นเพราะลัทธิต่อต้านทหารป่าของนักทฤษฎีทางการเมืองของอเมริกันแต่อย่างใดไม่ แต่เป็นชัยชนะของทหารป่าทั้งสองกลุ่มนั้นมากกว่า เหตุการณ์จะดีขึ้นหรือเลวลงจะกล่าวในตอนหน้า

แต่อย่างไรก็ดี ทั้งรัฐบาลปฏิวัติเฉพาะกาลและเขมรแดง ก็ได้เข้าปกครองประเทศเวียดนามกับประเทศเขมรแล้ว ประเทศอื่นๆ ในเอเชียอาคเนย์ต่างก็มองเห็นตัวอย่างที่ก่อให้เกิดกำลังใจและหวังว่าอาวุธยุทธโปกรณ์ทั้งหลายที่ยังคงอยู่ในอินโดจีนจะมาถึงมือของตนในเวลาที่ไม่ช้านัก

แน่นอนทีเดียว ทั้งอาวุธยุทธโปกรณ์ และแรงบันดาลใจเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ แต่องค์ประกอบทั้งสองนี้มิใช่จะช่วยให้ทหารป่าประสบ

ความสำเร็จก็หาไม่ การต่อสู้กับพวกทหารป่ายังคงเป็นเรื่องทางการเมืองดังที่ทุกคนมักจะกล่าวกันอยู่เสมอ นับตั้งแต่ประธานเหมาเจ๋อตุง และโฮจิมินห์ ไปจนถึงนายพลอเมริกันหลายคน ซึ่งพูดกันถึงการเอาชนะหัวใจและจิตใจประชาชน

ไม่ว่าการแตกพ่ายของกรุงพนมเปญและกรุงไซ่ง่อนจะมีส่วนช่วยเหลือสนับสนุนกลุ่มทหารป่าคอมมิวนิสต์เพียงใด ทหารป่าเหล่านั้นก็ยังต้องใช้เวลาก่อนที่จะหลุดพ้นจากการตกอยู่ในสภาพปัจจุบัน

แท้จริงแล้ว ทหารป่าที่ใหญ่ที่สุด ซึ่งกำลังดำเนินงานอยู่ในภูมิภาคนี้ มีชื่อคอมมิวนิสต์แต่อย่างใด (ไม่ว่าคำนิยามของคำว่าคอมมิวนิสต์จะเป็นเช่นไร) กลุ่มเหล่านี้เป็นแค่เพียงแนวร่วมปลดแอกแห่งชาติ Moro National Liberation Front) เท่านั้น เป็นต้นว่าขบวนการแบ่งแยกดินแดนมุลิมในเกาะมินดาเนา และในเกาะอาคีเปลลาโกทางภาคใต้ของประเทศฟิลิปปินส์ ขบวนการนี้ได้รับการสนับสนุนทางอาวุธจากประเทศลิเบีย หากจากรัฐบาลฮานอย หรือรัฐบาลปักกิ่งแต่อย่างใดไม่ และขบวนการนี้มีความมั่งคั่งใหญ่โตสูงและไม่มีทางที่จะเข้ายึดอำนาจในกรุงมนิลาแต่อย่างใด

แนวร่วมปลดแอกแห่งชาตินี้ ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการเจรจาหลายในเอเชียอาคเนย์ หลังจากการแตกพ่ายของอินโดจีน แต่ก็น่าจดจำไม่น้อยเมื่อจนถึงว่าขบวนการนี้จำนวนถึง ๑๖,๐๐๐ คนพร้อมอาวุธ

และจำนวนนี้มากเป็นสองเท่าของขบวนการคอมมิวนิสต์ที่ใหญ่ที่สุดที่กำลังดำเนินการอยู่ในประเทศไทย

นี่มิใช่จะกล่าวว่าการเคลื่อนไหวของขบวนการคอมมิวนิสต์ในเมืองไทยไม่มีอนาคต เพียงแต่ตั้งข้อสังเกตว่า ขบวนการนี้ยังห่างไกลจากบทบาทที่นักทฤษฎีโดมิโนได้เคยกล่าวไว้ ภายหลังจากการต่อสู้ด้วยกำลังอาวุธมารวมสิบปีขององค์การที่มอดทนในระดับหมู่บ้านและการสนับสนุนจากเวียดนามเหนือ เป็นที่เชื่อกันว่าพรรคคอมมิวนิสต์ในปัจจุบันมีจำนวนทหารป่าติดอาวุธถึง ๘,๐๐๐ คน ซึ่งแทบทั้งหมดจำกัดขอบเขตการปฏิบัติงานอยู่ในภาคอีสานและในท้องถิ่นห่างไกลและถูกทอดทิ้ง และจำนวนทหารป่ากำลังเพิ่มขึ้นตามภูมิประเทศที่เป็นภูเขาทางภาคเหนือ ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่เป็นคนเชื้อชาติลาวและเมว

บทบาทของฮานอย

สำหรับฝ่ายทหารของประเทศไทยแล้ว การต่อต้านทหารป่าก็คือการใช้กำลังทางทหารเข้าปราบปราม (ซึ่งกล่าวกันว่ารัฐบาลสูญเสียมากกว่าฝ่ายทหารป่าถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์) การปฏิบัติการที่ผ่านมาก็คือการ 'เก็บ' พวกทหารป่า มากกว่าการต่อสู้กับพวกทหารป่าทางการเมืองในระดับหมู่บ้าน มันแสดงให้เห็นถึงความพ่ายแพ้อย่างแท้จริง เมื่อทหารป่าระบอบเขาสู่พื้นที่แนวเขตแดนและเริ่มเกณฑ์ชาวบ้านเข้าร่วมขบวนการด้วยเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามการต่อสู้ของพวกนี้ยังเป็นสิ่งที่รัฐบาลไทยไม่หนักใจเท่าไรนัก

การปราบปรามทหารป่าคอมมิวนิสต์ทั้งข้าง

หลังจากสงครามภายในประเทศสงบลง ฮานอยก็อยู่ในฐานะพอที่จะให้ความช่วยเหลือแก่สหราชอาณาจักรได้บ้าง แท้ที่จริงฮานอยเคยให้ความช่วยเหลือด้านอุปกรณ์ในการฝึกอบรมและให้ความช่วยเหลือด้านอาวุธมานานแล้ว ฉะนั้นจึงไม่มีหลักประกันแต่อย่างใดว่าการยุติสงครามในอินโดจีนจะสามารถเปลี่ยนสมการทางการเมืองได้ และข้อสรุปประการหนึ่งก็อาจจะกล่าวได้ในทำนองเดียวกัน ในกรณีความช่วยเหลือขบวนการคอมมิวนิสต์ในประเทศไทยที่ได้รับจากฝ่ายปะเทดลาวในด้านการให้ที่หลบซ่อนพักพิง หรือการให้ความช่วยเหลือจากประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ ซึ่งได้ให้อาวุธและให้เครื่องส่งวิทยุในแคว้นยูนนาน เพื่อทำการส่งกระจายเสียงของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย แม้การให้ความช่วยเหลือดังกล่าวจะเป็นเรื่องจริง แต่ก็เป็นความช่วยเหลือที่มาจากแดนไกล ซึ่งไม่น่าจะพิสูจน์ให้เห็นถึงความเด็ดขาดอะไร

ถ้าทหารป่าในเมืองไทยยังเป็นขบวนการที่เล็กอยู่ เมื่อเปรียบเทียบกับขบวนการคอมมิวนิสต์ในเวียดนาม ก็ย่อมแสดงให้เห็นว่าขบวนการคอมมิวนิสต์ในเมืองไทยเป็นเพียงองค์กรทางทหารที่น่าประทับใจ

เท่านั้น เมื่อเปรียบเทียบกับขบวนการคอมมิวนิสต์ในประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคนี้

พรรคคอมมิวนิสต์ในประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นพรรคคอมมิวนิสต์ที่ใหญ่ที่สุด (ยกเว้นประเทศจีน) ถูกกำจัดจนเกือบสูญพินาศในปี พ.ศ. ๒๕๐๘ ปัจจุบันยังคงมีการดำเนินงานอยู่เพียงเล็กน้อยบนเกาะดาลีมันตัน คณะทหารของอินโดนีเซียมองเห็นถึงภัยของการคุกคามอย่างรวดเร็วมาก และมีความหวงวิตกเกี่ยวกับกรณีของอินโดจีน แต่หลังจากการควบคุมอย่างเข้มงวดกวาดล้างเป็นเวลานานร่วมทศวรรษ แสดงให้เห็นถึงผลที่น่าพอใจ เพราะไม่ปรากฏว่าพวกคอมมิวนิสต์มีการดำเนินงานใด

การก่อการปลดแอกในมาเลเซียกำลังคึกคัก แต่พวกคอมมิวนิสต์ในมาเลเซียแยกออกเป็นสามกลุ่ม แต่ละกลุ่มมีประมาณไม่เกิน ๑,๐๐๐ คน ส่วนใหญ่ดำเนินงานอยู่แถวบริเวณป่าเขาทางภาคใต้ของประเทศไทย ยิ่งกว่านั้นพวกทหารป่า แทบทั้งหมดเป็นพวกคนจีนกลุ่มน้อย และไม่สามารถดึงเอาชาวมลายูในชนบทเข้าเป็นพวกได้

ในกรณีของมาเลเซียขณะนี้ น่าสนใจ เพราะว่ามันเป็นการขู่ให้เห็นถึง

ทัศนคติของประเทศจีนที่มีต่อการต่อสู้ของกลุ่มผู้ปฏิวัติในภูมิภาคนี้ เมื่อบทแล้วนายกรัฐมนตรีชวนอับดุลราซัค ได้ไปเยือนกรุงปักกิ่ง และสถาปนาสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศจีนกับประเทศมาเลเซีย ถ้าชวนอับดุลราซัค ถือว่าคำกล่าวของจีนที่ว่า จะไม่มีการแทรกแซงกิจการภายในประเทศเป็นหลักประกันแล้ว ละก็ เขาก็คงจะไม่เห็นผลพอกที่จะรู้สึกพอใจ

เมื่อไม่กี่วันมานี้ คณะกรรมการกลางของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ได้แสดงความยินดีต่อพรรคคอมมิวนิสต์มลายู (ซึ่งไม่ยอมรับฐานะของสหพันธ์รัฐบาลมาเลเซีย และไม่ยอมรับไซไซฮอน) ในความพยายามของพรรคที่จะต่อสู้ด้วยอาวุธ ฝ่ายประเทศจีนยืนยันอย่างเฝ้ายามว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพรรคต่อพรรคและความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาล เป็นเรื่องที่แยกจากกันอย่างสิ้นเชิง

ขบวนการปลดแอกได้ดำเนินการอยู่ในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์มาร่วมสิบปีแล้ว ด้วยปัญหาภาวะการเพิ่มพูนจำนวนประชากร ความยุ่งเหยิงในสังคม และการว่างงานของคนหนุ่มสาว ตลอดจนความอยุติธรรมในสังคมยังมีอยู่มาก ดังนั้นปัจจุบันนี้ คงจะเป็นสิ่งมหัศจรรย์เต็มที่ ถ้าขบวนการปลดแอกจะหยุดดำเนินการต่อไป และถ้าความอยุติธรรมในสังคม และการฉ้อราษฎร์บังหลวง ยังเป็นเครื่องบ่อนทำลายความมั่นคงอยู่ต่อไปแล้ว ไซไซฮอนมีสิทธิประเทศ และที่ไหนบ้างที่จะเหลือรอดอยู่ได้

การแตกฝ่ายของกรุงไซง่อนแสดงให้เห็นถึงจุดเปลี่ยนแปลงของสหรัฐอเมริกาในเอเชียอาคเนย์ ยิ่งกว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงของประเทศในเอเชียอาคเนย์เอง

อาชีพชายทางชายทเวียงจันทน์

ดวงอาทิตย์ในเวียงจันทน์กำลังเคลื่อนจากทางขวาไปสู่มุมซ้าย ทหารยามในเวียงจันทน์กำลังเปลี่ยนเวร ท่านอาจจะรู้สึกได้ถึงบรรยากาศในเมืองที่เต็มไปด้วยอารมณ์อันหวานไหวในตอนกลางวัน แต่จะจางหายไปในความมืดมนของราตรีกาล ยุคสมัยแห่งการเป็นอาณานิคมสิ้นสุดลงแล้ว การปฏิวัติเงียบกำลังก้าวออกมาจากเงามืด

ในตรอกข้างสนามกีฬาแห่งชาติ มีชายโฆษณาเบียร์ชื่อ 'ไฮเนเกนส์' ส่งแสงประกายคล้ายดวงจันทร์ เป็นเครื่องหมายบอกหนทางไปบ้านแบบฝรั่งเสสหลังหนึ่ง ซึ่งมีชื่อว่า 'ลูดู'

คุณนายลูดู สุภาพสตรีชาวฝรั่งเสส ผู้ซึ่งรับใช้ราชอาณาจักรของเธอเป็นอย่างดี ได้เดินทางกลับกรุงปารีสนานแล้ว ปัจจุบันลูกค้าชาวต่างดาวกำลังจากไปอีก ชายพนเมืองร่างอ้วนสองคนนั่งดมเบียร์พนเมืองหรือเบียร์ที่ส่งมาจากต่างประเทศ พลังชำเลองตาไปยังสิ่งที่เหลืออยู่บนมานั่งโล้หะทวางเป็นแถวอยู่ทางด้านหนึ่งของห้อง

ครึ่งหนึ่งมีผู้หญิงประมาณ ๑๕ คนทำงานกัน บางคนหน้าตาสะสวยทีเดียว แต่ปัจจุบันนมเหลืออยู่เพียง ๕ คนเท่านั้น หน้าตาเรียบๆ นัยน์ตาเซื่องซึม หนึ่งนางในจำนวนนั้นยอมรับไว้เต้กับข้าพเจ้าตามคำชวน เธอมีลูกถึง ๑ คน ซึ่งเธอกำลังสงสัยว่าเธอจะหาเลี้ยงชีพได้อย่างไร เมื่อรัฐบาลจำกัดเวลาให้ 'ลูดู' เบ็ดบริการได้เฉพาะเวลากลางวันเท่านั้น และขนตอไปก็คงสงบอย่างสันเชิง

งานก็คองงาน และลูกของเธอก็
จำต้องมอาหารกิน นิ่งเป็นเหตุผล
ที่ว่าทำไม 'ลูดู' จึงยังเบ็ดบริกรอยู่
กระมัง

การปฏิวัติที่ คบคลานเข้ามาสู
นครเวียงจันทน์นั้น เป็นการปฏิวัติ
ที่เป็นแก่นสารมากกว่าการปฏิวัติ
ที่เป็นเพียงสัญลักษณ์

การปฏิวัติที่กล่าวถึงนี้ มิได้เริ่ม
ขึ้นในช่องโศกเถล (หรือในโรงสูบฝิ่น)
แต่มันเริ่มขึ้นที่ศูนย์กลางแห่งอำนาจ
ทางการเมืองและเศรษฐกิจภายใน
สังคมนเวียงจันทน์

ดังตัวอย่างที่เห็นได้ชัดว่า ฝ่าย
คอมมิวนิสต์ได้เคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว
เพื่อเข้าควบคุมกิจการผลิตไฟฟ้า
ของประเทศ

ขบวนการกรรมกรที่ได้รับการ
สนับสนุนจากแนวลาวัรักษชาติ ซึ่ง
เริ่มการต่อสู้ด้วยการนัดหยุดงานใน
เดือนพฤศจิกายนศกก่อน ปัจจุบัน
ก็กำลังเข้าควบคุม 'การไฟฟ้าแห่ง
ประเทศลาว' ซึ่งเป็นองค์การพลัง
งานแห่งชาติอย่างได้ผล

ทางตอนเหนือของเวียงจันทน์
ทหารฝ่ายปะเทดลาวก็ได้ช่วยบ้อง
กินเขื่อนน้ำงึม ซึ่งเป็นสาขาย่อยสาขา
แรกของโครงการสร้างเขื่อนแม่น้ำ
โขง เขื่อนน้ำงึมสามารถผลิตไฟฟ้า
ได้ถึง ๓๐ เมกะวัตต์ และร้อยละ ๑๖
ของไฟฟ้าที่ผลิตได้ ได้ส่งมาจำหน่าย
ในประเทศไทยด้วย

การผลิตไฟฟ้าเป็นการหาเงิน
ตราต่างประเทศเข้าประเทศอย่าง
สำคัญ และแน่ละเขื่อนนี้เป็นสมบัติ
ที่มีประโยชน์อย่างมากในการยก
ระดับผลิตผลทางเศรษฐกิจของประเทศ

สำหรับพวกกรรมกรที่ทำงานอยู่
ที่การไฟฟ้าแห่งปะเทดลาวแล้ว ไฟ
ฟ้าสำหรับประชาชนได้กลายเป็นแนว

ทางของเขา และการต่อสู้แบบปลก
ระดมของพวกเขาได้เปิดทางให้เกิด
การกระทำอย่างรวดเร็ว

ที่สำนักงานการไฟฟ้าแห่งปะ
เทดลาว ไม่มีเครื่องหมายที่ประกาศ
ว่าสิ่งต่างๆ ได้เปลี่ยนไป แต่ทว่า
ความวุ่นวายหลายอย่างได้เกิดขึ้นแล้ว
ในระบบราชการของลาว ที่ปรึกษา
ชาวต่างประเทศคนหนึ่ง ซึ่งตัวเขาเอง
ก็มีเชื้ออินโดจีน คงเป็นฝ่ายคอมมิวนิสต์
ซึ่งยอมรับว่า "รัฐบาลใหม่เอียงข้าง
ประชาชนมากกว่า" และดูเหมือนว่า
ความจริงก็จะเป็นเช่นนั้น

คำโมน โพนแก้ว เป็นตัวแทน
ที่มาสนทนากับข้าพเจ้า คำโมนเป็น
ผู้บริหารหนุ่มที่คล่องแคล่ว ทำทาง

สมารถ อยู่ในสื่อแจ็กเก็ต เขาได้รับ
การศึกษาจากตะวันตก คำโมน
เริ่มทำงานของเขาก่อนที่จะมีการนัด
หยุดงาน ปัจจุบันเขาก็ยังทำงานอยู่
และยังทำงานของวิศวกรอีกคนหนึ่ง
ซึ่งออกจากงานไปในระหว่างที่มขอ
ขัดแย้งกันอยู่

คำโมนมีงานทำยุ่งอยู่เสมอ แต่
เขาบอกว่า "บ่เป็นหยั่งดอก" เขาเดิน
นำข้าพเจ้าผ่านบรรดาเลขาณ การทง
หลายที่กำลังทำงานอยู่

"มีหมู่บ้านอีกมากมายที่ต้องการ
ไฟฟ้าเรายังมีงานที่จะต้องทำอีกมาก"
และดูเหมือนคำโมนจะมีความสุข
อย่างแท้จริงกับความหวังในอนาคต

เขาได้อธิบายให้ทราบถึงวิธีการ
ที่เขาเก็บเพื่อนร่วมงานหวังจะดำเนิน
การผลิตไฟฟ้าที่มรากฐานมาจากประ

ชาชน ด้วยการก่อสร้างโรงปั่นไฟฟ้า
ในหมู่บ้าน ตลอดจนวิธีการที่จะเพิ่ม
พลังไฟฟ้าเข้ามาขายให้แก่ประเทศ
ไทยมากขึ้น ด้วยการเพิ่มกำลังผลิตที่
เขื่อนนางมให้เป็น ๑๑๐ เมกะวัตต์

ขณะที่คนผสมเหล่าแห่งบาร์ลูลู
นั่งโง่ก้อยกับความร่วงโรยของ 'กระ
ฉุมพื้เสมอโทรม' นั้น เจ้าหน้าที่
ที่ฝ่ายซ่อมแซมของการไฟฟ้าแห่งปะ
เทดลาวกำลังขวนควมคุม ไฟฟ้าให้มี
กระแสไฟฟ้าวิ่งไปสู่หลอดไฟกระพริบ
เหนือศีรษะของเขาวินละ ๒๔ ชั่วโมง
อาทิตย์ละ ๗ วัน ในเวียงจันทน์นั้น
การซ่อมแซมสายไฟกระทำกันตอนดึก
สามใกล้รุ่ง

แน่นอนที่สุด ยังมีสิ่งอื่น ๆ อีก
มาก การปฏิวัติมิได้เกิดขึ้นเพราะลูก
เสือ ฝ่ายคอมมิวนิสต์มีชัยชนะในการ
ต่อสู้และปัจจุบันนี้ฝ่ายคอมมิวนิสต์
กำลังเสริมสร้างสันติภาพ ความรุน
แรงแทบจะไม่มี และการทำทนายการ
เปลี่ยนแปลงแบบปฏิวัติก็แทบจะไม่
เกิดขึ้น

การลุกฮือที่มิการประสานงาน
กันเป็นอย่างดี ช่วยให้การเข้าควม
คุมตำรวจ ทหารและข้าราชการพล
เรือนแทบทั้งหมดเป็นไปอย่างมีประ
สิทธิภาพ

นอกจากนี้พวกเขายังบังคับให้
สหรัฐอเมริกา ซึ่งเมื่อสองสามเดือน
ก่อนได้ควบคุมการบริหารของรัฐบาล
เวียงจันทน์อยู่ ถอนอิทธิพลออกไป
มีเจ้าหน้าที่อเมริกันเพียง ๒๒ นาย
เท่านั้นที่ยังคงอยู่ในลาวจากจำนวน
๑,๘๐๐ คน เมื่อตอนต้นปี

ถ้าหากอำนาจของอเมริกันที่เคย
แสดงท่าอย่างโอหังจริงแล้วไซ้ การ
กระทำเช่นเดียวกันนี้ก็เกิดขึ้นในลาว
ด้วย ในช่วง ๑๕ ปีที่ผ่านมา สหรัฐ
อเมริกายึดครองส่วนหนึ่งของลาวไว้
ขณะที่ดำเนินการต่อต้านทอน มัน
เป็นยุคสมัยของ นายจี้ เมกเมอตร

กอดเลย์ เป็นยศสมัยที่เจ้าหน้าที่ชน
ผู้ใหญ่จัดงานปาร์ตีในดึกหลังใหญ่ใน
เวียงจันทน์ ประหนึ่งว่าการสงคราม
มิได้เกิดขึ้น แท้จริงแล้วการสู้รบ
ในลาวมีมากกว่าในเวียงคานมเสียอีก
ถูกระเบิดจำนวน ๕ แสนตัน ถูกทิ้ง
ลงบนดินแดนตอนเหนือของลาว

นายจี้ เมกเมอตร กอดเลย์ เป็น
เอกอัครราชทูตอเมริกันประจำประ
เทศลาวตั้งแต่ปี ๒๕๑๒-๒๕๑๕ เขา
เป็นผู้นำการแทรกแซงอย่างลับ ๆ
ของอเมริกาในประเทศคองโกในทศ
วรรษ ๑๙๖๐ เขามีคุณสมบัติที่ดูเหมือน
ว่าจะเป็นที่เกลียดชังของฝ่ายคอมมิว
นิสต์และเป็นที่ยอมรับชมชอบของคณะ
ทหารในประเทศกรีซ

ในประเทศลาวเขาเป็นคนจัด

การเรอเอาเครื่องบิน บี. ๕๒ ทงระ
เบิดหมู่บ้านที่ไม่มีโอกาสบ้องกันตัว
ในบริเวณทุ่งไหหิน ขณะที่เขานั่งเล่น
บริดจ้อยกับท้าวสุวรรณภูมิ

นายกอดเลย์ เดินทางออกจาก
ลาวในปี ๒๕๑๖ ระหว่างที่เขามืออำนาจ
อยู่นั้น อิทธิพลของอเมริกันในลาว
ถึงขั้นสูงสุดสูงสุด และในตอนที่เขา
เดินทางออกจากลาวนั้น อิทธิพลของ
อเมริกัน ในลาวก็เริ่มลดน้อยลงแล้ว
แต่อย่างไรก็ตามฝ่ายของนายกอดเลย์ยัง
คงหลอนหลอกอยู่ในลาวต่อไป และ
เมื่อ ๒-๓ เดือนที่ผ่านมา ขณะที่
ความรักชาติของลาวปะทุขึ้น ก็ได้
พยายามกำจัดศัตรูให้หมดสิ้น ไป
จากเวียงจันทน์ด้วย และจะไม่ให้มี
ตัวอยู่ในลาวอีกต่อไป

ลัทธิชาตินิยมนั้นในตัวเองสามารถจะเป็นความโอหังได้ อย่างดีที่สุดลัทธิชาตินิยมจะเป็นได้เพียงไม่กระบองยิ่งกว่าจะเป็นดาบในแง่ของเครื่องมือทางการเมือง ดังที่ชาวอเมริกันในลาวบางโอกาสก็รู้สึกได้ถึง ความโอหังนี้ แต่อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่า โอกาสอย่างนั้นหายากมาก

คนลาวได้ยึดเอาทรัพย์สินสมบัติแทบทุกอย่างของอเมริกาจากบริเวณสำนักงานยูเสด (USAID) ซึ่งเป็นสถานที่พรางตาของศูนย์การดำเนินงานฝ่ายทหารอเมริกันและการบริหารทั้งหมด ตลอดจนสระว่ายน้ำขนาดใหญ่เท่าสระว่ายน้ำโอลิมปิก ซึ่งเด็กๆชาวอเมริกันใช้เป็นที่เล่นอย่างสนุกสนานและมีอิทธิพล

คนลาวได้กระทำรุนแรงต่อคนอเมริกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น "ผมมีความรู้สึกว่ามันยิ่งปลอดภัยกว่าอยู่ในนครนิวยอร์กเสียอีก" สมาชิกคนหนึ่ง ของสถานเอกอัครราชทูตอเมริกันที่ถูกล้อมอยู่ใกล้กับ "จัตุรัส"

คนลาวต่างกับคนอเมริกันตรงที่คนลาวไม่มีประเพณีการใช้ความรุนแรง อุดมการณ์ของรัฐบาลลาวแยกชัดเจนระหว่างคนอเมริกันกับจักรวรรดินิยมอเมริกัน

ในตอนต้นเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา นายพลภูมิ วงศ์จิตรรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศได้ทำให้การแบ่งแยกดังกล่าวแฉลงอีก เขากล่าวว่าจะต้องแยกออกจากกันให้ชัดเจนระหว่างจักรวรรดินิยมอเมริกันกับความคงอยู่ของชาวอเมริกัน ลาวยังต้องการมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับสหรัฐอเมริกาอยู่ต่อไป และยังคงต้องการความช่วยเหลือจากอเมริกา และแม้แต่ที่ปรึกษาทางด้านเทคนิคชาวอเมริกันเพียงสองสามคน

กลุมเจ้าหน้าที่อเมริกันในเวียงจันทน์ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่สำนักงานยูเสดเป็นส่วนประกอบควบคู่ที่สำคัญของรัฐบาลเวียงจันทน์

การถอนรากถอนโคนของระบบกึ่งเมืองชนชั้นคนคูเหมอนจะยิ่งกว่าการแสดงถึงลัทธิชาตินิยม ฝ่ายคอมมิวนิสต์มีความตั้งใจที่จะจัดตั้งรัฐบาลกลางที่เข้มแข็งเพื่อที่จะแก้ปัญหาารายแรงต่างๆ ภายหลังสงคราม เมื่อสำนักงานยูเสดครบสัญญาการดำเนินงานในประเทศลาว เมื่อสิ้นเดือนมิถุนายน การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญได้เกิดขึ้นตามวิถีทางของลาว จะดีหรือเลวก็แล้วแต่ แต่กลไกแห่งการปกครองประเทศได้ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของลาวแล้ว

อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงแบบหนามือเป็นหลังมือเช่นนี้จะไม่ใช้เรื่องเล่นๆ ในสายตาของอเมริกัน สหรัฐอเมริการู้สึกคุณค่าในการกระทำของลาว ซึ่งเป็นเหตุให้อิทธิพลของอเมริกันในเวียงจันทน์ต้องลดน้อยลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้ายึดสำนักงานยูเสดในเวียงจันทน์

สหรัฐอเมริกาขงเป็นผู้ให้ความสนับสนุนด้านเงินตราต่างประเทศรายใหญ่ในอดีต ได้ให้เงินประมาณ ๕ ล้านเหรียญแก่กองทุนแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ในบั้น แม้ว่า จะไม่มีการเซ็นสัญญาข้อตกลงกันอย่างเป็นทางการ ระหว่างรัฐบาลลาวกับผู้บริหารก็ตาม เงินจำนวนนี้เป็นเงินก้อนสุดท้ายของอเมริกันที่ลาวจะได้รับในระยะนี้ ส่วนเงินเพิ่มอีก ๑๑ ล้านเหรียญสำหรับบั้นได้ถูกขยับยั้งและอาจจะไม่ให้เลยก็ได้

ลาวต้องการใช้เงินในเดือนหนึ่งๆประมาณ ๒ ล้านเหรียญ จึงทำให้เงินสำรองร่อยหรอลงมากทีเดียว ข่าวสารในลาวก็กำลังขาดแคลน และภาวะเงินเฟ้อกำลังทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น

พรมแดนลาวที่ติดต่อกับประเทศไทยกำลังได้รับการตรวจตราอย่างเข้มแข็งเพื่อหยุดยั้งความอยากได้ในสิ่งที่ไม่จำเป็นไม่ให้ทะลักเข้าสู่เวียงจันทน์ และเป็นภาระสะกดกันการขนทรัพย์สินสมบัติของพวกฝีมือนั้นจะกินทั้งหลายเขาเข้าสู่เมืองไทย ข้าราชการทั้งหลายได้รับการขอร้องให้เข้าร่วมในการประชุมสมัชชาการให้การศึกษานใหม่ เพื่อเพิ่มพูนความผูกพันของตนกับแนวทางของชาติ มาตรการอื่นๆ ก็คงจะถูกนำมาใช้อีกอย่างมีพิศต้องสงสัย

"ผลจะเป็นสิ่งทับถมถึงมรรค" เจ้าหน้าทรัฐบาลลาวผู้หนึ่งกล่าว

ไมค์ มอร์ไร

โคลบ : ผู้อำนวยการ ซีไอเอ.

โคลบ ผู้ซึ่งกำลังดกกระป๋อง

น้อยครั้งนักที่เราได้ยินเรื่องการ
ทำงานลับ ขององค์การสืบราชการ
ลับของมหาอำนาจ จากปากของเจ้า
หน้าทอการเอง ในระยะสองปี
ที่ผ่านมาองค์การลับของสหรัฐฯ ได้
รับการเปิดเผยและกล่าวหามากที่สุด
ถึงขนาดมีข่าวจากออสเตรียว่า ประ
ธานาธิบดีฟอร์ดและรองประธานา
ธิบดีรอกกเฟลเลอร์ ต้องการที่จะไล่
ผู้อำนวยการซีไอเอ. คนปัจจุบันออก
เพราะเขาพูดมากกว่าที่รัฐบาลสหรัฐ
อเมริกาต้องการให้เขาพูด

โคลบเป็นใครมาจากไหน ถึง
ได้ "พูดมากกว่า" ผู้อำนวยการคน
อื่นๆ ของซีไอเอ.

"โคลบนั้นหรือ เป็นคนคิดคน
หนึ่งขององค์การ เขาเป็นคนที่ตรงไป
ตรงมาที่สุด และเป็นคนที่เคร่ง
ศาสนา ผมเชื่อว่าเขาไม่ต้องการ
ให้องค์การทำเรื่องสกปรกต่างๆ
อย่างที่เขาคำนึงมา โครงการ 'พินิกซ์'
เป็นโครงการที่ประสบความสำเร็จ
มากโครงการหนึ่ง และโคลบเป็น
ข้าราชการที่มีความสามารถมาก"

โรเบิร์ต ซาเปเลน ผู้สื่อข่าวชาว
อเมริกัน แห่งหนังสือพิมพ์นьюยอร์ค
เกอร์ บอกกับ "จตุรัส" เมื่อเร็วๆ นี้

"โคลบนั้นหรือ คือฆาตกรราย
ใหญ่ที่สุดของโลก เขาเป็นผู้อำนวยการ
โครงการ 'พินิกซ์' ซึ่งเป็นโครง
การล่าสังหารและซ้อมผู้ต้องหาร่วม
กับรัฐบาลนายพลเทเว โครงการ
พินิกซ์ฆ่าชาวเวียดนามได้อย่างน้อยก็
สามหมื่นคน พวกเขาถูกโคลบกับ
พรรคพวกฆ่าส่วนใหญ่ไม่ได้มีความ
สัมพันธ์กับการต่อสู้ระหว่างพวกเขา
เกี่ยวกับพวกรัฐบาลปลดแอกเวียด
นามใต้ ส่วนมากเป็นพวกที่รัฐบาล
ไม่ชอบหรือเจ้าหน้าที่ของนายเทเว
ตามหมู่บ้านไม่ชอบหน้า เพราะขัด
ผลประโยชน์กัน" นี่เป็นความเห็น
ของผู้อำนวยการศูนย์วิจัยอินโดจีน
ในวอชิงตัน ดี.ซี.

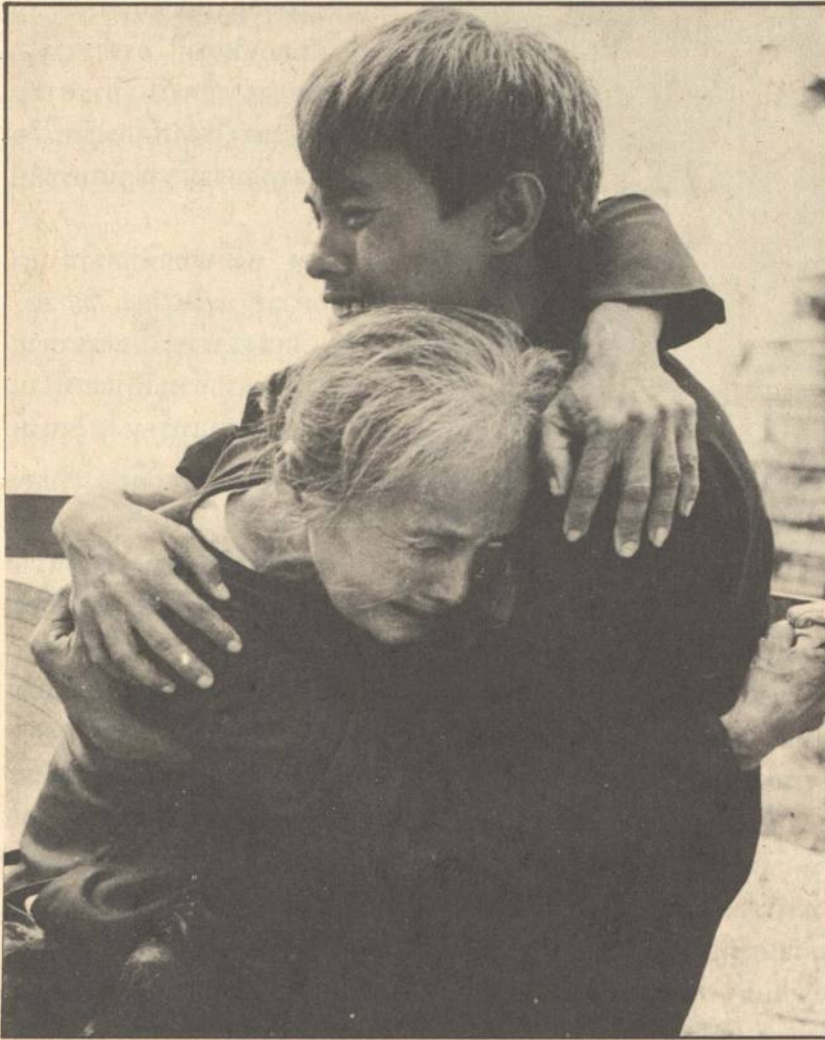
โคลบเป็นคนอย่างไรแน่ เขามา
เป็นผู้อำนวยการซีไอเอ. คนใหม่ใน
สมัยสายนิคสันได้อย่างไร โคลบเป็น
ลูกนายทหารบกแห่งกองทัพสหรัฐ

อเมริกา ได้รับการศึกษาที่มหาวิทยาลัย
ปริ้นส์ตัน หลังจากได้ปริญญาจาก
มหาวิทยาลัยแล้ว เขาสัมครเป็น
ทหารพลร่ม อยู่กับทหารพลร่มได้ไม่
นานก็สมัครเขาเป็นเอเยนต์ขององค์
การสืบราชการลับสหรัฐฯ ไอเอเอส
เอต. ในปีพ.ศ. ๒๔๘๖ ในการปฏิบัติ
งานระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง
โคลบเป็นสายลับที่ออกปฏิบัติ
การหลังแนวรบของข้าศึกในฝรั่งเศส
ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่โคลบพูดได้
ดี

นอกจากจะปฏิบัติกรรบในฝรั่งเศสแล้ว โคลบยังทำการรบในประเทศ
เบลเยียม ทำลายทางรถไฟของ
กองทัพฮิตเลอร์ หลังสงครามสงบ
ลง โคลบกลับเข้าเรียนอีกครั้งหนึ่ง
คราวนี้เขาไม่กลับไปยังปริ้นส์ตัน
แต่ไปเรียนกฎหมายที่มหาวิทยาลัย
โคลัมเบียที่นิวยอร์ก เมื่อจบกฎหมาย
แล้ว โคลบเขาทำงานในสำนักงาน
ทนายความที่มขอสยองที่สุดแห่งหนึ่ง
ของนิวยอร์ก ซึ่งทนายความใหญ่ผู้
นั้นก็คือ เพื่อนของประธานาธิบดี
โรสเวลต์ และเคยเป็นผู้อำนวยการ
องค์การไอเอเอสเอต. ก่อนที่จะถูกยุบ
และกลายร่างมาเป็นองค์การซีไอเอ.
ในปัจจุบัน แต่อยู่ที่สำนักงานไม่ได้
ไม่นาน โคลบเขาทำงานในฐานะข
ราชการพลเรือนเป็นครั้งแรกเมื่อ
พ.ศ. ๒๔๘๒

หลังจากนั้นปีเดียว สงครามเกา
หลักระเบิดขึ้น โคลบมได้รื้อที่จะ
เข้าสมัครทำงานให้กับองค์การซีไอ
เอ. ทันทีในทันที ตงแต่นั้นมาโคลบ
ก็อยู่กับองค์การนี้มาจนถึงปัจจุบัน

โคลบมีประสบการณ์การทำงาน
ทั้งในยุโรปและเอเชีย พ.ศ. ๒๔๘๔-
๒๔๘๖ โคลบมีตำแหน่งในกระทรวง
การต่างประเทศสหรัฐอเมริกา โดย

ไปประจำที่กรุงสตอกโฮล์ม หลังจาก
นั้นเขาจึงย้ายไปเป็นเลขานุการประจำ
เอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาประจำ
อิตาลี (เอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกา
ในอิตาลีขณะนั้นก็คือ ภรรยาของเจ้า
ของหนังสือพิมพ์ใหม่)

ในขณะที่เขาอยู่ในอิตาลีนั้น
เป็นที่เขาใจกันว่า งานสำคัญที่โคลบ
ทำสำเร็จ คือสามารถทำให้พรรค
คอมมิวนิสต์อิตาลีแพ้ในการเลือกตั้ง
ช่วงการเมืองอิตาลีเชื่อว่าพรรคคอม
มิวนิสต์อิตาลีจะมีคะแนนนำแบบ
ขาดลอย

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๒-๒๕๐๕ โคลบ
ย้ายไปเป็นเลขานุการแห่งสถานทูต
สหรัฐอเมริกาประจำเวียดนามใต้ ปฏิบัติงาน
อย่างใกล้ชิดกับโง่ดินเคียม แล้วย้าย
กลับมาทิวซังตัน เป็นหัวหน้าแผนก
การปฏิบัติงานลับเอเชียอาคเนย์ เมื่
ปี ๒๕๐๕-๒๕๑๑

การปฏิบัติงานของโคลบคงประ
สพผลสำเร็จเป็นอย่างดี เพราะหลัง
จากนั้น โคลบก็ถูกย้ายเข้าเวียดนาม
เพื่อรับตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโครง
การ 'พินักซ์' จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๑๕
ในขณะที่อยู่กับโคลบก็เตรียมตัวย้าย

ไปเป็นหัวหน้าแผนกไซเบอร์สเตรตจี้
เมอบ ๒๕๑๕ โคลบย้ายกลับวอ
ชิงตัน พร้อมกับได้เลื่อนตำแหน่ง
เป็นหนึ่งในผู้อำนวยการลำดับที่สาม
ขององคการ

หลังจากได้มีการเปิดโปงการ
ทำจารกรรมในดีควอเตอร์เกต รัฐ
บาลนิกสันจำเป็นต้องย้าย นายเจมส์
ชเลซิงเจอร์ ผู้อำนวยการองคการ
ซีไอเอ. ไปเป็นรัฐมนตรีว่าการกระ
ทรวงกลาโหม ซึ่งองคการจึงเหม็น
ฉาวโด่ เพราะว่าทางองคการได้เข้า
ไปมีส่วนร่วม ในการทำจารกรรมดัง
กล่าวร่วมกับพรรคพวกของนายนิค
สัน

การควานหาผู้อำนวยการซีไอ
เอ. คนใหม่ จึงต้องเกิดขึ้น โคลบมี
คุณสมบัติเหมาะสมที่สุดในสายตารัฐ
บาลนิกสันขณะนั้น เพราะว่าเขามีได้
ยุ่งเกี่ยวกับการทำจารกรรมดังกล่าว
และเป็นข้าราชการประจำของซีไอ
เอ. ทิมอาวโซ มีผลงานมาแล้วใน
เวียดนาม แต่ดูเหมือนว่าโคลบมี
ความคิดของเขาเองด้วย ซึ่งความคิด
ของโคลบ ไม่น่าเสมอไปว่าจะเป็นที่
พอใจของรัฐบาล เพราะโคลบได้ให้
การต่อคณะกรรมาธิการรัฐสภาทดสอบ
สวนกิจกรรมของซีไอเอ. มากกว่าที่
นายฟอร์ดหรือนายรอกคเฟลเลอร์พอ
ใจบางครั้งเขาจะให้การกับรัฐสภา
สหรัฐฯ ชัดคำให้การของรัฐมนตรี
กลาโหมเอง

เพราะฉะนั้นจึงไม่น่าเป็นที่น่า
แปลกใจอะไร หากประธานาธิบดี
สหรัฐฯ อยากไล่เขาออก โคลบเอง
ที่ทำงานนั้นไป ก็เข้าใจได้โดยง่ายว่า
เรื่องเหม็นๆ เก่าๆ นั้น ไม่ใช่เรื่องที่
เขาทำไว้ แต่เป็นเรื่องของผู้อำนวยการ
การคนก่อนๆ ความอยู่รอดของตัว
เขาและองคการย่อมมาก่อนเสมอ

ยาปลอม หรือยาตาย

“พ่อแม่พี่น้องเคยเป็นอย่างนี้บ้างไหม” เสียงจากไมโครโฟนรถขายยาซงเคลื่อนเข้ามาในหมู่บ้าน ซ้ำๆ และมีเด็กวิ่งตามกันเกรียว

“หลังจากทำไร่ ทำนา ตกเย็นมีอาการปวดหลัง นอนหลับท่านเป็นโรคไตแล้ว ควรจะกินยาแก้โรคไต...”

แบบนี้ต้องเรียกว่าหลอกขายยา เพราะคนทำไร่นานักมีปวดหลังเป็นธรรมดา นอนพักก็หาย หาซื้อโรคไตไม่

อีกแห่งหนึ่งที่โรงพยาบาลหญิงบุรีรัมย์อ้วนกำลังนอนหอบหน้าตาซีดเซียว ทั้งภูมิสวยให้ออกซิเจน และมีขวดเลือดแขวนอยู่เหนือเตียง

“ผู้ป่วยหญิงไทยโสัด อายุ ๕๖ ปี จากจังหวัดนครปฐม มาโรงพยาบาลด้วยอาการสำคัญว่าอาเจียนเป็นเลือดทางโรงพยาบาลนครปฐมส่งมา...”

นักศีกษาแพทย์ (น.ศ.พ.) กล่าวรายงานต่ออาจารย์

“เอ๊ะ ที่โรงพยาบาลนครปฐม เขาก็เก่งน เรื่องอาเจียนเป็นเลือดทำไมต้องส่งมา” อาจารย์ถาม

“แต่คนนั้นเลือดไม่หยุดครับ ที่โรงพยาบาลนครปฐมให้เลือดไป ๑๕ ขวดแล้ว” น.ศ.พ. ๑ ตอบ

“มีประวัติอะไรอีกบ้าง”

“คนไข้ปวดข้อมาก่อน แล้วไปซ้อยาบูตาเฟร็ดกิน กินอยู่หลายเดือนแล้ว” น.ศ.พ. ๑ รายงานต่อ

“บูตาเฟร็ด คืออะไร ใครรูบ้าง”

“บูตาโซลิดีน และเฟร็ดนิโซ

นักขายยาปลอมที่สถานีขนส่งสายใต้

โลน ครับ” น.ศ.พ. ๒ รับผิดชอบแทน

“ยาสองตัวนี้มีความสัมพันธ์อะไรกับการตกเลือดของผู้ป่วยไหม” อาจารย์ถามต่อ

“มีครับ ทั้งบูตาโซลิดีน และเฟร็ดนิโซโลน ทำให้เม็ดเลือดออกในกระเพาะได้ ทีโอ.พี.ดี.ผมเคยเห็นคนไข้กินบูตาเฟร็ดมาเหมือนกัน ทั้งอาเจียนเป็นเลือดและถ่ายเป็นเลือด ผมยังยั้งคิดว่า ที่หลังถ้าใครมาขายยานอกในหมู่บ้าน ให้ขับไล่ไปเลย”

“คุณจะไปทำให้คนเขาตีกัน ยาเฟร็ดนิโซโลนมีโทษอะไรอีก นอกเหนือจากการทำให้ตกเลือดในกระเพาะ ใครทราบบ้าง” อาจารย์ซักต่อ

“ผมครับผม” น.ศ.พ. ๓ รับอาสา และตอบอย่างคล่องปรือ “บวม เบาหวาน ความดันทานโรคตา จ้ำมำ กระดูกผุ สิวปะทุทุกหน้า โอ๊ย! ความดันเลือดสูง ชักยู่ในสมอง ไม่อยากมอง...”

“พอ พ่อ คุณนี่จะไปท้องสูตรที่รุ่นผมเขยนไว้ที่ข้างฝาหอชาย ก็คงพอเห็นกันว่าเฟร็ดนิโซโลนมี

โทษเพียงใด ถ้าไม่จำเป็นจริงๆ ไม่ควรใช้ นอกจากทา” อาจารย์ย้ำ

“แต่อาจารย์ครับ ประชาชนเขาจะรู้ได้อย่างไรว่าเป็นเฟร็ดนิโซโลน ผมทราบว่ามีขายกันเกร่อไปหมด”

“จริง คงมีขายกันทุกร้าน ยาตัวใดที่มำกว่า เฟร็ด นิโซ โลน คอร์ อยู่ด้วย ให้สงสัยว่าจะเป็นอย่างจำพวกนี้ บางคนอยากอ้วนไปบอกที่ร้านขายยา เขาก็หยิบเฟร็ดนิโซโลนให้ และบอกว่า วิตามินขาว กินเข้าไปเลย ทั้งอ้วนทั้งบวม”

“ยาชุดแก้ไข้เจ็บคอ ผมก็ทราบมาว่า เขาใส่เฟร็ดนิโซโลนเหมือนกัน”

“ยาชุดนั้นอะไรกันนะ ผมไม่รู้เรื่องเลย” น.ศ.พ. ๔ บ่น

“ก็ว่า ตามร้านขายยาเขาจะจัดยาไว้เป็นชุดๆ พอมีคนไข้มาบอกว่า เป็นไข้ หรือเป็นหวัด เขาก็จะหยิบให้ชุดหนึ่ง ๓ บาท ในชุดหนึ่งก็อาจจะมียาลดไข้ ๑-๒ เม็ด แอนติบิโอติค มินเม็ดหนึ่ง กลอแรมเม็ดหนึ่ง เฟร็ดนิโซโลนเม็ดหนึ่ง วิตามินเม็ดหนึ่ง”

“โอ๊ย ตายละ ใส่ทั้งกลอแรมทั้งเฟร็ดนิโซโลน ตัวร้ายๆ ทั้งนั้น รัฐบาลน่าจะห้ามขายเสียเลย โอ้พวกขายอันตรายนี่”

“กระทรวงสาธารณสุขเคยประกาศช้อขายอันตรายตั้ง ๕๐-๖๐ ช้อ คุณเคยเห็นไหม”

“ไม่เคยครับ”

“เห็นไหม ขนาดคนจะเป็นหมออยู่แล้วยังไม่สนใจ แล้วจะหวังให้ประชาชนคนธรรมดา รู้จักยาก คราวหน้าผมจะเอารายการขายอันตรายที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศมาให้พวกคุณดู”

“จตุรเวช”

การลงทุนของชาวต่างประเทศ : ความหวังของเศรษฐกิจไทย

การปราชัยของรัฐบาลแห่งชาติในช่วงเวลาที่ผ่านมาได้ และรัฐบาลลอนดอนในกัมพูชา ประกอบด้วยความรู้สึกชาตินิยม และการต่อต้านระบบจักรวรรดินิยมทางเศรษฐกิจในประเทศไทย ซึ่งมีมากขึ้นตามลำดับก่อให้เกิดความหวุ่นวิตกในหมู่นายทุนและนักเศรษฐศาสตร์จำนวนไม่น้อย

“ความเกรงกลัวที่จะตกเป็นอาณานิคมทางเศรษฐกิจของประเทศมหาอำนาจตะวันตก เป็นดาบสองคมในด้านหนึ่ง เราจำเป็นต้องระมัดระวังมิให้ถูกรอบงำโดยวิสาหกิจต่างดาว แต่ในอีกด้านหนึ่ง ความรู้สึกชาตินิยมอาจทำให้นายทุนต่างชาติดังเลใจที่จะเข้ามาลงทุนในเมืองไทย ความขัดแย้งเกี่ยวกับอุดมการณ์ทางการเมืองและอุดมการณ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประชาชนในเมืองไทย ทำให้บรรยากาศไม่จูงใจให้มีการขยายการลงทุน ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนโดยนายทุนท้องถิ่นหรือนายทุนต่างดาว ความชอบของบรรยากาศในการลงทุนทำให้ระบบเศรษฐกิจไม่ขยายตัวเท่าที่ควร และเป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ” นักเศรษฐศาสตร์หลายคนมีความเห็นเช่นนั้น

แต่การลงทุนของชาวต่างประเทศมีบทบาทเพียงใดต่อเศรษฐกิจไทย จากสถิติการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งเก็บรวบรวมโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ปรากฏว่า ระหว่างปี ๒๕๐๘-๒๕๑๖ เงินทุนเอกชนชาวต่างประเทศหลังไหลเข้าสู่ประเทศไทยในรูปของเงินทุนในระยะยาว และเงินทุนระยะกลาง มีมูลค่าสุทธิเพียง ๑๕,๕๖๖ ล้านบาท และในจำ

นวนนับเป็นการลงทุนโดยตรงเพียง ๕,๓๒๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕ ส่วนที่เหลือเป็นเงินทุนที่เคลื่อนสู่ประเทศไทยในรูปของเงินกู้ สินเชื่อของผู้ขาย (suppliers' credit) และอื่นๆ

การลงทุนโดยตรงของเอกชนชาวต่างประเทศในช่วงเวลาดังกล่าวนี้ส่วนใหญ่มาจากประเทศต่างๆ ดังนี้ สหรัฐอเมริกา ๔๑.๑๘% ญี่ปุ่น ๓๑.๔๒% อังกฤษ ๔.๔๔% และประเทศอื่นๆ ๒๒.๙๖%

การลงทุนของชาวต่างประเทศตามสถิติข้างต้นนี้ เป็นการลงทุนทั้งในอุตสาหกรรมที่รัฐบาลส่งเสริม และในอุตสาหกรรมที่รัฐบาลไม่ส่งเสริม หากพิจารณาเฉพาะการลงทุนในอุตสาหกรรมที่รัฐบาลส่งเสริม ปรากฏว่าระหว่างวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๐๓ ถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๑๖ มีการลงทุนในอุตสาหกรรมที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริม ๕,๒๕๒ ล้านบาท ในจำนวนนี้เป็นเงินทุนของชาวต่างประเทศเพียง ๒,๘๖๔ ล้านบาท

นายทุนต่างดาวที่เข้ามาลงทุนตามนโยบายการส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาลไทย จัดลำดับความสำคัญตามปริมาณเงินทุนได้ดังนี้ ญี่ปุ่น ๓๗.๓๕% สหรัฐอเมริกา ๑๖.๓๑% ไต้หวัน ๑๕.๓๗% อังกฤษ ๔.๗๑% และประเทศอื่นๆ ๒๖.๒๒%

เมื่อพิจารณาถึงแหล่งเงินทุนที่จะนำไปใช้จ่ายพัฒนาประเทศ เราอาจจำแนกแหล่งเงินทุนออกเป็นสองแหล่งใหญ่ๆ คือ แหล่งเงินทุนภายในประเทศ และแหล่งเงินทุนภายนอกประเทศ เงินทุนภายในประเทศส่วนใหญ่ได้จากการออมของประชาชน

ส่วนเงินทุนภายนอกประเทศมีอยู่ ๒ รูปแบบ คือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศทั้งในรูปเงินกู้ และเงินให้เปล่าโดยเสน่หา กับการลงทุนของชาวต่างประเทศ โดยทั่วไปแหล่งเงินทุนภายนอกประเทศมีทั้งที่พึงพิงได้ ไม่ว่าจะเป็นด้านปริมาณ

และด้านคุณภาพ

แต่การลงทุนของชาวต่างประเทศก่อให้เกิดผลดีแก่เศรษฐกิจไทยอย่างไรบ้าง เมื่อนายเควิด ลีแมน ประธานหอการค้าอเมริกันในเมืองไทย ให้สัมภาษณ์แก่*ธุรกิจ* เขาได้กล่าวอย่างตรงไปตรงมาว่า การที่ชาวอเมริกันและชาวต่างชาติอื่นๆ เข้ามาลงทุนในเมืองไทยนั้น คนเหล่านั้นได้คิดว่าเขาเป็นผู้ให้ และประชาชนชาวไทยเป็นผู้รับ ดังที่นายลีแมนกล่าวว่า

“... นักธุรกิจอเมริกันไม่เคยรู้สึกว่าเขาเป็นผู้ให้ประเทศนเลย ถ้าคุณค้นลงไปลึก ๆ คุณจะพบว่า

แคลนเงินทุนภายในประเทศ และประโยชน์ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีสมัยใหม่

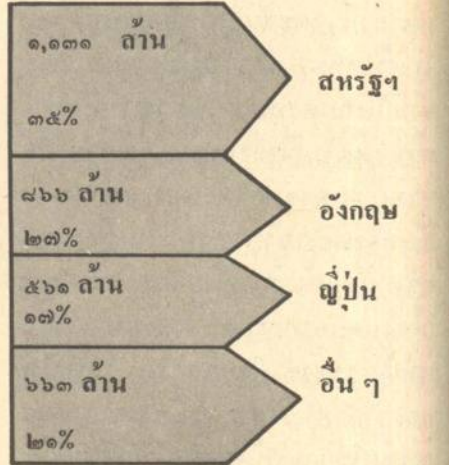
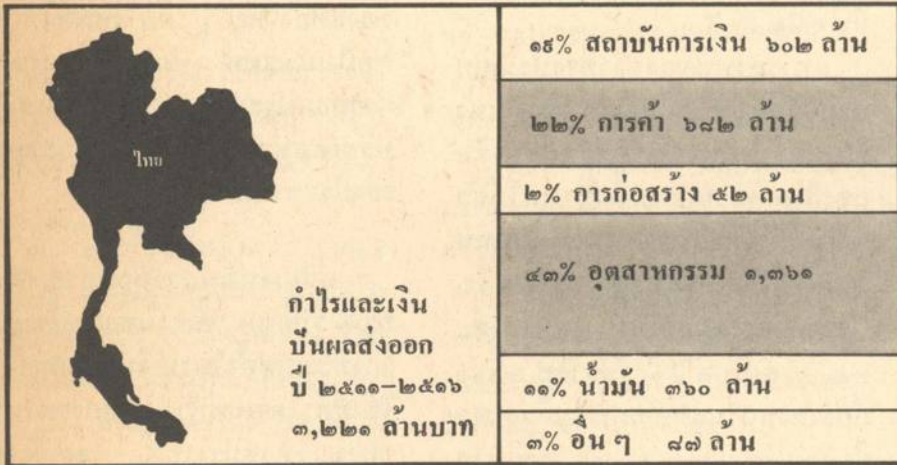
เมื่อไม่นานมานี้ นายปีเตอร์ ตรีเกอร์ นักเศรษฐศาสตร์ธุรกิจผู้มชอเสียงเขียนไว้ในนิตยสาร *Foreign Affairs* ฉบับเดือนตุลาคม ๒๕๑๓ ว่า

“... สิ่งที่ประเทศด้อยพัฒนาขาดแคลน หาใช้เงินทุนไม่ มีประเทศด้อยพัฒนาอยู่น้อยรายมาก ที่มีปัญหาการขาดแคลนเงินทุน แต่สิ่งที่ขาดแคลนก็คือ ความสามารถในการใช้ทุนและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ...”

กำไร ย่อมมีการส่งกำไรและเงินปันผลออกนอกประเทศ ไปสู่ประเทศเมืองแม่

บริษัทต่างประเทศที่เข้ามาประกอบธุรกิจในเมืองไทย อาจดำเนินการในสองรูปแบบต่อไปนคือ การตั้งสาขาในประเทศไทย และการจดทะเบียนในประเทศไทย ในรูปบริษัทย่อย (subsidiary) หรือบริษัทในเครือ (affiliated company) โดยบริษัทต่างประเทศถือหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วน

สาขาของบริษัทต่างประเทศในเมืองไทย จะส่งเงินกลับไปสู่สำนักงานใหญ่ในรูปของ ‘กำไรส่งออก’

นักธุรกิจอเมริกัน หรือนักธุรกิจชาติอื่น ๆ ก็ตาม ต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ประกอบธุรกิจกันได้ คุณก็จะพบว่า พวกเรามีได้อุปถัมภ์ประเทศไทยเลย เรามายูกันและกันอยู่รอดกัน ถ้าหากว่า คนไทยมองเรื่องนจากจุดของนักธุรกิจต่างชาติแล้ว จะเห็นว่านักธุรกิจต่างชาติไม่มีความคิดว่าเป็นผู้อุปถัมภ์ประเทศไทยเลย...” (ธุรกิจ ฉบับวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๑๘)

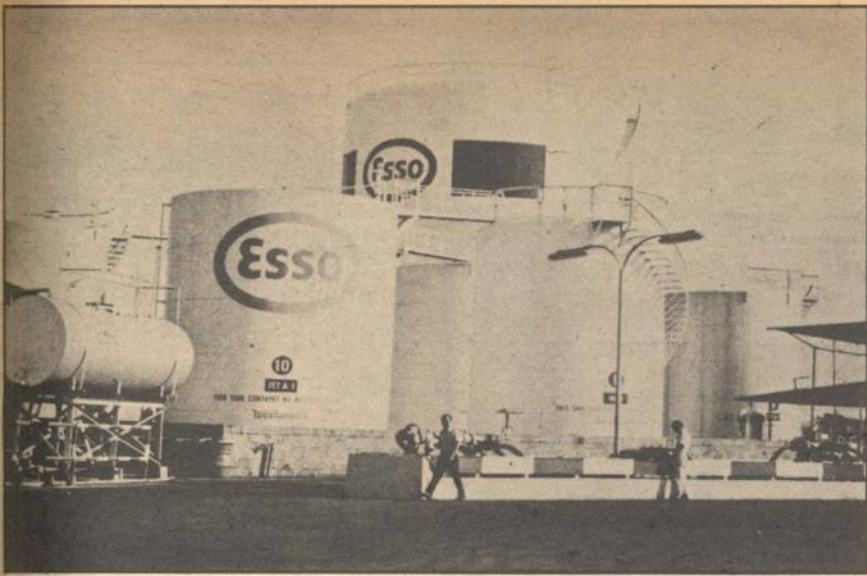
ถ้าเช่นนั้น การลงทุนของชาวต่างประเทศให้ประโยชน์อะไรบ้าง ประโยชน์ที่มักจะอ้างกันก็คือ ประโยชน์ในการแก้ปัญหาการขาด

ความเห็นข้างต้นนี้ นับว่ามีมูลจริงอยู่มากสำหรับกรณีของเมืองไทย

แม้ว่าการลงทุนของชาวต่างประเทศจะช่วยเคลื่อนย้ายเงินทุนจากแหล่งภายนอกประเทศเข้าสู่ประเทศไทย แต่ประโยชน์ข้อนั้นจะทยอยลงเมื่อกำหนดถึงข้อเท็จจริงที่ว่า วิสาหกิจต่างควมแนวโน้มนั้นจะระดมเงินทุนภายในประเทศไทย โดยอาศัยธนาคารพาณิชย์ หรือสาขาของธนาคารต่างประเทศในเมืองไทย นอกจากนี้ในระยะยาว เมอวิสาหกิจต่างตัวได้

ส่วนบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือ จะส่งเงินออกนอกประเทศในรูปของ ‘เงินปันผลส่งออก’

จากรายงานเศรษฐกิจรายเดือน ของธนาคารแห่งประเทศไทย ฉบับเดือนพฤศจิกายน ๒๕๑๓ ปรากฏว่าระหว่างปี ๒๕๑๑-๒๕๑๖ มีการส่งกำไรและเงินปันผลออกนอกประเทศจำนวนรวมทั้งสิ้น ๓,๒๒๑.๑ ล้านบาท โดยถัวเฉลี่ยแล้ว มีการส่งกำไรและเงินปันผลออกนอกประเทศปีละ ๕๓๖.๘ ล้านบาท ในจำนวนนี้ เป็นกำไรส่งออกถัวเฉลี่ยปีละ ๓๔๓.๓ ล้านบาท และเงินปันผลส่งออกถัวเฉลี่ยปีละ ๑๙๓.๖ ล้านบาท เฉพาะช่วงเวลา

ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๑๓ มีการส่งเงินปันผลและกำไรออกนอกประเทศรวมทั้งสิ้น ๔๖๒.๒ ล้านบาท

ธนาคารแห่งประเทศไทยรายงานต่อไปว่า ธุรกิจที่มีการส่งเงินปันผลและกำไรออกนอกประเทศมากที่สุด คือ การประกอบอุตสาหกรรมต่าง ๆ (๔๓.๓%) การค้า (๒๑.๓%) สถาบันการเงิน (๑๕.๑%) และบริษัทน้ำมัน (๑๑.๔%) ดังรายละเอียดปรากฏในตาราง

ส่วนประเทศที่ได้รับเงินปันผลและกำไรส่งออกจากประเทศไทยมากที่สุด ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (๓๕.๑%) อังกฤษ (๒๖.๕%) และญี่ปุ่น (๑๓.๔%) ดังรายละเอียดปรากฏในตารางที่ ๒

เมืองไทยได้ตกเป็นอาณานิคมทางเศรษฐกิจของประเทศมหาอำนาจหรือไม่ ดูจะเป็นข้อถกเถียงที่ยังไม่มีข้อยุติ แต่ข้อมูลก็บอกแก่เราว่า หากการลงทุนของชาวต่างชาติจะมีประโยชน์อยู่บ้าง ประโยชน์นั้นมิได้ตกเฉพาะแก่ประเทศเจ้าบ้าน (ในกรณีนี้คือ 'ไทย') เท่านั้น หากทั่วทั้งตกแก่ประเทศเจ้าของทุน (คือ 'มหาอำนาจทางเศรษฐกิจ') อีกด้วย

การค้าขายส่วนเกินทางเศรษฐกิจ

ระหว่างประเทศ โดยอาศัยกลไกของการลงทุนระหว่างประเทศ ได้เกิดขึ้นนานนับศตวรรษ ในขณะที่มีการนำเงินทุนสุทธิจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนในเมืองไทยระหว่างปี ๒๕๑๑-๒๕๑๖ จำนวน ๓,๐๐๘.๕ ล้านบาท ก็มีการส่งกำไรและเงินปันผลออกจากประเทศไทยจำนวน ๓,๒๒๑.๑ ล้านบาท กำไรและเงินปันผลส่งออกจึงมีมูลค่าคิดเป็นร้อยละ ๔๕ ของการลงทุนโดยตรงสุทธิจากต่างประเทศ

หากการลงทุนของชาวต่างประเทศ มีประโยชน์ไม่สู้มากในการแก้ปัญหาการขาดแคลนเงินทุน ประโยชน์ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีสมัยใหม่ยังมีน้อยลงไปอีก เมื่อคำนึงถึงข้อเท็จจริงที่ว่าเทคโนโลยีที่ติดตามมากับการลงทุนของชาวต่างประเทศ มักจะถูกควบคุมโดยคนงานหรือพนักงานระดับบริหารที่เป็นคนต่างดาว การถ่ายทอดความรู้หรือทักษะในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ มาสู่คนงานไทยมีไม่สู้มาก หรือเกือบไม่มีเลย

น่าจะถึงเวลาแล้วกระมัง ที่รัฐบาลควรจะทบทวนนโยบายเกี่ยวกับการลงทุนของชาวต่างประเทศเสีย

ใหม่ การสร้างบรรยากาศในการลงทุน เพื่อจูงใจให้นักลงทุนท้องถิ่นและนักลงทุนต่างดาวเข้ามาลงทุน เป็นมาตรการที่เหมาะสมเพียงใดในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจไทย เมื่อเร็ว ๆ นี้ นายจิรายุ อิศรางกูร แห่งสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้ให้ความเห็นว่า

“...บรรยากาศ (ในการลงทุน) จะดีขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อรัฐบาลสามารถแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ หรือตัวการที่ทำให้บรรยากาศการลงทุนไม่ดีขึ้น นั่นคือ ขจัดความเหลื่อมล้ำของรายได้ โดยเฉพาะระหว่างในเมืองกับชนบท และทำให้คนส่วนใหญ่หลุดพ้นออกมาจากสภาพการครองชีพที่แร้นแค้น ที่เบียดอยู่ในปัจจุบัน...” (รวมประชาชาติ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๑๘)

หากการลงทุนของชาวต่างประเทศเคยเป็นความหวังของเศรษฐกิจไทย การลงทุนของชาวต่างประเทศก็มีใช้ยาวนานวิเศษ ที่จะนำบัดมะเร็งในระบอบเศรษฐกิจไทยได้อีกต่อไป การพัฒนาประเทศโดยมุ่งส่งเสริมการลงทุนของเอกชน ทั้งของคนไทยและชาวต่างประเทศ เพื่อให้รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นมากที่สุดเท่าที่จะมากได้นั้น รุ่งแต่จะทำให้มะเร็งร้ายลุกลามจนยากแก่การเยียวยา

จุดมุ่งหมายเบื้องต้นฐานของการพัฒนาประเทศอยู่ที่การทำให้มวลชนมีชีวิตที่ดี การพัฒนาประเทศโดยมุ่งทางการค้าเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ชนิดที่ชนกลุ่มน้อยสามารถเสกสุขจากชนกลุ่มใหญ่ ดังที่เป็นมาในอดีตและในปัจจุบัน ย่อมนำหายนภัยมาสู่สังคมไทยในที่สุด

ถึงเวลาแล้วหรือยัง ที่รัฐบาลจักกำหนดเป้าหมายความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ประชาชาติ ให้มีความสำคัญเหนือเป้าหมายการค้าเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

ฮ่องกง :

บักกิงบอกว่าเก็บเอาไว้ก่อน

ฮ่องกงนั้นนอกจากจะเป็นตลาดการค้าของไทยที่สำคัญแล้ว ยังเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ทางการเมืองและการค้าระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีนอีกด้วย แต่ดูเหมือนว่านับจากที่นายกรัฐมนตรีไทยได้ไปสัมผัสแผ่นดินฮ่องกง ก็ทำให้ระดับความสำคัญของนโยบายการเมืองระหว่างประเทศไทยจะลดน้อยถอยลง

“ตัวผมเองก็ได้เพื่อนมากขิ้น” นายกรัฐมนตรีไทยกล่าวถึง ‘เพื่อน’ บนแผ่นดินใหญ่ “ซึ่งก็ไม่ใช่นักเล็กๆ ต่อไปนั้นผมสามารถพูดกับเขาโดยตรงไม่ต้องผ่านตัวแทนอีกแล้ว”

ซึ่งในอดีตนั้นเป็นทู้กันใหม่ นักการทูต ว่าไทยนั้นใช้คนของฝ่ายจีนและไทยติดต่อกันที่ฮ่องกงมาเป็นเวลานานนับๆไปแล้ว เทียบวันระหว่าง

กรุงเทพ-ฮ่องกงในระยะสองสามปีที่ผ่านมา แทบทุกเที่ยวบินจะมีตัวแทนของบุคคลสำคัญทางการเมืองไทยเดินทางไปฮ่องกง เพื่อติดต่อกับฝ่ายจีน ซึ่งจะติดต่อไปยังแผ่นดินใหญ่อีกทีหนึ่ง

ข่าวลือที่ว่ากงสุลไทยที่ฮ่องกงทำหน้าที่ติดต่อให้กับรัฐบาลไทยนั้น ดูเหมือนว่าจะคงเป็นข่าวลือต่อไป เพราะนับตั้งแต่รัฐบาลจีนเริ่มส่งคนของตนเข้าประจำองค์การสหประชาชาติ ผู้แทนไทยต่อองค์การสหประชาชาติก็ทำหน้าที่เป็นผู้ติดต่อแทนรัฐบาลตั้งแต่นั้นมา

ฮ่องกงคงเป็นตลาดการค้าสำคัญของไทยต่อไป และความสำคัญของฮ่องกงคงจะเพิ่มขึ้นเมื่อไทยกับจีนเปิดทำการค้ามากขึ้นกว่าเดิม

เพราะว่าฮ่องกงเอง มองการณ์การค้าการธนาคารของจีนซึ่งพร้อมที่จะติดต่อกับพ่อค้าไทยที่ต้องการทำการค้ากับแผ่นดินใหญ่จีน เพราะว่าการสื่อสารระหว่างฮ่องกงกับแผ่นดินใหญ่จีนนั้นสะดวกสบายมาก มีทั้งโทรศัพท์และเครื่องโทรพิมพ์ทำหน้าที่บริการทางการค้าแบบนายทุนของจีนอย่างสบายมาก

ฮ่องกงนั้นถึงแม้ว่าเงินจะเอาคนเมื่อใดก็ได้ แต่ทางจีนก็ดูเหมือนว่าจะเห็นประโยชน์ของฮ่องกงมากกว่าความถูกต้องทางอุดมการณ์เป็นไหนๆ บทหนึ่งบทของฮ่องกงทำรายได้จากการค้าของบักกิงให้แก่เงินถึงบิลละ ๑,๒๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งทุกชาติ ไม่ว่าจะเป็นชาติที่ต่อต้านอุดมการณ์ของท่านประธานเหมาหรือไม่ก็ตาม ต่างมีพ่อค้าที่สามารถติดต่อกับบักกิงที่ฮ่องกงทั้งนั้น บักกิงเองนั้น ก็ใช้ฮ่องกงทำข่าวกรองในเรื่องการค้ำระหว่างประเทศและแนวโน้มของวงการอุตสาหกรรมและการเงินระหว่างประเทศอยู่เป็นประจำ

ฮ่องกงซึ่งอยู่ภายใต้ความคุ้มครองของอังกฤษ ในฐานะเมืองขึ้นเล็กๆ เมืองหนึ่ง ก็ได้ประโยชน์จากการติดต่อกับจีนมากเช่นกัน นอกจากจะได้ประโยชน์จากพ่อค้าที่พยายามติดต่อกับบักกิง เพราะพ่อค้าเหล่านั้นต้องใช้จ่ายและอยู่โรงแรมในฮ่องกง บักกิงยังยอมให้ทางแผ่นดินใหญ่ส่งอาหารและน้ำมันมาขายที่ฮ่องกงอีกด้วย ในฤดูร้อนบางฤดู น้ำในฮ่องกงเองนั้นไม่พอใช้ หากทางรัฐบาลบักกิงตัดน้ำเมื่อใด ฤดูร้อนนั้นฮ่องกงก็จะตายแห้งทันทีตาเห็น นอกจากนั้น บักกิงยังส่งผลผลิตทางอุตสาหกรรม เช่น ผ้าและเสื้อผ้า

เรจรูป มาขายในฮ่องกงเป็นประจำ
อีกด้วย

รัฐบาลปักกิ่งใช้ว่าจะเห็นด้วย
ไปทั้งหมดกับทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้น
ในฮ่องกง ทั้งนี้พอสังเกตได้จาก
เสียงอันดุดันจากหนังสือพิมพ์ของ
ฮ่องกงบางฉบับ ที่มันโยนบาศถ้อย
ตามไปกับนโยบายต่างๆไปของรัฐบาล
แผ่นดินใหญ่

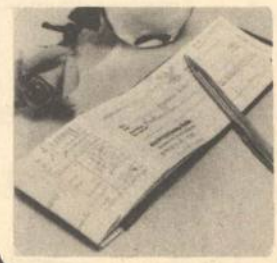
หนังสือพิมพ์ฮ่องกงเหล่านี้มัก
จะวิจารณ์การปกครองของอังกฤษใน
ฮ่องกงอย่างรุนแรง และเมื่อมีการ
ประชุมรัฐสภาแห่งชาติเมื่อเร็ว ๆ นี้
ตัวแทนหนังสือพิมพ์ฝ่ายปักกิ่งทขอ
เพี้ยม่ง ชงเป็นบรรณาธิการหนังสือ
พิมพ์จีนในฮ่องกงก็ได้รับแต่งตั้งให้
เป็นหนึ่งในคณะกรรมการเพรสสิ
เดียมของรัฐสภาประชาชนจีน นัก
ธุรกิจจีนผู้ซึ่งเคยเป็นประธานหอ
การค้าจีนแห่งฮ่องกงทขอ เก ช่วอง
ก็เป็นหนึ่งในคณะผู้แทนจากฮ่องกง
ที่เข้าร่วมประชุมรัฐสภาเมื่อเดือน
มกราคมเช่นกัน

ในความเห็นของนักสังเกต
การณ์ทางการเมืองเชื่อว่าการที่มก
จีนจากฝั่งฮ่องกงเข้าร่วมประชุมรัฐ
สภาของจีน ก็เท่ากับว่าจีนนั้นหาได้
เห็นประโยชน์ของฮ่องกงในเรื่อง
เศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศ
แต่เพียงเท่านั้น แต่จีนเองยังต้องการ
แสดงให้เห็นประเทศอื่น ๆ เห็นว่า จีน
นั้นไม่ได้ละเลยปัญหาอนาคตทางการ
เมืองของฮ่องกงแต่อย่างใด และ
ตราบเท่าที่ฮ่องกงยังเป็นประโยชน์
ทั้งทางเศรษฐกิจและทางการเมืองระ
หว่างประเทศอย่างที่ได้เห็น ๆ กันอยู่
ในเรื่องการติดต่อระหว่างไทยกับจีน
ในระยะต้น ๆ ฮ่องกงก็ยังคงหายใจทั่ว
ท้อง และถือประโยชน์ให้กับระบบ
สังคมทุนนิยมและสังคมนิยม ใน
แบบฉบับของประธานเหมาต่อไปอีก
นานทีเดียว

ผู้หญิงที่เชื่อมั่น ในตัวเองอย่างดีมัน ใช้เช็ดกระแสรายวัน ของ... ธนาคารกรุงเทพ ดีะ!

ถึงแม้ว่าการพกเงินสดจะง่ายจ่ายตายแคไหน
แต่ถ้าต้องนำติดตัวไปยังสถานที่ต่าง ๆ
ครั้งละมาก ๆ ดิฉันแน่ใจว่า
การใช้เช็คจะสะดวกและปลอดภัยมากกว่า
ดิฉันเปิดบัญชีกระแสรายวัน
ไว้ที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ค่ะ
จึงมีเช็คส่วนตัวไว้ใช้ส่งจ่ายแทนเงินสด
เปิดบัญชีง่ายมากค่ะ คุณมีเงินไปฝากประจำ
เพียง 5,000 บาทก็พอ
หลังจากนั้นคุณก็จะฝากเงินไว้
อีกมากขึ้นแคไหนก็ได้ตามใจชอบ
แล้วคุณก็จะเขียนเช็คส่งจ่ายเงิน
จากธนาคารได้ตามสบายครบโดที่คณ
ยังมีเงินอยู่ในบัญชี สะดวก ปลอดภัย
แล้วทันทสมย์ดีด้วยคะ

โปรดติดต่อขอทราบระเบียบการ
และเปิดบัญชีกระแสรายวันได้ที่
ธนาคารกรุงเทพ จำกัด
ทุกแห่งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด

   ธนาคารกรุงเทพ จำกัด
เพื่อนคู่คิด - มิตรคู่บ้าน

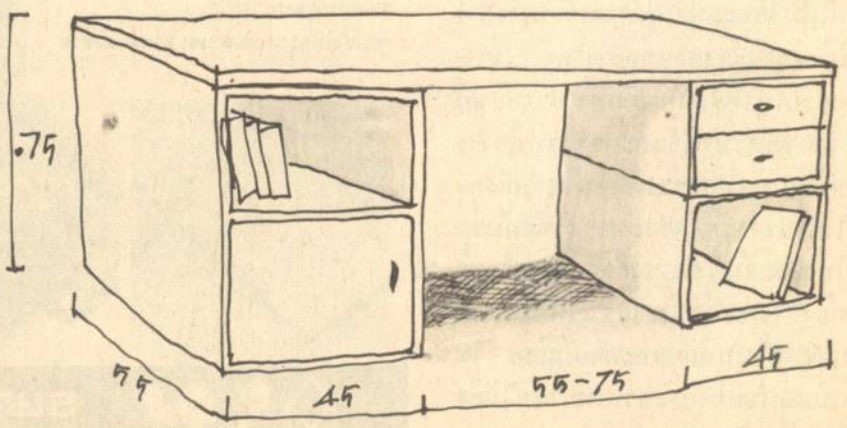
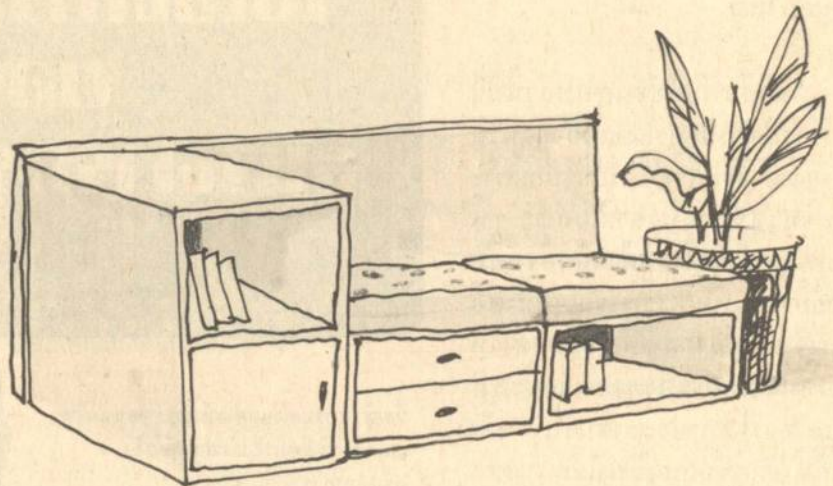
กล่องสารพัดประโยชน์

ในบ้านเรานี้มักจะมีของจุกจิกที่เราจับแล้วไม่รู้จะเอาไปวางไว้ที่ไหน จะแยกแยะออกเป็นพวกๆ ไว้ก็จะทำให้ลำบากในการจัดจำ บางบ้านจึงคิดทำกล่องสารพัดประโยชน์เพื่อเก็บของจุกจิก บางทีเที่ยวหาของทุกซอกทุกมุมแล้วไม่เจอ มาเจอเอาในกล่องสารพัดประโยชน์เอง

ที่เราเสนอแบบให้ท่านนี้อาจจะสวยงามหรูหราไปหน่อย แต่ก็ขึ้นอยู่กับวัสดุที่เราจะใช้ทำ เราจะเอากล่องไม้ดีมาทำก็ได้ หรือจะใช้ไม้อัดทำก็ได้ ทาสีเสียหน่อยก็จะสวยงามขึ้น ถ้าจะทำสนชกเข้าไปอาจจะทำให้เกิดความยุ่งยาก ก็ใช้วิธีเอาผ้าลายสวยๆ มาปิดก็ได้

การทำเป็นกล่องจะช่วยให้เราสามารถเปลี่ยนแปลงแบบไปได้ต่างๆ เวลาเบื่อหรือเกิดจะต้องย้ายไปมมอนจะวางเรียงกันหรือจะวางซ้อนกันขึ้นไปก็ได้ ซึ่งด้านบนของกล่องจะทำให้เราได้ที่วางสำหรับวางของ หรือเบาะที่นั่งรับแขก ได้ออกที่หนึ่ง

วันหยุดคราวนลองหาไม้มาต่อดูกันก็ไม่เลวนะครับ ถ้าหาไม้ในบ้านไม่ได้ก็ไปซื้อ ไม้อัดหนามาทำก็ได้แบบที่เขียนมาเป็นตัวอย่างนี้ คงทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดในการที่จะเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับที่ว่างในบ้านของแต่ละท่านได้

เพื่อนกับการทำหน้าที่
สื่อในระบบนายทุน

ประกาศของ ธนศักดิ์ จริยะโสภิต และ ไชยยศ ปิ่นประดับ ที่ตีพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ ประชาธิปไตย ฉบับวันที่ ๒๖ มิถุนายน ศกนี้ ว่า "เราตระหนักดีว่า จากนี้ไปการทำหนังสือในระบบทุนนิยม โดยไม่มีนายทุนนั้น เป็นสิ่งที่เป็นไปได้" ติดตามด้วยการแจ้งข่าวการหยุดกิจการของวารสาร เพื่อน ซึ่งทั้งสองคนเป็นเพื่อนร่วมอุดมการณ์ร่วมแรง ร่วมใจกันมาตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๑๖ นับว่าเป็นข่าวเล็กๆ ที่คนอ่านไม่สนใจจะสนใจนัก แต่มันก็สะท้อนให้เห็นถึงอนาคตของวงการหนังสือพิมพ์เมืองไทยได้พอสมควร

หลังจากฉบับปฐมฤกษ์ แล้ว เพื่อน ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปเล่ม

นิตยสารเพื่อน
วารสารประชาธิปไตย
กระตือรือร้นเขียนขอพรรค
เพื่อเป็นข่าวการเมืองไทย-
ชาวยุโรป
การเปลี่ยนแปลง
แบบระบอบ

สังคมนิยมแบบทุนนิยม

ขนาดใหญ่ขึ้น ในที่ว่างทำนอง ยู.เอส. นิวส์ แอนด์ เวิร์ลด์ รีพอด โดยทำออกมาเป็นรายเดือน มีเข็มมุ่งวิเคราะห์เศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๑๖ และยึดแนวนมาจนถึงฉบับสุดท้ายเดือนมิถุนายน ๒๕๑๘

นิตยสาร เพื่อน ได้ทำหน้าที่ของสื่อมวลชนที่เป็นตัวของตัวเองอย่างเต็มภาคภูมิ และได้ยอมรับอย่างเปิดเผยว่า "ประสิทธิภาพขาดทุน และถึงจุดที่จะไม่สามารถอยู่ได้ด้วยตัวเองต่อไป" ดังนั้นก่อนที่นายทุนจะเข้าครอบงำ เพราะหนังสือประสิทธิภาพขาดทุน ผู้จัดทำจึงหยุดเสียก่อน

บทบาทของนิตยสาร เพื่อน ยกแรกที่มีผู้กล่าวกันว่า มีลักษณะคล้ายกับนิตยสารชาวบ้าน ที่เคยมีบทบาทก่อนเกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม แต่หลังการปรับปรุงรูปเล่ม และแนวทางใหม่ เพื่อน ได้ให้ความสำคัญต่อการลงบทความวิเคราะห์เศรษฐกิจของไทย และชี้แจงให้เห็นผลร้ายของจักรวรรดินิยม ทั้งญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา เปิดโปงการตั้งธนาคารโลก และกองทุนระหว่างประเทศ

ลักษณะเด่นที่สำคัญของเพื่อนในระยะหลังคือบทสัมภาษณ์ ทบพรรณาธิกรและผู้จัดการทั้งสองคนร่วมกันทำงาน บทสัมภาษณ์ล่าสุดคือการเดินทางไปคุยกับหมอนักปฏิวัติที่มีชื่อว่า ท้าวคำสุก แก้วลา แห่งฝ่ายปะเทศลาวในกรุงเวียงจันทน์ และพยายามหาทางที่จะติดต่อสัมภาษณ์เจ้าสุภานุวงศ์และนายเขี้ยว สัมพันธ์ด้วย แต่ต้องม้วนเป็นไปเสียก่อนดังกล่าว

นิตยสารเพื่อน ได้จบลงแล้วอย่างเต็มภาคภูมิ เท่าที่บทบาทของตนจะทำได้

เพชร
PETRA

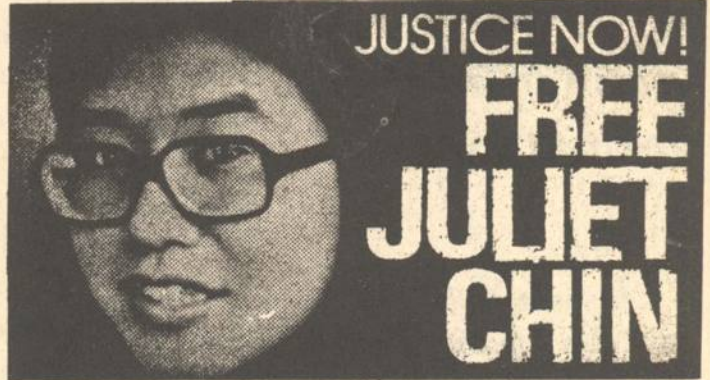
รู้จักหินแร่ไทย
อย่าให้ชาติใด
มากอบโกย

ติดต่อได้ที่
นายประคอง พลหาญ
๖/๓๑ ซอยอากม ลาดพร้าว
กรุงเทพฯ โทร. ๓๘๐๓๑๒

คุณคงไม่โดนแบบเรา

จูเลียต ชิน เขื่อของกฎหมายความมั่นคงภายใน

สนธิสัญญาบังคับทำให้เราต้องตกเป็นอาณานิคมของอังกฤษมาเป็นเวลาหนึ่งร้อยปีเต็ม ในช่วงเวลานี้อังกฤษต้องตกเป็นเหยื่อของการขูดรีดทางเศรษฐกิจและกดขี่ทางการเมือง ขบวนการชาตินิยมอย่างเช่น 'เกสาควนเมลายูดา' ถูกปราบปรามอย่างโหดเหี้ยม หลังสงครามโลกอังกฤษต้องการทุนจำนวนมากไปฟื้นฟูประเทศ จึงไม่ยอมปล่อยเราเป็นอิสระ และ พรบ. ภาวะฉุกเฉิน ๒๔๕๑ ทำให้คนนับพันต้องถูกจองจำโดยไม่มี การไต่สวน

เมื่อเราได้รับอิสรภาพในปี ๒๕๐๐ แล้วรัฐบาลของเรา ก็ออกกฎหมาย 'ความมั่นคงภายใน' มาแทนในปี ๒๕๐๓ กฎหมายฉบับนี้ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการกำจัดฝ่ายค้าน และรักษาสถานภาพของรัฐบาลไว้ ตำรวจสามารถจับคนได้โดยไม่ต้องออกกฎหมาย เพียงแต่หาเหตุผลให้รัฐมนตรีมหาดไทยเชื่อว่าคนนั้นน่าจะถูกรวบกุมได้แล้ว การคุมขังก็ทำได้นานถึงสองปี

คนมาเลเซียอาจจะถูกจับได้ด้วยเหตุผลหลายอย่าง เช่น ผู้นำชาวนาชอฮามัด คัวห์ ถูกจับเพราะนำชาวนาที่ไม่มททำงาน ไปหักล้างงานของป่าที่ไม่มีใครเป็นเจ้าของเมื่อปี ๒๕๑๑ ส่วนสมัยปี ๒๕๐๖ ฝ่ายค้านการรวมมาเลเซียกับสิงคโปร์ตอนนั้น สองปีต่อมาเมื่อรวมกันเรียบร้อยแล้ว ก็โดนจับ ผู้สมัครฝ่ายค้านในชาบาสถูกจับก่อนวันเลือกตั้งครั้งที่แล้ว กุบงเซยถูกจับเพราะใช้คำว่า 'สังคมนิยม' ในสุนทรพจน์ อีกคนหนึ่งโดนจับเพราะมีหนังสือ 'แนะนำลัทธิมาร์ก'

ตามตัวเลขของทางการ จนถึงเดือนมีนาคม ๒๕๑๔ มีผู้ถูกคุมขังกายใต้ พรบ. ฉบับนี้ถึง ๒,๓๓๑ คน ภายในคุกก็เลวร้ายเช่นกัน นายเบ็งเซียงมิงอายุ ๓๑ ปีถูกจองจำมาห้าปี ตอนถูกจับสุขภาพดีมาก แต่ปรากฏว่าต่อมาตายในห้องขัง เมื่อต้นปีที่แล้วนักศึกษามาเลเซียที่ไปเรียนในนิว

ซีแลนด์ถูกจับเพราะกิจกรรมที่เขาไปทำในต่างประเทศ ส่วนเมื่อเดือนเมษายนปีกลาย สมาชิกสมาคมภาษาจีนสิบคนก็โดนจับ ปลายปีนักศึกษามาเลเซียโดนจับเพราะเดินขบวนสนับสนุนการเดินขบวนของชาวนาผู้อดอยาก

ทำไมรัฐบาลถึงต้องทำเช่นนั้น ในเมื่อเป็นรัฐบาลประชาธิปไตยที่ชนมาจากการเลือกตั้ง คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว อิสรภาพที่ได้มาเมื่อปี ๒๕๐๐ นั้น เป็นแต่เพียงทางนิตินัยเวลาล่วงมาถึง ๑๑ ปีแล้ว บริษัทต่างชาติใหญ่ๆ เจ็ดบริษัทก็ยังถือครองที่ดินเพื่อใช้ในการเพาะปลูกถึง ห้าล้านสามแสนเอเคอร์ และเป็นดินแดนส่วนที่สมบูรณ์ที่สุดด้วย การอุตสาหกรรม ๖๐ เปอร์เซ็นต์เป็นของต่างประเทศ หรือไม่กี่ต่างประเทศควบคุม บริษัทอย่างคอลเกตปาล์มลิปคงจะล้มแน่ถ้าไม่มีธุรกิจ在其他ประเทศ

กฎหมายความมั่นคงและกฎหมายอื่นๆ มีจุดมุ่งหมายเพื่อควบคุมพลเมืองและจำกัดอิสรภาพ สหพันธกรรมกรก็ถูกจัดตั้งโดยรัฐบาล และกรรมกรก็ไม่มีอำนาจต่อรองอะไร การที่นักศึกษากรรมกรและชาวนารวมตัวกันทำให้รัฐบาลออกกฎหมายมหาวิทยาลัยปี ๒๕๑๔ ห้ามนักศึกษาออกไปจัดตั้งการรวมกลุ่มให้กับกรรมกรและชาวนาข้างนอกรั้วมหาวิทยาลัย

ในคราวที่นักศึกษาทำการประท้วงการรื้อถอนบ้านของคนยากจนที่รุกเข้าไปสร้างไว้ในที่สงวนที่เมืองดาเซก อูตารา สหพันธนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยมาเลเซียถูกสั่งยุบ แต่นักศึกษาทั่วประเทศก็ยังคงต่อสู้ต่อไปอย่างไม่หวาดหวั่น

ในเดือนธันวาคม ๒๕๑๓ ความอดอยากได้บีบบังคับให้ชาวนาและกรรมกรก่อการประท้วงขึ้นในหลาย ๆ จังหวัด นักศึกษาได้เรียกร้องต่อรัฐบาลให้บรรเทาความทุกข์

ยากของประชาชนอย่างทันด่วน แทนที่รัฐบาลจะขบถ
 ขอบใจต่อความตั้งใจที่จะจัดอภิสิทธิ์ต่างๆ ของนักศึกษา
 รัฐบาลกลับตอบโต้ด้วยการปราบปรามอย่างทารุณ ทหาร
 จำนวนพันบุกเข้าไปในมหาวิทยาลัยทั่วประเทศเพื่อจัดการ
 กับนักศึกษา ผู้นำเยาวชน ผู้นำทางศาสนา และอาจารย์
 มหาวิทยาลัย รวม ๓๘ คนที่ถูกจับกุม หลายคนถูกขังไว้
 เฉยๆ โดยไม่ส่งฟ้องศาล และอีกหลายคนไม่มีใครรู้ว่า
 อยู่ที่ไหน

จูเลียต จิน นักศึกษาสาวคณะสถาปัตยกรรมแห่ง
 มหาวิทยาลัยสิงคโปร์ เป็นตัวอย่างหนึ่งของผู้ที่ถูกจับขังเข้า
 คุกโดยไม่มีการส่งฟ้องศาล รัฐบาลจะอาศัยอำนาจของกฎ

หมายพระราชว่าด้วยการรักษาความมั่นคงภายใน จับกุมและ
 ฝากขังใครก็ได้ จูเลียตถูกจับกุมทันทีที่เธอเดินทางกลับ
 จากสิงคโปร์ โดยที่สาเหตุของการจับครั้งนี้ ไม่เคยมีการ
 แถลงออกมาอย่างชัดเจน เป็นเรื่องที่เป็นไปได้อย่างมาก
 ว่า การจับกุมเธอครั้งนี้ได้ผ่านการหารือกันระหว่างผู้อำ
 นาของฝ่ายมาเลเซียและสิงคโปร์แล้ว เธอเป็นผู้สนับสนุน
 สนับสนุนที่แข็งขันของศูนย์วิจัยความมั่นคง และได้ต่อสู้อย่าง
 ไม่ลดละในการเรียกร้องสิทธิแห่งชาติและประชาชนมา
 ตลอด นับได้ว่า เธอเป็นหนามยอกอกอันหนึ่งของฝ่ายปก
 ครองสิงคโปร์

ฮัชซามุดดิน เรส ประธานและอดีตนเลขาธิการ
 สหพันธ์นักศึกษา馬來เซีย คงจะค่อนข้างโชคดีกว่าคน
 อื่นๆ เขาได้หลบซ่อนตัวตั้งแต่ครั้งรัฐบาลลงมือกวาดล้าง
 ปราบปรามนักศึกษาหลังการสนับสนุนการประท้วงของ
 ชาวมาเลเซียในบาหลี เมื่อเดือนพฤศจิกายนและธันวาคม ปีที่
 แล้ว ขณะที่กรณี 'ตาเชก อูดารา' เป็นตัวอย่างของการ
 ประทุษร้ายของความยากจนในเมือง 'บาหลี' ก็เป็นตัวอย่าง
 ของการปะทุของความยากจนในชนบท

การเดินทางของนักศึกษาในกรุงกัวลาลัมเปอร์
 เมืองอัสซีร์ และเมืองบึงเมือเร็ว ๆ นี้ ไม่ใช่ของใหม่
 จากปี ๒๕๓๐ เป็นต้นมา นักศึกษามลายูทำการประท้วง
 และเดินขบวนต่อต้านรัฐบาลในเรื่องความล้มเหลวของการ
 แก้ไขปัญหาความยากจนในชนบท การทุจริตที่เพิ่มมากขึ้น
 เรื่อยๆ ของต่างชาติ เช่น อังกฤษ ญี่ปุ่น และสหรัฐฯ
 และการคอร์รัปชันในวงบุคคลชั้นสูง ได้ต่างช่องว่าง
 ระหว่างคนร่ำรวยกับคนจนให้ขยายกว้างออกไปอีกมาก

ดังที่ผู้นำในสหพันธ์นักศึกษาได้แสดงเจตนารมณ์
 ไว้ เราจะดำเนินการต่อสู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคมตลอด
 ไป จนกว่า 'เราจะได้ชัยชนะ' พวกนักศึกษามลายู
 ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานระหว่างประเทศหลาย
 แห่ง และจากสหพันธ์นักศึกษาทั่วโลก รัฐบาลมาเลเซีย
 จะปฏิเสธข้อเท็จจริงของความล้มเหลวในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
 ชนบทของพวกเขาไม่ได้เด็ดขาด

ถูกแล้วเรามีรัฐบาลที่ผ่านการเลือกตั้งจากประชา
 ชนเหมือนคุณ รัฐบาล 'ประชาธิปไตย' เหมือนกัน แต่
 เราก็ดูกจับ ถูกขังทรมาน ภายใต้คำขวัญ 'ความมั่นคง
 ภายใน' เราหวังว่าการเปลี่ยนแปลงภายในประเทศไทย
 เร็วๆ นี้ คงไม่ทำให้ประชาชนชาวไทยต้องโดนปราบปราม
 และจับกุมฝ่ายค้านอย่างทารุณเช่นเดียวกับเรา

ฮู กิ

ควายขโมย

‘ชาวไร่ชาวนา ว่าปลุกข้าวด้วยมือ ไล่ทำค้ำมาจนแตกรวงเป็นทอง สมกับที่เสารอ ใครๆก็ชอบ เพราะหยาดเหงื่อแรงงานของคนที่เอาหลังสู้ฟ้าเอาหน้าสู้ดิน ไหุงรันมันได้ให้ปลิงมันเกาะมานานวัน หมอขาวทุกครัวเรือนจึงมีเมล็ดขานมเมอร่อนน่า ก็ให้เลือด ให้เนื้อ ให้ชีวิต’

‘แต่เอ๊ะ! ชาวไร่ชาวนาเรากลับจับมันไว้ในมือไม่อยู่ คนอื่นเขามาขโมยไปจากไร่จากนาจนหมด ทิ้งๆทิ้งๆจับทำด้วยมือตั้งแต่ต้นมาจนจบเป็นเมล็ด มันเล็กนั้นก็จะมีอะไร แต่ควายตัวโตๆเบือเริ่ม ยังรักษาไว้กับตัวไม่ได้ มันจะไม่ให้ใครเขาว่าไงแล้วจะให้พูดว่าไง’

‘ไม่ใช่ไม่ระวังดูแลหรือคนกลางคั่นนะ ชาวไร่ชาวนาไม่ค่อยจะเคยหลับ แต่คนเรานั้นพระอิฐพระปูนเมื่อไร ทำไรไถนามาทั้งวัน กลางคืนยังต้องมาอดหลับอดนอน ถ้างตาเฝ้าควายอีก ก็ต้องเคลมๆไปบ้าง’

‘ถ้างั้นทำไมไม่ทำคอกให้แน่น ตอกสลักประตูให้แน่นๆ ใครมาตอกสลักก็จะได้ยิน’

‘ก็ไม่ใช่ว่าจะไม่ทำ แต่ขโมยมันเอาผ้าซั้บสลักแล้วเอาขวานตอกเท่านั้น เสียงมันก็ดังก๊อบๆเหมือนทุบดิน คนไม่เคยขโมยก็ไม่เคยรู้’

‘อ้อ เคยเจอกับเขาด้วยเหมือนกัน’

‘ต่อให้เอาหนามมาสมรอบคอก ก็ยังมีช่องให้เอาควายออกได้ วิธมันมี นายไม่รู้ว่ควายมันกระโดดได้สูง

กว่าตัวมัน ถ้าทำให้ตกใจ’
‘แล้วทำไม ไม่ผูกเชือกมัดควายให้แน่นๆ’

‘ควายแฉวน มีโซ่ผูกคอตอนกลางคืนทุกบ้าน แต่ว่าขโมยมันก็เอาโซ่พันหลักให้สั้น เอามัดแหลมจุมทกลางควายมันก็จะกระตุกโซ่ขาดทันทีก็ลือลากซุงหนักเท่าไร ควายมันยังลากไปได้ แรงมันมาก จะให้มันหมาไว้เห่าอกด้วยก็ได้ ถ้าไม่โดนยาเบอละกั้งจะได้ยินเสียงมันบ้าง แต่ที่บางที่เขาเอาเศษหนังเฝามาโยนให้มันก็ไปแทะในป่าหลังบ้าน โน่นแล้วนาย หมาเห่านั้นไม่สำคัญหรือ ขโมยมันพร้อมที่จะเอาควายไปทิ้งๆ ทหมาเห่า ถ้ามันจะเอา’

‘อ้าว ทำไมเราไม่ลูกขนมมาดูแล’
‘ขนมลูกก็ตาย มันยังดับ เพราะพวกมันจะมีอยู่คนหนึ่งเอาบนสองขนมมาบนบ้าน เราไหวตัวมันก็กดเปรียงไม่กลัวตัวตายก็ต้องกลัวลูกเมียจะพลอยตาย มันไม่แต่เท่านั้น พอได้ยินว่าขโมยเข้าก็นอนสนกันทั้งบ้านแล้ว อยากรจะบอกว่ารีบๆเอาไปเร็วๆเถอะ อย่าน่าแกงกันเลยนะพ่อคุณ ลูกช่างกลัว ไม่มีใครมองเห็นตัวพวกมันหรือมดมาก อย่าน่าเขามาขโมยควายเลยนาย ว่าแย่งควายก็แล้วกัน ที่ไม่แย่งกลางวันก็เพราะมันมองเห็นกันง่าย’

‘ทำไมไม่หาบันมาไว้สู้ ยังขนมฟ้าขนมกันยังดี’

‘บันห่างยังมีที่ไหน นอกจากบนเถอนมีไว้เสียค่าปรับ คนทำกินช่อๆบันไว้ก็ยังใครยาก ไม่กล้า คัดไม่คด หลวงเขาก็จะว่าทำเกินกว่าเหตุ ขโมยเขารู้ได้ ก่อนจะขโมยเขาแน่ใจแล้วว่าเรามาทำอะไรบ้าง มีพวกพ้องมากหรือไม่ คนใหญ่ๆใจสู้เขาก็ไม่ขโมยกัน’

‘เลยพอขโมยเข้า ก็ไม่ต้องทำอะไร ให้เขาเอาไปเฉยๆ ไม่ร้องขอให้ใครช่วย’

‘ตะโกนโวยวายตอนขโมยไปแล้วนี่ทำเนน่าย ชาวบ้านชาวเมืองก็แห่กันมา แต่ว่ากว่าจะลงเรือนได้เขาก็ต้องรอนาน จนพึ่งแน่ใจในว่าขโมยไปไกล ไม่มีใครซุ่มดักยิงกลางทางนั่นแล้ว เขาก็จะย่องๆมาช่วย ไม่ใช่พอได้ยินเราตะโกน ก็ซุ่มซำมวิ่งมาตาย แล้วเขาก็ช่วยเราตาม’

‘ทำไมไม่วิ่งอ้อมไปสกัดหน้า’
‘ไม่มีใครรู้ขโมยไปทางไหน’

‘รอยควายมี’
‘มี แต่รอยก็ไปวนเป็นวงอยู่เรื่อยๆ ประเดี๋ยวก็กลายเป็นไปทางซ้าย แต่

แล้วหักกลับไปทางขวา ตรงไหนหลุมๆมันก็จูงควายวนจนรอยหายไม่ก็จูงควายย้อนรอยปล่อยให้เราวิ่งตรงไป ไม่ใช่วิ่ง ที่จริงเดิน ไปเร็วนักก็กลัวขโมยมันจะแอบซุ่มเล่นงานเอาได้’

‘แต่ขโมยมันไปไว้มาก เพราะมันจูงควายวิ่ง ให้คนหลังเอามัดแหลมจุมสะโปกควาย จะไปให้เร็วเท่าไรก็ได้ ชาวไร่ชาวนารู้กันว่าถ้ามันเอาควายออกพ้นคอกได้ก็ไม่ต้องตาม ให้รับหาเงินไปได้ ถ้อยากได้กิน’

‘เอ๊ะ! งั้นรู้ว่ใครขโมยนะซ้’
‘ไม่ เราต้องรู้วิธี ต้องตั้งคนส่งข่าวกัน รับชนควายบางตัวออก

เที่ยวกราบกรานส่งข่าวทั่วๆไป ว่าควายเราพลัดมา รูปร่างหน้าตาขนเขาเป็นอย่างไร พลาดหลงมา บอกวันที่ไป ใครพบเห็นให้ช่วยขอไว้ด้วย ช่วยส่งข่าวที่ จะจ่ายเงินคนให้ จะไปพดค้นๆว่าควายเราถูกขโมยมาละก็ ไม่มีวันได้’

‘อ้าว ถึงยังงี้ เราก็ต้องมีการจ่ายเงินกันแล้วแลกเอาควายมา เราพาเจ้าหน้าที่บอกเลยจะเป็นไรไป’

‘ถ้าเจ้าหน้าที่เขากล้าเสี่ยงช่วยก็โชคดี ที่จริงเจ้าหน้าที่เขารู้ว่ใครบ้านไหนชอบขโมยควาย เพราะเขาจับขอไว้เต็มคอก ถ่าลงว่าควายได้ก็ต้องมีหูตารอบตัวยิ่งกว่าสับประรดใครเข้าใกล้ที่เขาเห็นว่าทำไม่ได้ ก็

จากคอกไปซ่อน เจ้าหน้าที่ไม่มีหลักฐานอะไรจะไปจับเขาได้ มันจะผิดกฎหมาย’

‘ถ้างั้นก็ใช้กฎหมาย เอาพวกเราชาวบ้านบุก’

‘ก็ได้ ถ้าชาวบ้านเต็มใจช่วย แต่เราก็ต้องรวมคนได้มากจริงๆบางที่ต่อตามหลายวัน ต้องหาของกินให้พอเขา จะเอาเงินที่ไหนทำแบบนั้น จะทำให้ขโมยฆ่าควายกินเนื้อเร็วเข้าด้วย เลยควายก็ไม่ได้ เปลืองเงินเปลืองทองมากด้วย แทนที่จะไล่ควายถูหน้อย ก็ต้องไปซื้อควายใหม่แพงขึ้นไปอีก ต้องเอามาฝึกหัดให้เคยกันไถ เสียเวลาอีก’

‘นาย คนที่เขารับซื้อควายต้องเป็นคนมีเงิน และเขาเป็นใหญ่เป็นโตอยู่ในเมือง หนังสือพิมพ์เขายังเคยลงว่าถึงขนาดเป็นคู่แทนก็มี ไอ้การค้าขายควายวู้ก็เป็นอย่างอย่างหนึ่ง ควายเข้าๆออกๆทุกคอกบ้านทำวันละไม่รู้กี่สิบ พวกเราเคยไปพบควายที่หายเข้า ปนอยู่กับของเขาในคอกนั้น ท่านก็ใจดี ไม่ว่าอะไรคนของเขาก็มีโอกาสเชื้อซ่าไปรับซื้อของขโมยได้ เห็นใจเขา ท่านให้เอาตัวควายไปยื่น พวกเรากลับบ้าน เอาตัวไปแสดง แต่หาตัวควายไม่ได้ ไม่รู้ว่าย้ายไปไหนแล้ว เขาก็หาว่าเราตาฝ้า ว่าไปใส่ความเขา เราก็นึกๆดูก็จริง ตามควายจนท้อใจ เหน็ดเหนื่อยเหลือกำลัง ลูกตามันอาจจะตาย ก็ต้องเลิกกัน’

‘นายเคยวันพวกขโมยเขาใช้รถบรรทุกขนควายกันแล้วตอนเอาขึ้นรถให้ได้ เขาว่าส่งเมืองนอกบิลละหลายตัวละแพงๆ เรื่องจะไปถามไถ่อย่างแต่ก่อนนั้นยาก รถนั้นก็วิ่งบนถนนหลวงเรานี้ ใครจะช่วยหยุดรถนั้นได้’

เทพศิริ สุขโสภา

จากโฮจิมินห์ถึงเปลืองวรรณศรี
สชาติ สวัสดิ์ศรี บรรณาธิการ
สำนักพิมพ์ดาวเรือง ๒๕๑๘
๒๑๗ หน้า ๑๒ บาท

อาจเป็นเพราะงานทางด้านสังคมศาสตร์ปริทัศน์ มีน้อยลง สุชาติ สวัสดิ์ศรี จึงมีเวลารวบรวม 'ของเก่า' ออกตีพิมพ์เป็นเล่ม และ จากโฮจิมินห์ถึงเปลืองวรรณศรี ก็เป็น 'ของเก่า' อีกเล่มหนึ่งในบรรดาหนังสือเล่มของสุชาติ สวัสดิ์ศรี ที่ออกสู่บรรณพิภพอย่างค่อนข้างดี ในระยะหลังๆ นู่น

จากโฮจิมินห์ถึงเปลืองวรรณศรี ตามถ้อยคำของสำนักพิมพ์เป็นหนังสือรวมบทสัมภาษณ์ของผู้นำฝ่ายซ้ายในอินโดจีน บทสัมภาษณ์สำคัญๆ ที่รวมไว้ในหนังสือเล่มนี้ ล้วนเคยตีพิมพ์มาก่อนแล้วทั้งสิ้น และส่วนใหญ่เคยตีพิมพ์ในสังคมศาสตร์ปริทัศน์

อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่า บรรณาธิการผู้รวบรวมมิได้ให้อรรถาธิบายว่า ได้ใช้หลักเกณฑ์อะไรในการพิจารณาว่า ใครเป็น 'ผู้นำ' และใครเป็น 'ซ้าย' จึงทำให้อุด

สงสัยมิได้ว่า ผู้ให้สัมภาษณ์บางคน เช่น นายสตัน ห้วนหน้าหน่วยเขมรแดงประจำปอยเปต จะถือได้ว่าเป็น 'ผู้นำฝ่ายซ้าย' ได้ละหรือ

ลักษณะร่วมกันของบรรดาผู้ให้สัมภาษณ์ในหนังสือเล่มนี้ ก็คือ คนเหล่านี้ล้วนแต่มีเลือดรักชาติอันแรงกล้า และส่วนใหญ่ของคนที่เหล่านี้ได้มีส่วนโดยตรง ในการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งเอกราชของประเทศชาติแห่งนี้ การกอบกู้เอกราชเป็นขบวนการอันปูดราวและขมขื่น เพราะไม่เพียงแต่ต้องต่อสู้กับประเทศจักรวรรดินิยมผู้ทรงพละกำลังอย่างเช่นสหรัฐอเมริกาเท่านั้น หากทว่าบ่อยครั้งที่ต้องเช่นฆ่าคนทมิฬเชื้อชาติเดียวกันอีกด้วย ในเมื่อยังมีคนชาติเดียวกันอีกเป็นอันมากที่ยอมตกอยู่ใต้แอกของประเทศจักรวรรดินิยม เพียงเพื่อให้ได้มาซึ่งอามิสสินจ้าง ทรัพย์สินศฤงคาร และประโยชน์ส่วนตน

แม้จะต้องเผชิญกับการรุกรานและการใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรมจากประเทศอภิมหาอำนาจ ผู้พยายามหว่านเงินเพื่อให้นานาประเทศเห็นชอบกับปฏิบัติการของตน แต่บรรดาผู้นำแห่งอินโดจีนก็หาได้ย่อท้อแต่ประการใดไม่ สำหรับชาวเวียดนาม มรดกที่ได้รับตามทฤษฎีในพิณัยกรรมของโฮจิมินห์ ก็คือ

“... การต่อต้านรุกรานของอเมริกาอาจต้องยืดเยื้อต่อไปอีก ประชาชนคงจะต้องเสียสละเลือดเนื้อและทรัพย์สินมามากกว่านี้ แต่ถึงอย่างไร พวกเราก็จะต้องต่อสู้กับอเมริกาจนได้รับชัยชนะในขั้นปลาย ทรายเท่าที่แผ่นดิน แผ่นน้ำ ประเทศและประชาชนของเรายังมีอยู่ เราจะพิชิตอเมริกาศัตรูผู้รุกรานให้พ่ายแพ้ เราจะสร้างสรรค์ประเทศให้สวย

งามมากกว่าเก่าเป็นสิบเท่าตัวคุณ” (หน้า ๖)

อาชญากรรมที่ประธานาธิบดีอเมริกันคนแล้วคนเล่าได้ก่อขึ้นนั้น มิได้จำกัดเฉพาะในเวียดนาม หากครอบคลุมตลอดทั้งลาวและกัมพูชา การโค่นล้มรัฐบาลเจ้าสหกันต์ และการทิ้งระเบิดในลาว โดยอาศัยเครื่องบินจากฐานทัพในประเทศไทยก็ถือว่าเป็นสิ่งทรูฐบาลอเมริกันไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบได้ การปฏิเสธเอกราชและอิสรภาพอันชอบธรรมของชาวอินโดจีน นับเป็นการกระทำอันน่าละอายและน่าอดสู่อีกดึกดากที่ผ่านมา ล้วนแสดงให้เห็นว่าประธานาธิบดีอเมริกันคนแล้วคนเล่าต่างมีจิตวิสัย แห่งจักรวรรดินิยม และกว่าที่คนอเมริกันจะรู้สึกสำนึก เราก็คงต้องสูญเสียชีวิตมณุษย์นับหมื่นนับแสนคน

ไม่ว่าสหรัฐอเมริกาจะใช้เล่ห์เพทุบายอย่างไร และไม่ว่าสหรัฐอเมริกาจะทุ่มเงินจำนวนมหาศาลเพียงใด ก็ไม่สามารถทำลายพลังการต่อสู้อันทรหดของประชาชนผู้รักชาติแห่งอินโดจีนแต่ประการใดไม่ ถึงจะมีการหนุ่คนคนพเนียงขนต่อตา ขบขบวนการกบฏ แต่ประวัติศาสตร์ก็ได้ชี้ให้เห็นว่า ความพยายามดังกล่าววนลุ่มเหลวเพียงใด ดังที่นายโชต เพชรราตี รัฐมนตรีกระทรวงเศรษฐกิจและวางแผนแห่งราชอาณาจักรลาว และหัวหน้าคณะผู้แทนฝ่ายแนวลาวยุติการปะจันครเวียงจันทน์ ได้ชี้ให้เห็นว่า

“-- พวกผมเรียกทหารฝ่ายนั้นว่าเป็นทหารรับจ้าง เพราะเขามีเงินเดือน เขารบเพราะเขากินเงินเดือน แต่ทหารฝ่ายผมไม่มีเงินเดือน แต่เขามีสิทธิประโยชน์ชาติเป็นอันหนึ่ง

อันเดียวกัน เขากำลังต่อสู้มารุกราน
อย่างไม่เสียค่ายชีวิต--" (หน้า ๕๐)

เมื่อลูกแรงกดดันใหม่การเจรจา
เพื่อสันติภาพ แม่สหรัฐอเมริกาจะ
หลีกเลี่ยงมิได้ แต่ก็พยายาม 'ตะ
ถ่วง' การเจรจาให้ยาวนานที่สุดเท่าที่
จะนานได้ ความข้อนไม่เพียงแต่จะ
ปรากฏในบทสัมภาษณ์นายเลดกัถ์
หัวหน้าคณะผู้แทนเวียดนามเหนือใน
การเจรจาสันติภาพที่ปารีสเท่านั้น
(หน้า ๓๓-๕๘) หากทว่ายังเปิดเผย
โดยชาวอเมริกันผู้รักความเป็นธรรม
อีกด้วย ดังที่นายท็ด ชูลด์ได้กล่าวว่า

"--เมื่อมีข้อเสนอทางเวียด
นามเหนือจะรับได้' เขา (เฮนรี คิส
ซิงเจอร์) ก็จะไม่บอก เล ดัก ถ์
โดยตรง แต่จะบอกกับจีนและรัสเซีย
แทน ซึ่งก็เท่ากับพยายามดึงให้ทั้ง
รัสเซียกับจีน เขามาพัวพันกับการ
เจรจา เพื่อผลประโยชน์ของสหรัฐฯ
--" (หน้า ๓๖)

ดังนั้น แทนที่สหรัฐอเมริกาจะ
ถอนตัวจากอินโดจีนอย่างสมเกียรติ
กลับต้องอำลาจากไปอย่างน่าอับยศ
และอย่างน่าสมเพช

ต่อแต่นั้นไป อนาคตของอินโด
จีนจะเป็นอย่างไร

สำหรับกัมพูชา เจ้าหนุ่มมีความ
เห็นว่า "--ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นระ
บอบการปกครองใดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกเคียงได้ จะไม่มีมีการคอร์ปชั่น
เว้นเสียแต่จะเป็นระบอบการปกครอง
ของคอมมิวนิสต์--" (หน้า ๑๓๓-๔)

สำหรับ นายโชต เพชรรัส ให้
ความเห็นว่าเป็น "..." เราจะไม่รับเอา
ระบอบใดระบอบหนึ่งโดยตรง เพราะ
การกระทำเช่นนั้น ก็เหมือนเอาเสา
สำเร็จรูปของคนอื่นมานั่ง ซึ่งมีนัย
จะคับตรึงนั้น หลวมตรึงไม่เหมาะ
สมกับร่างกายของเรา..." (หน้า ๕๑)

กรณีของไทยจะแตกต่างจาก
ลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพราะ
ไม่เพียงแต่ไทยจะไม่ต้องเผชิญกับ

การรุกรานโดยมหิทธานภาพทาง
ทหารจากประเทศอภิมหาอำนาจเท่า
นั้น หากทว่ายังมีส่วนสนับสนุน ไม่
ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม ให้ประเทศ
อภิมหาอำนาจรุกรานประเทศเพื่อน
บ้านอีกด้วย การเดินทางนอกอเมริกัน
เป็นเวลาเกือบสามสิบปี ประกอบ
ความรู้สึกหวั่นผ่นแคลนประเทศ
เพื่อนบ้าน ทำให้ไทยขาดการกระชับ
สัมพันธ์ไมตรีกับประเทศเหล่านั้นเท่าที่
ควร และนั่นเป็นบาดแผลที่รัฐบาลไทย
จักต้องหาทางเยียวยาในอนาคต
เพราะจากคำสัมภาษณ์ของผู้นำเวียด
นาม ลาว และกัมพูชา ต่างแสดง
ความขมขื่นต่อการปฏิบัติที่ไทยมีต่อ
ประเทศเหล่านั้น

ข้อสนับสนุนความข้างต้น จะ
เห็นได้จากคำให้สัมภาษณ์ของเจ้าส
หนุ ซึ่งกล่าวว่า "... เราไม่อาจ
ซ่อนได้ว่า เขา (ไทย) เกือบดพวก
เรา และคิดแต่จะคว่ำเอาจังหวัดทาง
ภาคตะวันตกของเรา เช่นที่เขาเคย
ทำมาแล้วในปี ๒๔๘๓ ... ท่านทราบ
ไหมว่า ข้าพเจ้าเป็นตัวที่เขาไม่พอใจ
โดยเฉพาะ..." (หน้า ๑๒๖) และ
ทุกครั้งที่มีการทูตฝรั่งเศสพยายามที่
จะเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ
ทั้งสอง "... ทุกครั้ง กรุงเทพฯ
ปฏิเสธการยอมรับอธิปไตยของเรา
บนเขตแดนที่บรรดารัฐทั้งหลายส่วน
ใหญ่ได้รับรองแล้ว..." (หน้า ๑๒๗)

ผู้นำลาวก็มีความรู้สึกไม่แตก
ต่างจากเจ้าสหนุเท่าใดนัก เมื่อนาย
โชต เพชรรัส กล่าวว่า "... ข้าพ
เจ้ารู้สึกเสียใจที่ต้องกล่าวว่า ประ
เทศไทยซึ่งเป็นบ้านพี่เมืองน้อง ใ
นโยบายและดำเนินนโยบายที่ไม่เป็น
มิตรต่อประชาชนลาวอย่างเสมอ
หน้า..." (หน้า ๕๔)

แต่ถึงกระนั้นก็ตาม นายโชต
เพชรรัส ได้กล่าวอย่างถูกต้องว่า
"... แม้น้ำโขงมีอาจจะตัดเราให้

ขาดจากกันได้ ถึงแม้ว่าฝั่งซ้ายจะมี
สันติภาพ แต่ฝั่งขวายังคงมีสงคราม
รุกรานอยู่ สันติภาพในฝั่งซ้ายจะมี
ความหมายอะไร..." (หน้า ๑๐๐)

ปัญหาจึงมีอยู่ว่า ไทยจะสามารถ
เยียวยารอยแผลอันลึกถ้านได้อย่างไร
ไม่เพียงแต่ไทยจะมีปัญหาทาง
การเมืองระหว่างประเทศ ภายใน
ประเทศเอง ก็ยังมีปัญหาความไม่
เป็นธรรมต่าง ๆ ดังที่นายเปลื้อง
วรรณศรี ได้เปิดเผยความในใจว่า
เคยคิดอยากเป็นหมอ อยากเป็นทนาย
ความ และอยากเป็นกวีและนักประ
พันธ์

"... ข้าพเจ้าเป็นหมอ ข้าพเจ้า
ขวนขวายผู้ชดรดใหม่ชวดอยู่ ก็เท่ากับ
ข้าพเจ้าสนับสนุนให้เขาทำการชดรด
ต่อไป ถ้าข้าพเจ้าขวนขวายผู้ชดรด
ซึ่งยากจนจนเกิน ไหมชวดอยู่ ก็เท่า
กับช่วยให้เขาต้องผจญทนทุกข์ทร
มานอยู่กับการถูกชดรดต่อไป..."
(หน้า ๒๑๓)

นอกจากการกดขี่ชดรดผลประ
โยชน์ระหว่างชนชั้น ซึ่งเป็นปัญหา
พื้นฐานสำคัญของสังคมไทย ในขณะ
นี้แล้ว การปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
ต่อชนกลุ่มน้อย ซึ่งมีจารัตวัฒนธรรม
แตกต่างกัน ก็เป็นปัญหาสำคัญอีก
ปัญหาหนึ่ง ดังจะเห็นได้จากคำให้
สัมภาษณ์ของตงกู ยะลาเนาแซ (หน้า
๑๕๓-๒๑๓)

แม้ จากใจจินที่ถึงเปลื้อง วรรณศรี
จะเป็นหนังสือรวม 'ของเก่า' แต่
'ของเก่า' ที่รวมไว้ในหนังสือเล่ม
นี้ ล้วนมีคุณค่าที่จะเตือนสติให้เรา
ระลึกถึงความไม่เป็นธรรม และอาช
ญากรรมต่างๆ ที่ผู้มีอำนาจทางการ
เมืองก่อชน

รังสรรค์ ธาระพรพันธ์

แผ่นดินแม่

มีคนบอกเราว่าชอบดูแต่หนังฝรั่ง ไม่ดูหนังไทย ไม่อุดหนุนคนไทยด้วยกัน เราก็กเลียดมาคิดกับตัวเองว่ามันจริงเช่นนั้นหรือ ความจริงหนังฝรั่งห่วยๆ ไม่ได้ความก็มีไม่น้อยและหนังไทยเท่าที่ผ่านมานในอดีตไม่ว่าจะเป็น 'สุภาพบุรุษเสื้อไทย' (สุวิทย์ สัตยวงศ์-แสดงนำ) 'กำนันม' (จารี สวคนธ์น้อย-แสดงนำ) 'สันติ-วัฒนา' (เรวัต ศรีวิไล-แสดงนำ) 'ล้างบาง' (ทักษิณ แจ่มผล-แสดงนำ) 'ร้ายก็รัก' (ประจวบ ฤกษ์ยามดี-แสดงนำ) และอีกหลายต่อหลายเรื่องเท่าที่จำได้

เราออกกับตัวเองเสมอว่า ฉันทันแหละแฟนหนังไทยขนานแท้และดั้งเดิม ติดตามมาตั้งแต่ มิตร ชัยบัญชา และเพชร เขาวยราษฎร์ ยังไม่มาเปิดตลาดหนังไทยยุค 'หนังต่อเจ็ด' ให้กับ ส. อาสนจินดา

เราทันแหละแฟนหนังไทยติดตามมาตั้งแต่วิกหนังข้างบ้านแถบชานเมืองยังเป็นที่โรงมุงจาก จนบัดนี้เจ้าของวิกอารายชน และชายาวิกหนังเป็นตักสองชนแล้ว

เมื่อตอนนั้นไม่ว่าหนังชายาหรือหนังฉายงานบวชนาค หนังไทยรุ่นเราเป็นเด็ก ดูแล้วรู้สึกไม่ห่างไกลจากความเป็นจริงที่รอบตัวมากนัก ความจริงที่คิดเช่นนั้นอาจเป็นเพราะเรายังเด็ก คิดแต่สนุก ขอให้ดูหนังเป็นพอ ถึงหนังไม่ตักขอให้ดู

เราว่าพอเขาเปิดเพลง 'สยามมานสติ' ดังขึ้นเมื่อใด ก็เป็นอันรู้ว่าเพลงนี้เป็นเพลงสุดท้าย ใครอยู่นอกจุดนี้ ๕๔

โรงก็รีบเข้านั่งประจำที่ได้ ใครยังเดินมาไม่ถึง ก็ต้องวิ่งกันแล้ว ต้องวิ่งกันหน่อย เพราะเดี๋ยวไม่ทันดูหนังตัวอย่าง

นั่นแหละที่พิสูจน์ว่าเราเป็นแฟนหนังไทยเก่าแก่มานาน เราไม่มีอคติกับหนังไทยแม้แต่เล็กน้อย หากว่าในเวลาต่อมา เมื่อหนังไทยเริ่มเบ็ดเตล็ด 'นานา' ยุค 'เบ๊จ๋า' และ 'บ้านทรายทอง' และเมื่อกางเกงแดงแรงฤทธิ์เริ่มนำพลพรรคทั้งเจ็ดออกอาละวาด

การวาดลวดลายทั้งหลาย ไม่ว่าจะ จাঁตบ จাঁเปลาะ จাঁเหมาะ เข็มมวย จাঁตั้งกวย แซล จাঁอ๊กกั เมฆยันต์ ฯลฯ ตลอดจนการแต่งฤทธิ์ของ 'เล็บครุฑ' โดยนายชัชชัช ได้ทำให้วัยเด็กของเราหายไป พร้อมกับเสียงเพลง 'ไกรธรรณไกรรุดาวแดนไทย' กลับมีความหมายเพียงแค่การสร้างหนัง แบบสุกเอาเผากิน

หนังไทยยุค 'นานา' ได้ประกาศตัวเองออกมาพร้อมๆ กับจอมพลผัดขาวแดง และการปลุกผีในยุคนั้น 'สงครามเย็น' นั้นเองที่มิตร ชัยบัญชา เพชร เขาวยราษฎร์ สมบัติ เมทะนี เมตตา รุ่งรัตน์ ฯลฯ ได้ก้าวเข้ามา และเราได้ก้าวออกไป-ห่างออกไป ไกลออกไป แม้ใจยังจะฝืนค้นหา และอดชำเลืองมองด้วยใจคิดถึงอยู่ก็ตาม

เหตุนี้อะไรก็ตามกับหนังหน้าเก่าไม่ว่าจะคุณาภา พันท้า หรือผู้กำกับหนังหน้าใหม่เช่น เป๊ยก โปสเตอร์ สักกะ จารจินดา ม.จ. ชาตรีเฉลิม ยุคล ชรินทร์ นันทนาคร ฯลฯ เผย

โฉมหน้าออกมา เราจึงไม่หวั่นไหวที่จะติดตาม

เราไปดูหนังของพวกเขาเสมอ แม้จะไม่หวังมากนัก เพราะวัยเด็กผ่านมานาน แต่เราก็กะแค้นใจไว้ไม่ค่อยจ้องจับผิดแต่อย่างใด เราเห็นว่าพวกเขาลงทุนกันครั้งละมากๆ และมีไม่น้อยที่ถึงกับล้มจมหมดตัว และบางคนก็ปลอกกลอกผู้หญิงที่ร่ำรวย

เมื่อวันก่อนเราไปดู 'แผ่นดินแม่' หนังไทยระบบ ๓๐ ม.ม. เสียงรอบทิศทางของชรินทร์ นันทนาคร

เรารู้สึกตื่นตัวในความแปลกใหม่หลายอย่าง หนังไทยเดี๋ยวนี้มีเทคนิคคิดค้น มุกกลองสะอาด และสวยชวน แต่ถึงอย่างไรก็ยังสะดุดสะดอมในความบังเอิญ และความไม่สมใจหลายอย่างของตัวละคร และฉากไม่สมจริง แม้จะทำเป็นมองข้าม แต่ก็อดไม่ได้ที่จะจับผิด อย่างน้อยที่สุดความไม่ธรรมดา และเอาใจตลาดอย่างไม่หมดผล ได้ทำให้หนังไทยหลายต่อหลายเรื่องมีเอกลักษณ์ออกมาอย่างหนังคือยาวเกินไป

'แผ่นดินแม่' เริ่มต้นด้วยไตเติลรูปเขียนประกอบคำบรรยายถึงเหตุการณ์เรื่องปฏิวัติ ๒๔๗๕ การปราบขบถบรรดาของฝ่ายรัฐบาลได้อย่างไม่เลว แต่การดำเนินเรื่องรู้สึกรวบรัด เพราะจู่ๆ ก็ปล่อยให้ 'เซาว์' (สมบัติ เมทะนี) เป็นฝ่ายขบถไปโดยไม่บอกที่มา

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับตัวละคร ที่หนีชีวิตเมืองออกไปเป็นชาวนา และต้องตกอยู่ภายใต้การกดขี่

ของเจ้าของที่ดิน
 ในเนื้อเรื่องมาเป็นบทประพันธ์
 ของ 'ระพีพร' ได้พยายามชี้ให้เรา
 เห็นว่า 'เซวี่' ซึ่งถูกตราหน้าว่า
 'ขบถ' นั้น เป็นคนรักความเป็นธรรม
 ดำรงดี เมียของเขาซึ่งหนีตามกัน
 มานานเป็นคนหัวเก่า ที่ยังไม่ยอมรับ
 ความเปลี่ยนแปลงใดๆ ทั้งสิ้น แม้
 แต่ปัญหาข้อพิพาทระหว่างพ่อของ
 มะลิ ซึ่งเป็นศักดิ์นาเก่า และกำนัน
 ซึ่งเป็นเจ้าตำรับนายทุนเจ้าของที่ดิน
 เนื้อหาดูเหมือนจะเน้นความขัด
 แย่งทางผลประโยชน์ส่วนตัว มาก
 กว่าที่จะชี้ให้เห็นว่าชาวนาชาวไร่ทั่วไป
 ซึ่งทำกินอยู่กับที่ดินนั้น ล้วนแต่ถูก
 กดขี่และทอนไม่ไหวก่อนไปเป็นโจร
 ปัญหาที่ดิน ที่ชาวนาและเจ้า
 ของที่ดิน ในชนบทไทยถือเป็นเรื่อง
 ใหญ่ หากแต่เนื้อหาที่แสดงออกของ
 'แผ่นดินแม่' ดูจะเน้นเรื่องบุญกรรม
 มากเกินไป จนคล้ายกับว่าชาวนา
 ในท้องเรื่องที่ถูกกดขี่มาตลอดนั้น

เป็นคนที่ไม่ทำชั่วอะไรนัก
 เช่นฉากตอน โกรธแค้นจะไป
 เผาบ้านกำนัน เพราะถูกโกงโดนด
 ทัดินไป แต่พอได้ยินเสียงประกาศ
 ว่าจะมีเพลงลูกทุ่งมาเล่นทั่ววัด ก็กลับ
 ลืมความโกรธเสียสิ้น หันหน้าเดิน
 ไปวัดแทน
 นี่คือความไม่ สมเหตุสมผล
 เพราะ 'แผ่นดินแม่' ไม่ใช่เรื่องสม
 ขอมระหว่างบุญกรรมและความสนุก
 จากเพลงลูกทุ่ง หากแต่อยู่ที่ปัญหา
 ความไม่เป็นธรรมทางสังคม ที่มีอยู่
 ในสังคมไทยตลอดมาทุกสมัย
 ความสำเร็จของ 'แผ่นดินแม่'
 นั้น ถ้าจะมีอยู่ที่คือ แสดงให้เห็น
 ความสำคัญของคนธรรมดาที่ได้รับ
 ความไม่เป็นธรรมในชนบท หากแต่
 ความสำคัญนั้นบางที่เป็นปัญหาข
 ใหญ่เกินกว่าที่ ชรินทร์ นันทนาคร
 จะกล้าหาญออกมาชี้ให้เห็น ได้
 เด็ดขาด
 เพราะเหตุนี้คำพูดของมะลิใน

ตอนใกล้จบของเรื่องที่กล่าวออกมา
 ว่า "ความยุติธรรมไม่มีในโลกแต่มี
 อยู่ในหัวใจของตัวเอง" นั้นฟังแล้ว
 เหมือนกับเสียงบันของกนสร้างหนึ่ง
 เรื่องเองเออมาก ๆ และเป็นเสียง
 ของคนที่ต้องการจะรักษาสถานะเดิม
 ที่ไม่ต้องการเห็นความเปลี่ยนแปลง
 อะไรมากไปกว่าสิ่งเดิม
 ดังนั้นการทะเลาะวิวาทกับเซวี่ ซึ่ง
 ต้องรับโทษเพราะประพฤติดังที่เป็น
 โจร ปล้นคนรวยมาให้คนจนว่า "ถึง
 จะถูกขังออกก็สืบ แผ่นดินนก็ขังรอ
 เธออยู่เสมอ"

ถูกต้อง แผ่นดินนขังรอเราอยู่
 เสมอ เพราะแผ่นดินเกิดมาพร้อมกับ
 โลก แผ่นดินเป็นธรรมชาติที่หลุด
 มาจากดวงอาทิตย์ ไม่มีใครเป็นเจ้าของ
 ของแท้จริงกับมัน นอกจากผู้ที่ใช้
 แรงงานกับมัน
 แต่แผ่นดินแม่ของชรินทร์ นั้น
 ทนาคร จะรออยู่เพื่อใครเล่า เพื่อลูก
 ที่กำลังหอมแห่งรุ่งโรย และกำลัง
 ตายจาก เพราะนานมของแม่ที่ไหล
 ออกมาเป็นพิษเช่นนั้นหรือ
 แผ่นดินแม่ แผ่นดินของใคร
 กัน คำถามที่เราถามตัวเองเมื่อเดิน
 ออกจากโรง

เกิดขึ้น

'แผ่นดินแม่' เป็นภาพยนตร์ไทย
 ระบบ ๑๐ มม./ ชรินทร์ นันทนาคร กำ
 กับการแสดง และอำนวยการสร้าง/ ส.
 อาสนจินดา สร้างบทภาพยนตร์/ 'ระพีพร'
 ประพันธ์เรื่อง/ 'นันทวัฒน์' ผู้ช่วยผู้กำ
 กับการแสดง/ สานิตย์ วัชรตันตระกูล นิยม
 ศรีสวรรณ วิสิทธิ์ แสนหว่า ถ่ายภาพ/ สอาด
 คุปตารักษ์ กำกับฝ่ายศิลป์/ เพชรรา เชาว
 ราษฎร์ สมบัติ เมทะนี แสดงนำ/ ฉายวัน
 ละ ๔ รอบ ที่เฉลิมไทย อินทรา และ
 ตามย่าน

ความอัศจรรย์ของซิการ์

“เฮ้ คุณบุญชูวันนี่มีอะไรบ้าง”

“ผมขอประท้วง ทำไมท่านนายกรัฐมนตรีถึงถามแต่คุณบุญชู ผมทวิช มีเรื่องที่จะเสนอคณะรัฐมนตรีเหมือนกันนะ”

“คุณทวิช คุณจะเอาอย่างไร คุณบุญชูอยู่พรรคเดียวกับผม ผมก็ต้องเรียกก่อน”

“ผมทวิช ถึงไม่ได้อยู่พรรคเดียวกับท่านนายกฯ แต่ท่านนายกฯอย่าลืมว่า พรรคผมทำให้ท่านนายกฯนั่งหัวโต๊ะนี้ได้”

“ท่านนายกฯครับ จะเอาอย่างไรก็เอาทันทีเร็วๆ เข้าเถิดครับ เมื่ยมรรอดูตรงกับผมอยู่ข้างนอก”

“ท่านนายกฯครับ ผมขอมให้คุณทวิชเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีก่อน ผมเชื่อว่า คุณทวิชคงไม่มีอะไรพูดมาก นอกจากเรื่องป๊อ”

“คุณบุญชู คุณพูดอย่างไร ผมมีเรื่องพูดมากกว่านั้นอีก เรื่องน่าตาลของคุณรอดได้ไม่ใช่หรือ”

“หยุด . . . หยุด . . . ผมบอกแล้วว่า พูดกันเร็วๆ หน่อย เมื่ยมรรอดูอยู่ข้างนอก”

“เรื่องมันเป็นอย่างนั้นครับ เด็กของผมมาบอกผมว่า เด็กของท่านนายกฯ ไปปล่อยข่าวเรื่องผมกินป๊อ”

“ใครบอกคุณ เรื่องอะไรผมจะไปทำอย่างนั้น เราไม่น้อยู่คณะรัฐมนตรีด้วยกัน ไปทำอย่างนั้นมันก็ไม่ใช่พวกเดียวกันนะซี”

“ท่านนายกฯครับ ผมขอเสริมหน่อย”

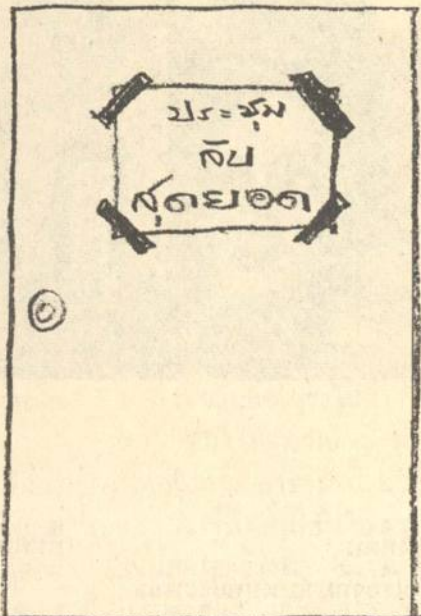
“เฮ้ คุณบุญชูว่าอย่างไร”

“คุณทวิช ผมก็สืบมาได้ว่า เด็กของคุณปล่อยข่าวเรื่องน่าตาล หัวว่าผมกับท่านนายกฯกินน้ำตาล”

“คุณบุญชู ทำไมพูดอย่างนั้น คุณอย่ายกเมฆนะ เราตกลงกันแล้วว่า ป๊อเรื่องของผม น่าตาลเรื่องของคุณ ผมมันสุภาพบุรุษคนหนึ่ง เรื่องอะไรจะทำอย่างนั้น”

“หยุด . . . หยุด . . . ผมบอกว่าเมื่ยมรรอดูอยู่ข้างนอก”

“คุณชาติชาย นี่คุณต้องรูปร่างว่า หน้าตาของคุณไม่ใช่แต่ไปปักกักกับเทียวไนท์คลับนะ เวลานานเมือง จตุรัส ๕๖

สัญญาจะล้มชาติ

อยู่ในภาวะคับขัน คณะรัฐมนตรีกำลังพิจารณาปัญหาในระดับชาติ”

“ท่านนายกฯทำไมพูดอย่างนั้นละ ผมพรรคชาติไทย เป็นส่วนหนึ่งของฐานกำลัง ที่สามารถทำให้ท่านนายกฯสามารถชนะได้ อย่าลืมครับ อย่าลืม”

“วะ จะมากไปหน่อยแล้วพวกคุณ ทำไมถึงเห็นผมเป็นหลักไม้คลองหลุดไปได้ ถ้าผมไม่นั่งอยู่หัวโต๊ะนี้ พวกคุณจะไปนั่งที่ไหนกัน คุณทวิช คุณอยากกลับไปขับรถเทลเลอร์หรือ คุณชาติชาย ให้ผมเอาคุณถนัดมาเป็นรัฐมนตรีต่างประเทศแทนคุณ เอาไหม”

ความเจ็บเข้ามาแทนทอดหนึ่งจากซิการ์ ร.ม.ต. ต่างประเทศ

“เฮ้ เริ่มกันใหม่ วันนี้นคณะรัฐมนตรีมีอะไรเสนอใหม่”

อีกอดีตใจหนึ่ง

“เฮ้ ให้มันได้อย่างนี้ ถึงอยู่กับได้ เมื่ยมรรอดูเรื่อง ผมขอปิดประชุมคณะรัฐมนตรีวันนี้”

อ่าน

สมัครสมาชิก

อัตราค่าสมาชิก

3 เดือน 60 บาท

6 เดือน 115 บาท

1 ปี 220 บาท

รณานัติส่งจ่าย บณ.กลาง

ในนาม นายมงคล วุฒิสงห์ชัย

หนังสือข่าวกรอง
ประจำสัปดาห์

ชื่อ

ที่อยู่

ขอสมัครเป็นสมาชิกหนังสือจตุรัส 3 เดือน 6 เดือน 1 ปี

2 ฉบับที่ผ่านมา
พิสูจน์ได้แล้วว่า
เรา จตุรัส

มุ่งเสนอข้อเท็จจริง
และ ไม่ชี้นำ